

- *लोमकायनि m. Patron. von लोमक.
- *लोमकीय Adj. von लोमक.
- *लोमन् (vgl. P. 4, 4, 167) und *लोमन्मय Adj. von लोमन्.
- *लोमशीघ्र Adj. von लोमश.
- लोमशर्षपाक Adj. (f. ° पिक्वा) von Lomasharshapa verfasst.
- लोमशर्षाणि m. Patron. von लोमशर्षपा.
- *लोमायण 1) Adj. von लोमन्. — 2) Pl. ist Pl. zu लोमायण.
- *लोमायण्य und *लोमि m. Patron. von लोमन्.
- *लोमयानि m. Patron. von लूमयान.
- लोमान् N. pr. einer Ortschaft.
- लोमन् 1) m. Umrath. — 2) Unbeständigkeit. — 3) Lasterheit, Gier, Verlangen, — nach (Loc. oder in Comp. vorangehend).

- लोमस्ता f. = लोत्थ 3).
- लोमयुजन् Adj. gürig, austerlichg.
- लोष m. Name verschiedener Sāman Āstis. Bs.
- लोष् 1) Adj. (f. ङो ङ) auflern, metallis. Ässst. — b) roth. — c) von der rothen Zange kommend. — 2) * f. ङो ङो ङो, ein metallener Kochtopf. — 3) n. Metall, insbes. Eisen.
- लोष्काट् m. Grobsechid.
- *लोष्कारि m. Patron. von लोष्काट्.
- लोष्चाक m. eine best. Hölle. Vgl. लोष्चाक.
- *लोष्ठ n. Eisenrost.
- लोष्ठदीप्य m. Titel eines Werkes.
- *लोष्ठनाण्ड n. ein metallener Mörsel.
- *लोष्ठ् f. Kassi, ein metallener Kochtopf.
- *लोष्ठन n. Eisenrost.
- लोष्ठञ्चू m. = लोष्ठञ्चू.
- लोष्ठाक्ष n. ein über Metalle handelndes Lehrbuch.
- *लोष्ठास saltz of iron Mat. med. 46.
- लोष्ठास्य m. ein Lehrer der Metallkunde.
- *लोष्ठास्य m. = लोष्ठा.
- लोष्ठास्यारिकप्रयोग m. Titel eines Werkes BERNH. T. Vgl. लोष्ठास्यारि.
- *लोष्ठास्य m. Patron. von लोष्ठा.
- लोष्ठास्य Adj. von rüthlichen Metall, auflern
- Mis. Goss. 1, 31.
- *लोष्ठास्य m. ein best. Eisenpräparat Mat. med.
- 49. Vgl. *लोष्ठास्य.
- लोष्ठी m. N. pr. eines Sohnes 1) des Ashvaka. — 2) des Alarka VP. 2, 423.
- *लोष्ठील m. Civa's Dreieck.
- *लोष्ठीलशय m. ein Angehöriger der Lokitichyaga.
- लोष्ठीलाञ्च Adj. MBu. 4, 1723 fehlerhaft für ले-

- लोष्ठीलाञ्च.
- *लोष्ठीलीय Adj. an's Rithliche schimmernd.
- लोष्ठील्य 1) m. a) eine Art Eisen Civasya 289. Kāśāsa 1, 37. Vgl. लोष्ठील्य. — b) Patron. Auch Pl. — c) N. pr. 1) eines Flusses (des Brahmaputra); — 2) eines Meeres. — 3) eines Berges. — 4) eines Tirtha. Viehliecht. — 5) n. Rithhe.
- लोष्ठील्यमृगयाल m. N. pr. eines Autors BERNH. T.
- *लोष्ठील्यायनी f. zu लोष्ठील्य 1) 5).
- लोष्ठील्यो f. N. pr. einer Āpsaras VP. 2, 237.
- *लोष्ठीय Adj. eine metallis. Dotschel habend.
- *लोषी, लोषिनाति (लोषिणी).
- लोष्यु das Stoffen u des Absolutis 231, 21.
- *लोषी, लोषिनाति (लोषिणी).
- *लोषी, लोषिनाति und लोषीनाति (मौरी).

Nachträge und Verbesserungen.

- 1. यका 1) Unheil Kichān. 24, 17.
- यकदद् Adj. nicht schlecht. — gut redend Cg. 14, 4.
- यकलि Adj. nicht streitend. — hadernd Cg. 19, 39.
- यकलकालिन Adj. von keiner Gemeinheit bezalet Cg. 19, 39.
- यकलमय m. N. pr. des 4ten Manu MATRAP. 9, 17.
- यकानुक Adj. unverändert von der Stimme Cg. 11, 1.
- यकामनिधिपि Adj. seine Liebesregung empfindend Hec. Fas. 2, 117.
- यकसित Adj. nicht braun, gerade Visāy. 285, 6.
- यकच्छुल्लि Adj. ohne Bescheiden zurückzutreten (Wag) Rīdāy. 3, 224.
- *यकिङ् f. Salbung Zacc. Beitr.
- यकियाक Adj. unthätig, unbesorglich Cg. 20, 17.
- यकीष, Nom. abstr. ° ङ n. Vīranāp. 9.
- 2. यल 7) Vgl. Zacc. Beitr.
- यलन्याया f. Pl. Goss. 3, 3, 5 nach dem Comm. gerüstete Gerstenkörner.
- यलत् 2) 1) zu streichen; vgl. Zacc. Beitr.
- यलञ्च Adj. nicht ähnelnd, hübsch gehend Visāy. 285, 7.
- यलान 2) n. MATRAP. 234, 4.
- यलिनलोकनाथ m. Beschützer aller Welten (Vishnu) Bric. P. 2, 7, 15.
- यलयाण Adj. nicht zu zählen. Nom. abstr. ° ङ Cg. 16, 6 (in der neueren Ausg.).
- यलरितिकुल m. die Hölle von Agni grandiflora (der Sonne geweiht) BRAHMAN. 92, 6. 119, 6.

- 137, 6.
- *यामनी und *यामनीय zu streichen; vgl. *यामनी und *यामनीय.
- यामुयलत f. Cg. 16, 6 fehlerhaft für यामुयलत.
- यामि 7) so v. a. यामित्त्र Āsast. Ca. 14, 8, 5.
- यामिद्रिय m. N. pr. eines Vāṭsila Kichān. 68, 7.
- यामिद्रु Adj. durch Feuer gereinigt Ind. St. 3, 115.
- यामिर्वन् Adj. den Glanz der Feuers lösend Kichān. 16, 20.
- यामिचक्रे f. ein Wägelchen mit einem Kock-Anerd AlaKANAT. 10, 1.
- 1. यय 5) ein Altszen von vier Bissen Mīak. P. 20, 23. — 8) c) auch vorher Hec. Fas. 1, 171.
- ययमयण Adj. vorangehend BRAHMA-P. UTTARAK. 19.
- ययमोर्षय Adj. dessen Wägen ändern vorangeht Sil. zu HV. 10, 20, 11.
- ययमोर्षय auch der erste Antheil VANSHYA 11, 2.
- यययक n. = यययक.
- 3. ययत् 1) m. Asia Planet Visāy. 113, 2.
- ययमोर्षय 1) der vorzüglichste unter (Gen.) KṢAṆDAP. 105.
- ययमोर्षय 1) mit wu. die Spitze kommen Nīcīs. 113 (152).
- ययमोर्षय Adj. Nīrāda (a.) 21, 1, 22 nach den Commentatoren auf Unheil bedacht oder eines Andern Vergehen angehend.
- यय 10) zu Platz, Stelle vgl. Zacc. Beitr.
- ययययञ्च n. = ययययञ्च (so TS.) MATR. 8, 2, 8, 7 (112, 4).
- यययय auch so v. a. bewirkt Sanskrit. 1489.
- ययय 5) 6) n. Sanskrit. 643.
- ययययञ्च N. pr. eines Tirtha MATRAP. 22, 31.
- ययययन n. Pl. die Haare am Körper (gegenüber den Haaren) Goss. 3, 1, 4.
- ययययञ्च Adj. (f. ° रिक्वा) die Glieder streckend MATRAP. 24, 14.
- ययययञ्च 2) f. ° रिक्वा ein mit Kohle gemachtes Zeichen auf der Stirn KATJANAYANA 28, 6, 2.
- ययययययिका f. N. pr. eines Flusses MATRAP. 22, 25.
- ययययययय Adv. mit wu. auf Mohn legen Comm. zu Āsast. Ca. 13, 24, 13.
- ययययययय HANSD. (1908) 473, 11.
- ययययययय N. pr. eines Tirtha MATRAP. 189, 9. 190, 28.

घञुलामि m. eine Schlangengatt. Socz. P. 2,265,16.
 घञुलीपत्र m. das Krümmen der Finger (zum
 Spott) MATTH. 186,41.
 घञ् मत्तु ममुद् (auch Nachtr. 4) sich erheben S.
 METR. 5,32.
 घञरिर् n. M. 8,19 nach METR. zu J144, 2,40 das
 Nichtessen, Enthaltung von Speisen.
 घञरिष्यत् Adj. der das Gekrübe nicht einhalten
 will Goss. 3,1,12.
 घञरिरोषिष् Ctc. 6,13.
 घञरिष्ठा Ctc. 10,12.
 घञ्द्रे (Nachtr. 2), °तम् = घञ्द्रेन N148a
 (a.) 2,1,12.
 *घञ्द्रेणउक्त्वा Zacc. Beitr.
 *घञ्द्रेणाम् नु zu streichen. Es ist verlesen für
 घञ्द्रेणाम्.
 घञ्द्रेणाम्, f. घा.
 घञ्द्रेणाम् Adj. etwa steil oder mit Zickzackogen
 versehen (Berg) MBH. 1,207,46. Anders NHar.
 घञ्द्रेणाम् Saksarv. 1,71.
 घञ्द्रेणाम् Adj. durch Alter nicht hinlänglich
 werdend KMa 6 zu RV. 14,131.
 घञ्द्रेणाम् Saksarv. 1,71.
 घञ्द्रेणाम् Saksarv. 4,21, 22.
 घञ्द्रेणाम् Adj. noch blütenstauendes und zu-
 gleich noch nicht manstrühend Spr. 378.
 1. घञ्द्रेण, das Strerchen zu strerchen.
 घञ् Adj. nicht vermischt dringend ved. Citat bei
 Śi. zu RV. 7,82,2.
 घञ्द्रेण, f. घा.
 घञ्द्रेणाम् Adv. mit unbekanntem Begehren,
 so v. n. nicht um eine bestimmte Gabe bittend MBH.
 12,997. °लिन्याम् ed. Bomb. 12,278,30.
 घञ्द्रेण n. nach dem Comm. = घिम् Kichen.
 1,26. — Zu 1) f) g) Zacc. Beitr.
 घञ्द्रेण f. das Herumwandern Saksarv. 374.
 2. घञ् 4) vgl. Zacc. Beitr.
 घञ्द्रेणाम् N. pr. einer Stadt (Ahalvāh)
 Ind. Antiq. 6,129. fgg.
 घञ्द्रेण, घञ्द्रेण eine Gegend besetzen Saxon. P.
 92,3. रुमादिन heimzusucht von also richtig.
 घञ्द्रेणाम् Adj. dessen Mannheit nicht ken-
 nend Balz. P. 5,17,16.
 घञ्द्रेणाम् n. Ueberstättigung Balvaz. (Höchr.)
 36,3 nach Asvatkar.
 घञ्द्रेण Adj. heftig stotzend, — geteilt Ctc. 19,3.
 घञ्द्रेण in २ लिषामिन्यम् weiter unten.
 घञ्द्रेणाम् Adj. ganz unbekannt P.śān. 1,1,4.
 घञ्द्रेणाम् auch Feuererinnere Goss. 4,4,5.
 घञ्द्रेणाम् Adj. in hohem Grade angeleckt —,
 V. Zueil.

angesogen zu (Loc.) Balz. P. 4,29,34.
 घञ्द्रेणाम् Adj. zu sehr vorhängend Socz.
 2,239,5.
 घञ्द्रेणाम् (Nachtr. 2) auch zu tief eingesunden
 (Auge) Socz. 2,359,17.
 घञ्द्रेणाम् Adj. (f. घा) sehr mit Etwas beschäf-
 tigt 119,15.
 घञ्द्रेणाम् n. das darüber Hinanz Auffordern
 Comm. zu Āpār. Cā. 12,27,7.
 घञ्द्रेणाम् Nom. sg. der darüber Hinanz auf-
 fordert Comm. zu Āpār. Cā. 12,27,6.
 घञ्द्रेणाम् m. = घञ्द्रेणाम् Comm. zu Āpār. Cā.
 12,27,6-7.
 घञ्द्रेणाम् auch grosse Furcht Giv. 3,2.
 घञ्द्रेणाम् Adj. ganz von Leidenschaft erfüllt
 Balz. P. 5,14,9.
 घञ्द्रेणाम् n. heftiges Kratzen. Pl. Spr. 379.
 1. घञ्द्रेणाम् auch heftiges Verlangen. °तम् Karvā.
 47,120.
 घञ्द्रेणाम् f. grosse Golltheit Balz. P. 3,23,11.
 घञ्द्रेणाम् Adj. sehr erstickt Balz. P. 4,19,24.
 घञ्द्रेणाम् m. mit noch schöneren Haarsträu-
 beln am Halse versehen (Pferd) Ctc. 5,4.
 घञ्द्रेणाम् n. überaus süßes Weizen Ham.Pan. 4,231.
 घञ्द्रेणाम् Adj. stark den Spielball treffen
 lassend Socz. 2,261,11.
 घञ्द्रेणाम् Adj. heftige Begierden habend Balz.
 P. 3,30,33.
 घञ्द्रेणाम् Adj. zu —, sehr gierig Karvā.
 22,200.
 घञ्द्रेणाम् Adj. ganz vorzüglich Ham. Pan. 2,21.
 घञ्द्रेणाम् auch viel höher als (Abl.) Ham. Pan.
 1,121. Balz. P. 3,9,13. Nom. abstr. °ता f. P.śār.
 221,4, 5.
 घञ्द्रेणाम् n. in Kalamāi° weiter unten.
 घञ्द्रेणाम् Adj. (f. घा) sehr niedergedrückt, —
 betrübt Ham. 710f. Pan. 91,5.
 घञ्द्रेणाम् Adj. sehr tadelswerth.
 घञ्द्रेणाम् Adj. zu viel Kräfte führend Kā.
 NHar. 9,74 (विदानि° zu lesen).
 घञ्द्रेणाम् Adj. sehr kundig, — gelehrt Verz. 6.
 Ost. H. 141,2,30.
 घञ्द्रेणाम् Adj. sehr entmüthigt, ganz verzagt.
 घञ्द्रेणाम् Adj. überaus prächtig.
 घञ्द्रेणाम् Adj. (f. घा) sehr missgestaltet, — un-
 förmlich, — hässlich.
 घञ्द्रेणाम् m. langes Zögern.
 घञ्द्रेणाम् Adj. (f. घा) auch sehr beschwerlich,
 — unbehagm Spr. 1971.
 घञ्द्रेणाम् Adj. überaus schwankend.

2. घञ्द्रेणाम् Adj. (f. घा) sehr ausführlich Verz.
 6. Ost. H. 69,4, No. 111.
 घञ्द्रेणाम् Adj. überaus stannenswerth Balz.
 P. 3,13,15.
 घञ्द्रेणाम् n. starker muffiger Geruch.
 घञ्द्रेणाम् (auch Nachtr. 1), Nom. abstr. °ता f.
 Kāṣaka 2,3.
 घञ्द्रेणाम् Adj. (f. घा) grosses Wohlgefallen findend
 an (Loc.) Ham. Pan. 2,22.
 घञ्द्रेणाम् Adj. (f. घा) ganz drücklich vor Augen
 liegend Ctc. 14,26.
 घञ्द्रेणाम् (Nachtr. 2, m. 1) = घञ्द्रेणाम् 2) Kā.
 56,33. — 2) Überstättung. व्रतातीवार् Ham. Pan.
 5,135. Vgl. निरातीवार् weiter unten.
 घञ्द्रेणाम्, lies समायापिके.
 घञ्द्रेणाम् auch viel geringer als (Abl.) Ham. Pan.
 2,190.
 घञ्द्रेणाम् n. heftiges Beistehen auf (Loc.) Ham.
 Pan. 2,118.
 घञ्द्रेणाम् auch übergroße Freude Karvā. 35,11.
 घञ्द्रेणाम्, zu lesen वैद्व्यपीति dessen Ein-
 sicht nicht zu übersehen ist oder dessen Ansicht
 man nicht verachtet.
 घञ्द्रेणाम् Adj. kein Geselchik verdienend Āpār.
 Cā. 12,7,12.
 घञ्द्रेण, Nom. abstr. °ता f. Mā. 2,81,22.
 घञ्द्रेणाम् Adj. keine Gewissensbisse empfindend,
 leichtem Herzens Ham. Pan. 1,125.
 घञ्द्रेण Adj. nicht dem Verderben ausgesetzt
 Ham. Pan. 2,147.
 घञ्द्रेणाम् Adj. f. auch die Äspeln nicht habend
 Hailz. 2,222.
 1. घञ्द्रेण auch kein Fehler Śi. zu RV. 1,12,1.
 घञ्द्रेण° so zu accentuieren.
 घञ्द्रेणाम् n. Unterkörper MBH. 3,252,7.
 घञ्द्रेणाम् n. reizende Lippen Kā. 157,7 (278,
 3. 3. ed. Per. 139,15, 73,1 (ed. Per.) Vgl. घञ्द्रेण-
 रूपक und घञ्द्रेणारूप weiter unten.
 घञ्द्रेणारूपक m. der nicht aus fließendem Wasser
 geschöpfte Graba Āpār. Cā. 12,18,11.
 घञ्द्रेणारूप auch überaus gross u. s. w. Ham. Pan.
 1,394, 120. °म् Adv. immer mehr und mehr 2,391.

धर्माया Adj. (f. घी) *angesattelt* Kāś. (Çaka 1793) 192,14.
 धर्मरूप (Nachtr. 4), nach Auzanzer Text und Comm. धर्मरूपान्.
 धर्मरूप 3) Locken Çç. 6,3.
 धर्मविद्या f. schlechtes Wissen, Unwissenheit Misc. P. in Çharin. Kap. 1. Kmār. 16,22.
 धर्मवील Adj. *ungeheilt, germin* (Person) Kīśku. 73,27.
 धर्मवस्तुषुष Adj. ohne den Subrahmanya Comm. zu Āpasy. Ça. 12,23,15.
 धर्मव्या (Nachtr. 3), an der angeführten Stelle zugleich ohne die Einleitung Patañjali's zum Mahābhāṣya.
 धर्मव्याघ्र zu streichen; vgl. ध्यायकियै.
 धर्मवर्ध 1) RV. 8,28,5.
 धर्मवृत्तुषुष Adj. mit Acc. zu *verzeichnen* —, zu *erfassen* leuchtend Kīśku. 81,1.
 धर्मार्थयोगी (Nachtr. 2) ist nach Auzanzer Adj. nicht dem Pārājāyija gewidmt.
 धर्मार्थ Adv. mit कर्तुं *verschmähen* Z. d. d. m. G. 36,518.
 धर्मवत् Adj. *keine Person kennend, ungelammt* Bala. P. 5,18,5. 11,29,12.
 धर्मवर्धनवर्ति f. Nichterleiderer Çç. 14,64.
 धर्मवर्धनव 1) AV. 29,125,7.
 धर्मव. f. घी.
 धर्मघात Adj. nicht *corporel* Gou. 1,2,15.
 धर्मघात 1) auch Adv.
 धर्मघातम Adj. als Erklärung von धर्मघाते Si. zu RV. 4,42,6.
 धर्मघातित Adj. nicht *zurückgehalten*, — *abgehalten*, — *abgelehrt*.
 धर्मनिविन्वमान Adj. *Nichte wissend* von [Acc.] MBh. 4,192,14.
 धर्मनूत Adj. nicht *ausreichend* Çç. 10,93.
 धर्मयोगिन् Adj. nicht *angelegt* —, nicht *ausgesprochen* werdend Zacu. Beitr.
 धर्मविष्ट Adj. 1) nicht *eingestren* —, nicht *eingedungen* in [Loc.] Bala. P. 2,9,21. 7,49,1. — 2) nicht *betreten* Raun. 11,13.
 धर्मघातवर्ती Adj. f. nach nicht die Menzes habend Çç. 2,18 in Z. d. d. m. G. 33,814.
 धर्मघातव्यवस्त्र (Nachtr. 3) Nānaa (a.) 1,1,51.
 धर्मपु Adv. RV. 5,80,3.
 धर्मव्याघ्र u. das *Vorrecht der Unberührbarkeit* für [Gen.] Ind. Antiq. 9,175.
 धर्मव्यवाच Adj. nicht *gesehen* werdend, dem Auge entzogen Hax. Pax. 1,317.

धर्म, lies धर्मो.
 *धर्मवत् Adj. in den *Gewässern wendend*.
 धर्मवत् (Nachtr. 4); *वृ Adv. *traurig* Çç. 6,19.
 धर्मव्याघ्र Adj. *schlecht* werdend, Nom. abstr. *ना f. Kāśaka. 498.
 धर्मव्ययन n. Titel eines Werkes in Apabhraṃṣi Aṭaśāstra. 7,5.
 धर्मवील f. das *Nichtsein, Tod* (bei Verwünschung) Sankarī. 1019.
 धर्मवस्तुषुष Adj. zu Kṛṣṇaśāśa Çç. 13,41.
 धर्मवर्धनित, so zu betonen.
 धर्मवर्धनम् Māts. S. 1,4,12 (81,15).
 धर्मवर्धयम् Adv. *gegen den Fürsten der Kēdi* Çç. 2,1. 20,2.
 धर्मवृत्तुषुष *erfahren* —, *verständnis* werden Kūśānāsa 9,60.
 धर्मवृत्तुषुष n. das *Schlagen, Schlag* Çç. 47,12.
 धर्मवृत्तुषु Adv. zum *Boten* śāy Çç. 47,5.
 धर्मनन्व ist mit * zu verstehen.
 *धर्मिनः, vgl. Zacu. Beitr.
 धर्ममूर्धकृति in *विषयानि*.
 धर्मिनः, nach 1) ein * zu setzen.
 धर्मवृत्त Adj. zu *Äuten* cor [Abt.] Yāsk. Bp. S. 78,10.
 धर्मवर्धनम् n. *Befugung* Verz. d. Oxf. H. 29,87.
 धर्मनितिस n. ein *schriftliches Document* Jāś. 2,119.
 धर्मनिति (7) Ind. Si. 17,145.
 धर्मनियोग Adj. als Erklärung von धर्मनियोग Comm. zu Āpasy. Ça. 8,11,17.
 धर्मनियोगिन् Adj. in *वस्तानिवासे*न्.
 धर्मनित्तु Adv. *gegen den Feind* Çç. 15,25.
 धर्मनित्तु Adv. *gegen Kṛṣṇa* Çç. 20,2.
 धर्मपट्, nach 7) ein * hinzuzufügen.
 *धर्मनियोगिन् Adj. *stimmend zu*, in *Einigkeit* stimmend mit Pāśānāsa. 2,22.
 धर्मनियोग m. *Ansohnderreihung* Bala. (Hdschr.) 8,6 nach Auzanzer.
 धर्मिनः, vgl. Zacu. Beitr.
 2. *धर्मिन्ये m. Anur/ P. 3,3,72.
 2. धर्मो ist mit einem * zu verstehen.
 धर्मो Adj. *unerschrecken* Çç. 19,41.
 धर्मोप, fuge (stark * वैकु) hinzu.
 धर्मोत् Adj. *keinen Unterschied* kennend *zwischen* [Gen. Du.] Hax. Pax. 1,167.
 धर्मव्याघ्र Adj. *dessen Ähnlich* oder *Denkwort* nicht zu *brechen* ist, Nom. abstr. *ना f. Lāsir. 34,14.
 धर्मव्यवस्त्रिन् Kīśku. 34,29.
 धर्मव्याघ्र m. *Erwöhnung, Anführung* Nā. 2,112.
 धर्मवर्ध Adj. in *Wolken* gehüllt Hax. Pax. 1,165.

1. धर्मनि 3) a. *पन्* wird auch चण्ट gelesen; vgl. Zacu. Beitr.
 2. धर्मन् auch Āpasy. und in *प्रमाण* weiter unten.
 धर्मनिम् Adj. nicht *erzidend*, Nom. abstr. *ना f. Çç. 20,15.
 धर्म, f. 5) Göttin Hax. P. 2,112.
 धर्मदुग्नि Götterbaum, der Pāṛīṣāta Çç. 13,11.
 धर्मवियोग m. Titel eines Commentars zum Anarākaça.
 धर्मव्यवस्त्रिन् m. Gons, Schein Çç. 8,12.
 1. धर्मो 2) zusammen mit [Instr.] Bala. 1,37.
 धर्मनित्तु Adj. Pl. nicht *zusammenkommend*, *stark gehend* haltend. Pāṛīṣāta Hax. P. 1,140.
 धर्मनवनल m. der *Mond* Aṭaśāstra. 66,6.
 *धर्मनियोगिन् m. *dogm.* Zacu. Beitr.
 धर्मनित्तु Adj. (f. घी) *wie* *Nektar* schmeckend Pāśānāsa. 248,12.
 धर्मनित्तुवृत्त (Nachtr. 3), lies धर्मनित्तुवृत्त.
 धर्मोत् Adv. = धर्मो Māts. S. 1, 6, 10 (102,5). 10,10 (130,11).
 धर्मो bedeutet *zugleich, auch*. धर्मवृत्तनि 20 v. a. *unsichtbar* nach *Sonnenuntergang* Āpasy. Ç. 8,4,6.
 धर्मवृत्तित f. *Strömung* Çç. 14,77.
 धर्मवृत्त Adj. (f. 5) *aus Wasser bestehend* Kīśku. 34,23.
 धर्मनित्तु Adv. aus dem *Wasser* Çç. 8,61.
 धर्मोत् 3) zu *streichen*; vgl. धर्मिष्ठा.
 धर्मनित्तु Adj. nicht *verwendend* Çç. 19,20.
 धर्मवृत्तित m. ein *sterner Balz* Comm. zu Kīśku. Ç. 4,8,26. Vgl. धर्मवृत्तित Nachtr. 1.
 धर्मोत् Adv. *anders als* *es sein sollte* Bala. P. 10,87,15.
 *धर्मवृत्त n. das *Nichtermischen* Si. zu Çç. Ba. 1,7,8,26 in einer *Etymologie*.
 धर्मवृत्त f. eine *sterner Pflanze* Hax. Pax. 2,263.
 धर्मवृत्त und धर्मवृत्त Adj. in *aussetzt* Si. zu Hila (172) 25. Nom. abstr. धर्मवृत्त n. oben.
 *धर्मवृत्त m. *astomia scholaris* Drexl. S. 9, 2. s.
 धर्मवृत्त m. *das*. oben. S. 23, 2. 6.
 धर्मवृत्त m. = *धर्मवृत्त* die *Sonne* Çç. 11,61.
 धर्मवृत्त m. = *धर्मवृत्त* *Faser* Çç. 20,59.
 धर्मनित्तुवृत्त Adj. *keinen Mutterleib* entlassend Verz. d. Oxf. H. 23,5,14.
 धर्मवृत्त m. *etwas aus Eisen* oder *Metall* Genachter P. 4,1,42.
 धर्मवृत्त Adj. nicht *zur Anwendung* kommend Kīśku. Nivra. 13,96.
 धर्मवृत्त Adj. nicht zu *schützen*, *keinen Schutz* verdienend Kāśik. 62,52.

धर्मोक्तिः Adj. f. noch nicht die Menes Abend

Kaup. 37.

धर्मन् Adj. keine Freude an Etwas habend

KATH. 112, 23.

धर्मितः Adj. nicht bedrückt Karala. 14, 26.

*धर्मिपुत्राणि f. eine best. Pflanze Decs. 2, 4.

धर्मिन् Adj. seinen Wagen habend Spr. 3066.

धर्मिणी Adj. nicht annehmlich, — achin Pak.

123, 20.

धर्म्यः Adj. unangenehm Misc. 10 (51).

धर्मो Ind. S. 18, 249.

धर्मिन्द्रमणि m. Beia. Vishnu's Çu. 3, 65.

धर्मिण्वन् Adj. strahlender Verz. d. Oxf. II.

31, 20, 27.

धर्मा Adj. (f. धा) der Herrschaft bewußt Har.

1620.

धर्मोत्तरं (so zu verbinden nach LUTWASS) Adj.

sehr langhörig Çar. Ba. 4, 5, 6, 3. Vgl. धर्मोत्तर (Nachtr.

4) und धर्मोत्तरं.

धर्मिकः Adj. auch nicht mit leiser Hand und im

Eiferfusse vorhanden.

धर्मिता f. Feindschaft Çu. 19, 103.

1. धर्मोत्तरं 3) m. ein best. Theil des Wagens RV. 1,

46, 4.

धर्मो, f. धो.

धर्मोत्तरं 4) d. Kitzau. 11, 6.

धर्मोत्तरा m. eine best. Krankheit Comm. zu

Kirt. Ça. 28, 3, 6.

धर्मोत्तरा m. dengl. Kirt. Ça. 28, 3, 16.

धर्मोत्तरं Adj. nicht gefallend, — unangenehm Comm.

zu TS. PaTr. 1, 13.

धर्मोत्तरं, so zu betonen.

धर्मो Adj. unederstlich Har. 2, 105, 23.

धर्मोत्तरं Adj. etwa non fallens TS. 1, 6, 2, 3. Kirt.

23, 3. = धर्मोत्तरं Comm.

धर्मोत्तरं m. Gesundheit Jib. 1, 262.

धर्मोत्तरं 1) Adj. auch den Appetit benennend

Verz. d. Oxf. H. 129, 1, 12.

धर्मोत्तरं Adj. nicht zurückzuhalten, uneder-

stlich Pakka. 4, 3, 14.

धर्मो, धर्मोत्तरं Sonne werden Scandiariv. 3128.

*धर्मोत्तरं m. Milch der Galeopsis gigantea Bul-

1230. 2, 20.

(धर्मोत्तरं) धर्मोत्तरं, so zu lesen.

धर्मो mit dem, धर्मोत्तरं () TS., धर्मोत्तरं Çar. Ba.

— Mit dem Schaden nehmen MATR. 5, 1, 8, 2 (118,

19), wo धर्मोत्तरं statt धर्मोत्तरं zu lesen ist.

धर्मो 2) Scn. 2, 461, 3, wo धर्मोत्तरं zu lesen ist.

*धर्मो m. — 1. धर्मोत्तरं Samv. bei KHAMOUPA

zu AK. nach ATRACUP.

V. Theil.

Institute of Indology & Tamil Studies Cologne University Germany 10/1/07

1. धर्मोत्तरं Z. 2, lios M. 3, 12 St. M. 2, 32.

धर्मोत्तरं = धर्मोत्तरं nach Geldverlangen Çu. 14, 12.

Scandiariv. 653.

धर्मोत्तरं f. eine Mutter mit zwirrenden Na-

menen Har. Pa. 2, 317.

धर्मोत्तरं mit Prä in der Bod. 1) धर्मोत्तरं Har. Pa.

2, 174.

धर्मोत्तरं n. oder ०त्तरं f. das Streben seiner

Sache, Fortjagung seines Zieles, Bemühung. In

Edele eines adj. Comp. Beia. P. 3, 1, 10, 28, 3.

धर्मोत्तरं m. auch Verlust an Geld MBa. 3, 315, 21.

धर्मोत्तरा Adj. der Sache —, dem Zwecke ent-

sprechend, sinnvoll (Lob) MBa. 13, 141, 21.

धर्मोत्तरं f. das Gelingen einer Sache Karala.

61, 25. एकादशं das G. einer gemeinsamen Sache

Spr. 4566.

धर्मोत्तरं m. dem Stenpe nach gleich, synonym Zacc.

Beitr.

धर्मोत्तरं, lios m. st. n.

धर्मोत्तरं Adj. seinem Berufe nachgehend Âsar.

Ça. 3, 10, 7.

धर्मोत्तरं Adj. Rechtstem vorschend Kirt. Pa.

220, 27.

*धर्मोत्तरिक, so zu lesen st. ०त्तरिक.

धर्मोत्तरा Adj. halbtot Har. Pa. 3, 323.

धर्मोत्तरा m. ein best. Gang des Pferdes Çu.

5, 10, Vgl. unten weiter unten.

धर्मोत्तरा 1) m. oder n. ein best. Einladungs-

stück Bha. 22, 3, 2. — 2) m. Pl. eine best. G. Einla-

de Socie Bha. 22, 4, 6. — 3) Adj. m. die Lehre der

Arçhapaçhika Bha. 22, 3.

धर्मोत्तरा Adj. halb tot gemacht Har. Pa. 2,

323.

धर्मोत्तरा Adj. (f. ०) einer halben Linie ähnlich

Scn. 1, 27, 18.

धर्मोत्तरा Adv. mit करु halb schlüssen (die

Augen) Çu. 10, 64.

धर्मोत्तरा Adj. halb stöthber Daçca. 73, 3.

धर्मोत्तरा Adj. einem halben Pfusse ähnlich

ein chirurgischer Schall) Scn. 2, 39, 2.

धर्मोत्तरा n. als Erklärung von धर्मोत्तरा Çu.

zu Ben. Âs. Ur. S. 129.

धर्मोत्तरा ein halber Çarkva genannter Maas

Âsar. Ça. 1, 14, 14.

०धर्मोत्तरा Adj. halb stechend in Har. 4077.

1. धर्मो * m. Herr, Gebieter, * f. dharm Herrin, Gebie-

terin.

1. धर्मो, die adj. Bod. zu streichen. In der Bod.

Rozz Har. Pa. 2, 31.

धर्मोत्तरा m. Adj. aus jüngerer Zeit stommend

Siz. zu RV. 18, 18, 3.

धर्मोत्तरं () m. N. pr. eines Gaina- Lehrers

Va. 22, 1, 5, 1.

2. धर्मोत्तरं 2) sich durch Nichts auszeichnend, un-

bedeutend Spr. 2075. — 4) ohne Veranlassung

gebohren R. 6, 65, 19.

धर्मोत्तरा Adj. Englisch verhaltend MBa. 6, 2309.

धर्मोत्तरा Adj. nicht wahrnehmend, — inne

wardend Beia. P. 3, 16, 12.

धर्मोत्तरं 2) ०त्तरं Adv. Karala. 28, 101, 34, 46.

धर्मोत्तरा Adj. Englisch verhaltend MBa. 6, 112, 12.

2. धर्मोत्तरा Adj. auch wachend. n. धर्मोत्तरा R. Goa.

2, 33, 22.

धर्मोत्तरा (vgl. Nachtr. 1) 5) laut Beia. P. 18, 35, 10.

धर्मोत्तरा m. keine Ermüdung Spr. 4233, v. 1.

धर्मोत्तरा f. Nom. abstr. zu धर्मोत्तरा nicht

zu überschreiten und dem man nicht zu nahe tre-

ten darf Spr. 2379.

धर्मोत्तरा m. Nom. abstr. zu धर्मोत्तरा dem

man nicht zu nahe darf Risk. 6, 2.

धर्मोत्तरा Adj. überstehendes Veranügen besitzend

M. 8, 152.

धर्मोत्तरा m. keine Zeit zum Schlaßen

findend Beia. P. 1, 14, 21.

धर्मोत्तरा Adj. nicht zu erlangen, dessen man

nicht theilhaftig werden soll, kann oder darf MBa.

1, 114, 4.

धर्मोत्तरा m. Adj. 1) nicht antreffend, nicht findend

149, 7. — 2) nicht habend Siz. zu RV. 1, 125, 1.

धर्मोत्तरा keinen logischen Zusammenhang habend

Siz. D. 12, 3, 15, 5. — 3) nicht länger Etwas kom-

mend, nicht herausbringend Koll. zu M. 8, 109.

धर्मोत्तरा auch nicht zu erkennen, — verstehen,

unverständlich Siz. D. 11, 5. Z. 3 ist 3, 281, 31 zu

lesen.

धर्मोत्तरा m. v. l. für धर्मोत्तरा Zacc. Beitr.

धर्मोत्तरा n. und धर्मोत्तरा n. N. pr. zweier Tirtha

MATR. 22, 50, 51.

धर्मोत्तरा Adj. des Stands zehend zu (Inf.) Bha.

22, 50, 51.

धर्मोत्तरा m. keine Erleichterung. m. n. des Her-

zens M. 11, 223.

धर्मोत्तरा Adj. keine Begierden habend MBa. 12,

231, 14.

2. धर्मोत्तरा 1) Nom. abstr. ०त्तरं n. MBa. 12, 323, 12.

— Als n. = धर्मोत्तरा n. Joas. 2, 19.

धर्मोत्तरा Adj. nicht das Recht habend bestimmte

Absoloten zu tragen M. 4, 206.

धर्मोत्तरा Scandiariv. 2416.

*धर्मोत्तरा, *धर्मोत्तरा und *धर्मोत्तरा, vgl. oben

31*

***श्लामक**.
श्लुच Adj. etwa der Einn nicht ruft und zapf! *Baum* Nīṭṭac 24,102.
श्रुति Adj. nicht in Erinnerung gerathen *Āṣṭr.* Ca. 1,4,12.
श्रुतु, so zu betonen nach TS. 2,5,44,3.
श्रुचो Adj. nicht zu rechnen —, nicht zu zählen zu (Loc.) Spr. 1336.
 1. **श्रुचि** m. *sein Rest* von (im Comp. vorgehend) *Ind.* St. 1,20,14.
 2. **श्रुचि** Adj. unbefleckt, rein *MBu.* 12,219,14.
श्रुचिकप्रसू n. die nicht allgemeine Art und Weise zu leben *Bau.* P. 8,3,7.
श्रुचिपयस् Adj. nicht abdringend von (Abb.) *Rac.* 12,9.
श्रुचिमा Adj. (f. घा) unbekannt R. 6,23,11.
श्रुचि mit घृति R. 9,27,29.
श्रुचिकप्रवृत्ति Adj. verhält mit Anschluss der Ohren *Āṣṭr.* Ca. 13,15,5. Vgl. *मकार्याप्रवृत्त*.
श्रुचोविन्, vgl. oben *श्रुचोवेतिन्*.
श्रुचोवेति m. *Arāṇa nīṣa* Visv. 99,1.
श्रुचोदग Adj. gerades Wege gehend (eig. und übertr.) *Kaṭṭ.* 27,126.
श्रुचोवेत्तु Adj. geraden Sinnes *Kaṭṭ.* 3,1.
श्रुचोदर führt zurück (wie *प्रवृत्त* und *विचोद*) auf *श्रु* = *श्रु* zurück und giebt dem Worte die Bedeutung *Hinderung, Hindernis*.
 ***श्रुचोवाचन** f. Geringschätzung, Verachtung *Doct.* 1,17.
श्रुचोपा 4) *Wonne* *Harṣā.* (1936) 444,10.
श्रुचय (Nachtr. 2) 2) auch *Āṣṭr.* Ca. 8,16,12, 13, 17,6.
 ◦ **श्रुचिविषयो** f. das Verlangen zupflichten *Ç.* 6,10.
श्रुचक Adj. nicht betrügend, abtöth.
श्रुचि Adj. nicht angeführt, — getöthet, — hinterzungen, — betrogen, — um (Loc.).
श्रुचन् m. Pl. das Haar im Nacken *Ç.* 10,32.
श्रुचण्ड (Nachtr. 3) zu *strecken*; vgl. *श्रुचण्ड*.
श्रुचोपा 5) vgl. *Zacu.* Beitr.
श्रुचोपा 6) f. Einleitung *Āṣṭr.* 12,30,10.
श्रुचोपा 7) (nach *Avanṭ.*)
श्रुचोपा f. eine Kuh, deren Kalb gestorben ist, *Plā.* 1,176.
श्रुचोपा, der Comm. zu *Rām.* 9,16 soll nach *Leumann* *श्रुचोपा* stehen.
 ***श्रुचोप** m. v. l. für *श्रुचोप* *Zacu.* Beitr.
श्रुचोप m. in *श्रुचोप* (weiter unten).
श्रुचोप m. *Baum* *Ç.* 7,26.
श्रुचोप m. ein *Fransosium* *Visv.* 225,2.
श्रुचोप m. lies eine Stadt v. eines Flusses.

श्रुचोप in *श्रुचोप* oben.
श्रुचोप m. das Nichtergriffenwerden von *Varaṇ.*
श्रुचोप n. das *Eingesperrtsein*, *tamvāṭṭv-* *मिषो* so v. a. *sperrt sie in reinen Haaren ein* *Rīdā.* 4,877.
श्रुचोप 2) f. *पिका* Pl. die *Frauen im Haaren* *Ç.* 12,26.
श्रुचोप Adj. stich ungebührlich betragend.
श्रुचोप Adj. nicht gebogen, — *krumm* *Van.* *Bpa.* S. 68,35.
श्रुचोप 1) Adj. s. u. 1. *लि* mit *श्रु*. — 2) n. *Svya.* 1,123,7 nach dem Comm. = *श्रुचोप* (1).
श्रुचोप 1) Adj. s. u. 1. *तुप* mit *श्रु*. — 3) n. *Nom. net. vāṅm* ◦ das *Höranspringen* nach Art eines *Wolfs* R. 6,3,145, Sch.
श्रुचोप Adj. *Anehmlich* *Daṭṭ.* 90,19.
श्रुचोप auch das *Verletzen, Versenden* *Ç.* 7,15.
श्रुचोप n. das *Abküssen und Vernichten* *Vi-* *śav.* 72,2.
श्रुचोप Adj. nicht schön, unangenehm; n. *Schleim* *Bau.* 12,66.
श्रुचोप Adj. nicht schön handelnd an (Loc.) *MBu.* 5,132,29.
श्रुचोप m. zu *strecken*, da *Tb.* 1,9,6,1 *श्रुचोप* m. *vor* von *श्रु*. *उपैव* *मि* TS. 6,3,9,1.
श्रुचोप Adj. sich *Jede* Willen nicht *fügend* *Ka-* *ṭṭ.* 3,5, Spr. 1767. *श्रुचोप* m. *bes.*
श्रुचोप 6) 7), vgl. *Zacu.* Beitr.
श्रुचोप, vgl. *Zacu.* Beitr.
श्रुचोप m. *Herr des* *Rakortes* *Āṣṭr.* Ca. 9,16,7.
श्रुचोप n. etwa *angry* auf (Prati) *Kāṭṭ.* 120,10.
श्रुचोप Adj. *seine* *Gewänder* *sehend* *MBu.* 3,200,21.
श्रुचोप Adv. mit *श्रु* der *Kleider* *bera-* *ren* *Visv.* 196,1. Vom Comm. auch auf verschiedene andere Weisen künstlich erklärt.
 ***श्रुचोप** n. *Mehl* von *Linzen* u. s. w. *Doct.* 2,116.
श्रुचोप Adj. (f. घा) TS. 4,4,82,3 nach dem Comm. = *श्रुचोप* *वाचो* *यय*.
श्रुचोप Adj. nicht *stehend*, *stehend* (Wasser) *Āṣṭr.* *Ç.* 4,4,10.
श्रुचोप 3) vgl. *Zacu.* Beitr. — 7) nach *Leumann* wohl *Äbtyen*; vgl. jedoch auch das folgende Wort.
श्रुचोप n. *Hoggeöffens*, was *man* *auf-* *setzen* *hät.* *Nīdā.* 2) 1,2,26.
श्रुचोप Adj. wohl *keine* *Gaben* *den* *Göttern* *dar-* *bringend* *Nā.* 2c.

श्रुचोप Adj. (f. घा) *seine* *großen* *Reden* *füh-* *rend* *Harṣ.* 7737.
श्रुचोप (auch *Nachtr.* 2) *Harṣā.* (1936) 481,1 nach dem *Schoi* = *श्रुचोप*.
श्रुचोप Adj. die *Rede* *nicht* *an* *sich* *haltend*, *nicht* *schweigend* *Tb.* 3,2,8,8.
श्रुचोप 4) *seinem* *Tadel* *verdienend*.
श्रुचोप 1) ◦ südlich *Daṭṭ.* 83,9.
श्रुचोप Adj. nicht *ausgebracht*, — *angezogen* *Hem.* *Pa.* 1,376.
श्रुचोप Adj. *Ç.* 12,26 nach dem Comm. = *श्रुचोप*.
श्रुचोप Adj. nicht *wertlos*, von *Bedeutung* *Sa-* *va.* 100,19.
श्रुचोप m. = *श्रुचोप* *Āṣṭr.* Ca. 12,28,27.
श्रुचोप Adj. nicht *wirklich*, — *real.* *Nom.* *abstr.* = *श्रु* n.
श्रुचोप Adj. nicht *geöffnet*, *geöffnet* (*Augo*, *Bläube*) *Ç.* 8,1.
श्रुचोप Adj. nicht *prahlend* *Spr.* 6233.
श्रुचोप Adj. *nicht* *lange* *bedeutend* *MBu.* 18,6,17.
श्रुचोप f. *sein* *Bedanken*, *Instr.* ohne *B.*
श्रुचोप f. *kein* *feindliche* *Gestinnung* *an* *den* *Tag* *legend*, *nicht* *nicht* *aufgehend*.
श्रुचोप m. *Nom.* *abstr.* ◦ *श्रु* f. *Kin.* *Nīṭṭ.* 2,29. — 3) *keine* *Miene* *verzeihend* *Kaṭṭ.* 16,12. — 3) nicht *abfallend*, *trou* *bedeutend* *M.* 7,196. *Nom.* *abstr.* ◦ *श्रु* f. *Paṭ.* 6,1.
श्रुचोप m. das *Ennen* *geblüht* *sein* *Kuṭ-* *ṭ.* 3,28 (*श्रुचोप* ◦ *gebl.*).
श्रुचोप Adj. *scharf*, *aberschredend*, *unseid-* *ständig* *Bau.* P. 3,31,11.
श्रुचोप Adj. nicht *anzueinandergehalten* (von *Lauten*) *Comm.* zu *AV.* *Paṭ.* 4,19. Vgl. *श्रुचोप*.
 2. **श्रुचोप** Adj. *keinen* *Metz* *an* *den* *Tag* *legend* *Spr.* 6149.
श्रुचोप n. *Unterdrückung* *des* *Drin* 1) *ÈV.* *Paṭ.* 14,22.
श्रुचोप Adj. *was* *nicht* *verkauft* *werden* *darf*.
 2. **श्रुचोप** Adj. *unbestreitbar* *Rīdā.* 4,76.
 2. **श्रुचोप** Adj. *angekommen* *Bau.* P. 1,6,23.
श्रुचोप Adv. ohne *Hindernisse* *R.* ed. *Homb.* 1,62,13. *Rīdā.* 4,127.
श्रुचोप auch *nicht* *gut* *setzend*.
श्रुचोप Adj. f. *Shi*.
श्रुचोप Adj. nach *seiner* *Überlegung* *le-* *gendet* *Laut.* 439,7.
श्रुचोप *MBu.* 15,3,19 schlechte *Lesart* für *श्रु-* *चोप*.

व्यतिमानक Adj. nicht kennend, — vertraut mit
[Gen.] MBh. 12,107,120.

व्यतिव 1) auch nicht unübt, — vergeltend.

व्यतिवृत्त n. das nicht weiter Leiten, das nicht
übertragen Sca. 1,288,12.

व्यतिकर Adj. mit keinem Zweck verbunden La-
tit. 439,7.

व्यतिन Adj. nicht leer und zugleich ohne Frag-
kenntnis Cṛ. 3,20.

व्यतिनस Adj. der sich auch nicht gestützt hat
an [Gen.] Spr. 6092.

व्यतिपू Adj. dessen Durst —, Verlangen nicht
gestillt werden kann Bu. P. 4,20,10.

व्यतिपू Adj. dass. Bu. P. 10,51,39.

व्यतिद Adj. unweisend Bu. P. 3,10,19.

व्यतिहृषक Adj. der keinen nicht verunglimpft,
— leistet R. ed. Bomb. 1,7,11.

व्यतिपूर Adj. (f. वी) auch nicht ohne Dohel
und sehigemath Cṛ. 12,1.

व्यतिपू (auch Nachtr.) auch unänderbar, nicht
oscillierend. Nom. abstr. ० व न. MBh. 11,7,65.

व्यतिपय Adj. nicht zu durchbohren, — erschüttern
MBh. 16,3,10.

2. व्यतिपय Adj. (f. वी) sich ungestört betrogend.

व्यतिपद्य Adj. unergänglich Spr. 6727.

व्यतिपद्य auch dar nicht zu Grunde Gehen MBh.
1,19,14.

व्यतिपियोग m. Nichtanwendung.

व्यतिपू Adj. nicht jenseit, — ausfindig ma-
chend M. 8,119.

व्यतिपद्य in Nachtr. 2 zu streichen.

व्यतिपय m. keine Verfassung, — Verkörperung
Si. zu RV. 10,18,5.

व्यतिप्रवृत्त m. das Nichtgehen eines Falters,
das kein Versehen Mücken.

व्यतिवृत्त m. das Nichtzerstreuen Cṛku. Bu. 17,5.

व्यतिवृष Adj. auch nicht ohne Anlage Männer und
m. kein Gott Kṛit. 2,232.

व्यतिवृषविद् Adj. keinen Unterschied kennend
zeichnen [Gen.] MBh. 1,69,52.

व्यतिवृषविद् auch sich nicht beteiligend an [im
Comp. vorangehend] Hem. Pa. 1,111.

व्यतिवृषप्रम m. N. pr. eines Devaputra La. 17.
33,5. v. 1. विमल ०.

व्यतिवृषप्रम f. keine geringschätzige Behandlung.

व्यतिवृषप्रम MBh. 15,93. v. 1. व्यतिवृषप्रम,
व्यतिवृषप्रमिणा n. (Pratip. 81,0,5, 0,4) und
० प्रम m. (Si. D. 374) unmothete Beziehung
einer kleineren Zahl deren Theilung einer größeren.

व्यतिवृत्त 3) der nicht Allen entsagt hat Hrv. Pa.
2,198.

व्यतिवृत्त Adj. nicht anliegend.

व्यतिवृत्त Du. ungetrennt, verbunden Vix. 86,11.

व्यतिवृत्त Adj. nicht gleichgültig, für Alles In-
teresse habend R. 5,33,30.

व्यतिवृत्त Adv. ohne Unterlass Gtr. 11,9.

व्यतिवृत्त auch nicht verstimmt, nicht in Feind-
schaft lebend est [Instr., Gen. oder im Comp. vor-
angehend] Spr. 165. R. 4,7,8. MBh. 12,116,11.

R. 10,11. ungehämmt Vix. 49,11. nicht wider-
wärtig, — geküsst, — unangenehm, gefällig Ka-
rit. 71,210. Spr. 185.

व्यतिवृत्त auch ein freundlicher Verhältnis zwi-
schen [Gen. oder im Comp. vorangehend], — mit
[Instr.]

व्यतिवृत्त n. das Nichthadern, friedliches Ver-
hältnis.

व्यतिवृत्त Adj. Nichts beeinträchtigend.

व्यतिवृत्त auch nicht in Feindschaft lebend,
sich vertragend.

व्यतिवृत्त Kṛ. Nira. 8,14 fehlerhaft für व्य-
लत्पा.

व्यतिवृत्त Adj. unkenntlich Bu. P. 5,6,6.

व्यतिवृत्त n. eine best. fehlerhafte Aussprache
der Vocale MANUS. (K.) 1,13, v. u.

व्यतिवृत्त Adj. nicht zu Nichts geworden. Mit ३
so v. u. leben bleiben, leben UTTARA. 124,12 (108,7).

व्यतिवृत्त Adj. ungezählt.

व्यतिवृत्त Adj. nicht klebrig.

व्यतिवृत्त Adj. (f. वी) v. व्यतिवृत्त.

व्यतिवृत्त auch wörter Nichts verabschiedet ist
NIRASA (n.) 1,2,26.

व्यतिवृत्त auch wörter Niemand streitet.

व्यतिवृत्त m. keine ethische Verbindung, Verbot
der Ueberschreitung.

० व्यतिवृत्त Adj. nicht vernünftig, — voraus-
setzend KAVASI. 40,77.

व्यतिवृत्त Adj. nicht vertraut mit [Gen.] MBh.
7,135,6.

व्यतिवृत्त Adj. (f. वी) nicht gross [Verstand].

व्यतिवृत्त, lies ० वृ n. st. ० ता f.

व्यतिवृत्त Adj. kein Vertrauen verdienend, —
einflüßend.

व्यतिवृत्त Adj. nicht gefählig, — giftig Bu. P.
3,15,39.

व्यतिवृत्त J) Nom. abstr. ० ता f. Bu. P. 4,22,60.

व्यतिवृत्त m. das Wörtchen MBh. 12,139,11.

व्यतिवृत्त Adj. keinem Widerspruch unterlie-
gend, allgemein anerkannt.

व्यतिवृत्त auch nicht entlassen Hrv. Pa. 1,325.
357, 338.

व्यतिवृत्त auch nicht verunsichert, — verbürgt
Cṛ. 17,15.

व्यतिवृत्त f. das Nichtvergesen H. 1373.

व्यतिवृत्त Adj. der Niemand ein Leid zufügt
MBh. 12,288,12.

व्यतिवृत्t auch sich nicht lange bedenkend.

व्यतिवृत्t kein unsonder Platz 3147. 2,371.

व्यतिवृत्t Adj. eine unzufriedene Befestigung —, an-
nem unzufriedenen Namen habend. Nom. abstr. ० ता
f. Cṛ. 6,17.

व्यतिवृत्t Adj. nicht geredet —, keinen Regen ge-
sendt habend PAṬAT. 51,10.

व्यतिवृत्t Adj. nicht kennend M. 8,31.

व्यतिवृत्t Adj. KAVASI. 123,118 fehlerhaft für व्य-
वित्त.

व्यतिवृत्t 1) nicht getrennt von KAVASI. 33.
70. — 2) nicht verabschieden von. Nom. abstr. ० व
n. SARVA. 113,1.

व्यतिवृत्t nicht aus der Fassung kommend Cṛ.
15,12.

व्यतिवृत्t Adj. nicht dazwischen tretend. Nom.
abstr. ० व n. Si. zu RV. 1,13,1.

व्यतिवृत्t Adj. nicht aus der Hand gehend
ĀVAT. Ch. 12,25,3.

व्यतिवृत्t (Nachtr. 1), richtig v. 1. व्युत्पन्न.

व्यतिवृत्t Adj. mit nicht gestörter Schulter,
d. i. mit nicht abgesehenen Haaren auf der
Schulter (ROSS) MATR. S. 2,3,9 (209, 13).

व्यतिवृत्t m. 2, 3 lies 10,27,15.

व्यतिवृत्t Adv. 4/5ig, 60 Aushen GRAF. Cṛ. 15,3.

व्यतिवृत्t 2) lies eines st. letzer und fuge R. 3,
35,13 hinzu.

व्यतिवृत्t auch nicht zu treffen, abzuweisen MBh.
3,88,21.

व्यतिवृत्t 2), die Ergänzung auch im Acc.

व्यतिवृत्t, streiche den Accent.

व्यतिवृत्t TART. Ā. 1,9,3.

व्यतिवृत्t auch wobei man die Strafe nicht auf
sich nimmt NIRASA (n.) 2,1,276. Z. d. d. m. G. 1,670.

व्यतिवृत्t (Cṛ. 6,13), व्यतिवृत्त (ebend. 7,61)
und व्यतिवृत्t (ebend. 9,5) m. die Sonne.

व्यतिवृत्t 3) unbekannt, verdächtig 3144. 2,365. —
व्यतिवृत्t Comm.

व्यतिवृत्t Adj. nicht rein werdend Sca. 1,13,16.

व्यतिवृत्t zu streichen, da H. 905. Sch nach ACROBAT
व्यतिवृत्t: die richtige Lesart ist. Vgl. Cṛ. 1,661.

व्यतिवृत्t Adj. nicht würdig an einem 3144
KAVASI. NIRASA (n.) 2,1,178.

यधुन्वो m. Thränenstropfen *Mss.* 103. *Bulg.* P. 4, 16, 32.

यधुवर्न Adj. (f. घा) mit Thränen auf den Gesicht *Bulg.* P. 1, 16, 19, 17, 3.

यधोत्रिंशत् auch voran *sech* zehnfürhündiger Brahmans Heilswort.

यधोयौ *Matras.* 2, 13, 20 (165, 1) nach dem Pädap. यधयवृक्षाली f. eine Reithahn für Pferde *Uttarak.* 11. Vgl. युगयवृक्षाली (weiter unten) und विवृक्षाली.

*यधोयान n. ein vorzügliches Pferd P. 5, 4, 93, Sch. 2. यधोयान n. nach Kic. zu P. 8, 2, 116 und *यधुमिन् युधुत्रिंशत् Adj. auch Ellen lang *MB.* 4, 72, 39.

यधुवार्त्त Adj. als Beiwort von युम J. A. O. S. Proc. 1883, Oct. VIII.

1. यन् 8) चित्तवामानिसन्धु = चित्तवामान *Hem. Pan.* 1, 227.

2. यन् mit विचारि, विपर्ययस auch entgegengesetzt, mit Abl. *Sikhsak.* 23.

यन्निपत [vgl. Nachtr. 4] auch nicht bewerkstigt *BV.* 1, 83, 5.

यन्निपत् so richtiger betont in einigen Händchr. यन्निपत् *T.S.* 2, 3, 2, 3.

यन्निपति Adj. *Indonekrit* *Katras.* 78, 132.

*यन्निपति Adj. nicht verwehrt (Haar) *Vastu.* 12. यन्निपतानि, so zu betonen.

यन्निपतयन Adj. (f. घा) *wasat* *refend*, *lügenhaft* *MB.* 1, 74, 72.

यन्निविष्ट Adj. nicht aufgehoben —, nicht anzulien in (Loc.) *B.* 2, 21, 157.

यन्निधान n. Einleuchtenslicht *Kāmpaka* 460.

यन्निधान Adj. = यन्निधान *Āp.* 2, 6, 12.

यन्निप्रदत्त Z. 2. lies 790 st. 709.

यन्निप्राय auch nicht zur Unterredung geringert (Ort) *M.* 8, 52.

यन्नि 1, a) 4) auch mit Gen.

यन्नि 1; 4) Nom. abstr. ०नि f. *Uttarak.* 146.

यन्निपति m. auch N. pr. eines Commentators des *Nāṣaḍ.*

2. यन्निपत 2) zu streichen.

यन्निपतयन n. *Uttarak.* überbürdet *Asanias.*

यन्निपतयन auch nicht Mehreren oder Allen gemeinsam.

यन्निपतिक, f. ३ *Ça.* 9, 55.

यन्निपति Adj. nicht leicht zu erlernen *Ça.* 18, 13.

यन्निपति n. das Fell der Asses *Att.* *B.* 4, 20, 11.

यन्नि Z. 3. 1) zu streichen und Z. 4. st. 2) zu selten *Mit* *Yeni.*

यन्निपति 1) Nom. abstr. ०नि f. *Hem. Pan.* 2, 193.

यन्नि *Wherry* nimmt *यन्नि* an.

यन्निपति *Abel.* mit *यि* zu einem *Wit.*

यन्नि *termalman* *Ça.* 18, 13.

यन्नि f. das Nichtfröhren, das Stöhnstöhngehen *M.* 2, 39.

यन्निपत् Nom. ag. nicht ertragend *Ça.* 17, 32.

यन्निपति zu streichen, da *Ça.* *B.* (Chr. 31, 39) यन्नि नीपति genannt ist.

यन्निपति n. Schwägel, länger. *यन्निपति* *Sik.* D. 222.

यन्निपति Adj. nicht strachelnd, nirgend können liebend *Hem. Pan.* 1, 151.

2. यन्नि. so zu betonen.

*यन्निपति, vgl. *यन्निपति, welches auch *Leumann* wohl richtiger ist.

यन्निपति Adj. wo *Weiber fehlen* (Wald) *Hem. Pan.* 1, 128, 167.

यन्निपति (Nachtr. 1) streiche nicht.

यन्निपति (Nachtr. 3), यन्निपति an der angeführten Stelle bedeutet Nichterhörnung.

यन्निपति n. Unklarheit des Ausdruck.

यन्निपति Adj. von was *goghen* *TS.* 1, 4, 82, 2.

यन्निपति Adj. *natras* *Bulg.* P. 8, 10, 19.

यन्निपति *Harak.* 1, 189.

यन्निपति m. *Schleimhinder* *Kāmp.* 94, 23.

यन्निपति Adj. eine hohe Meinung von sich habend *Brahmav.* 2, 38, 22.

यन्निपति m. *Tapasbruch* *Ça.* 11, 62.

यन्निपति 2) a) angeblich *Kunias.* 5, 5; vgl. *Zsch. Boit.*

यन्निपति 3) auch *Bez.* bestimmter *Adras* *Jlök.* 3, 118.

*यन्निपति Adj. = यन्निपति P. 5, 4, 115, Sch.

यन्निपति *Ça.* *B.* 14, 7, 10 fehlerhaft für यन्निपति.

यन्निपति m. der Schlängengötter *Ça.* 9, 25.

*यन्निपति, lies n. statt m.

यन्निपति m. die Sonne *Kin.* 7, 9.

यन्निपति m. dass. *Ça.* 11, 51.

यन्निपति, so zu betonen. Auch *Hein.* *Ça.* 17, 2, 118, 332, 1 (यन्निपति *gendr.*).

यन्निपति m. der Pädap. und *Sikhsak.* fassen यन्निपति als Voc. auf.

यन्नि auch * *Kut* *Nuc.* 2, 11.

2. यन्नि 1) a) auch vorzüglich.

यन्निपति f. eine zweifelhafte Schlange *Harak.* (1936) 481, 21. Vgl. यन्निपति.

यन्निपति, lies यन्निपति.

यन्निपति Adj. (f. ३) *so* *komplexen* *Anditas.* *so* *komplex* *Āp.* *Ça.* 13, 15, 11.

ner natürlichen Gestalt; s. J. A. O. S. Proc. 1883, Oct. VIII.

यन्निपति (f. 3) *Bestrafung* *Asanias* zu *Nāṣaḍ.*

यन्निपति 1) so v. a. Fürst — *Beherrscher* von (zu *Comp.* vorangehend) *Vikramasak.* 18, 17.

यन्निपति m. *Osten* *Vikar.* 232, 4.

*यन्निपति, lies m. statt n.

यन्नि 3), das Sterchen zu streichen.

यन्निपति m. *Mittelschiff* *Ganz.* 4, 4, 31.

यन्निपति 2) zu streichen.

*यन्निपति (Conj.) *impers.* *venidimam* *Kāmpaka* 274.

*यन्निपति f. Patron. von यन्निपति *Kic.* zu P. 8, 4, 115.

*यन्निपति Adj. von यन्निपति *abend.*

यन्निपति m. *Colobitator* *Atalaksak.* 110, 8.

यन्निपतिक *Harak.* 179, 9 (42, 11).

यन्निपति m. *Reibung* *Ça.* 12, 64.

यन्निपति = यन्निपति *Grenz* *Ind. Antiq.* 6, 64. 192, 12, 72.

यन्निपति Nachtr. 3 zu streichen, da *BV.* 1, 84, 5

यन्निपति Partic. ist.

यन्निपति (f. ३) zu betonen.

यन्निपति; vgl. *Yi* v. *Yi* *BV.* 10, 17, 5.

*यन्निपति, so zu lesen st. यन्निपति.

*यन्निपति st. ०नि *Kic.*

यन्निपति auch Adj. (f. ३) von यन्निपति *Ça.* 2, 114.

यन्निपति, lies 6, 6 st. 3, 14.

यन्निपति f. *Schleifstich* *Ça.* 18, 16, 72.

यन्निपति 2) nach *Kenn* eine Art von Mönchen, aber kein *Indistischer* und auch kein *Gaia-Mönch*.

यन्निपति Adj. *Jud.* *Befehl* *auszuführen* *gehorsam* *Katras.* 92, 236.

यन्निपति, das Sterchen zu streichen.

यन्निपति 1), so zu betonen.

यन्निपति m. N. pr. eines Rituallehrers bei *Brahmav.* *Comm.* zu *Āp.* *Ça.* 13, 24, 12.

*यन्निपति n. das Springen der Köhler.

*यन्निपति, lies *vidyayati* st. *vidyayati*.

यन्निपति m. N. pr. eines Dichters *Harak.* 1, 10 (12, 2).

*यन्निपति st. dessen यन्निपति P. 1, 2, 3, VArt. 12 in *Kuniasak.* *Ausg.*

धातितम् Adj. mit Acc. übersehen wollend Çc. 5,11.
 धातौ n. u. धातौ.
 धातुधाम 1) Visay. 74,1.
 धातुन्, zu 10 | 11 | 14 | vgl. Zacc. Beitr.
 धातुनिदिनम् n. das Sichthängen (ohne Gott).
 धातुपरिव्यायम् m. das Aufgehen seiner selbst.
 धातुप्रम Adj. durch sich selbst glänzend.
 धातुप्रतीति f. Selbstganz, Selbstbefriedigung.
 धातुवन्त् m. ein nater Verwandter (ein Sohn von dem Vater oder der Mutter Schwester und ein Sohn von der Mutter Bruder).
 धातुवप्य auch sich selbst gehörig, selbstständig.
 धातुवर्षि, Nom. abstr. ०त्तौ f. Harṣad. (1936) 393,12.
 धातुवर्षे u. die eigene Schönheit Ts. 5,1,6,1.
 धातुवर्षण Adj. sein oder was man in seiner Gewalt hat Haug. 2,64.
 धातुविकल्पन n. Proleten. Pl. Ver. 2. Oxf. H. 185,1,6.
 धातुविला f. Selbsterkenntnis Raoh. 8,10 (ed. Bomb.) nach Leumann.
 धातुवाम्बार् Adj. in धनान् ०.
 धातुवलम्बन m. Selbsterkennung, so v. a. Berührung der Handgelenge mit der Hand Kāśidossar. in Dhanag. 127,6.
 धादिक् Adj. zu den mit धृद् beginnenden Wurzeln —, zur zweiten Klasse der Wurzeln gehörig Sā. zu RV. 18,18,3.
 धादिता f. die Anfang-, Ursprungseite Çc. 14,65.
 धादित्याम्बार् Adj. mit dem Äditja-Grabe begnend Āp. Çc. 13,9,1.
 *धादित्वं n. das Geheizen, Berühmtheit Çc. 14,100.
 धाधिकल m. = धादिवार्क Çc. 14,42.
 धातुद्रुपारिन् m. ein Kenner des ersten A ūga der Śūtra Vedāntinikā. 1,61.
 धातुकलिक gefällig. Nom. abstr. ०त्तौ f. Gefälligkeit gagan (Gen.) Çc. 10,79.
 धातुवंस m. (sic) Vorzug, Vorkind, Verdienst Sādh. P. in der Unterschrift von Kap. 28.
 धानिन् auch dem (einem Gemüthszustande) man sich hingeben darf Utkarā. 64. 65. Kāmpaka 322.
 धादित्तिका f. Sūtra Doga. 17,17.
 धादित् m. eine best. Gāica-Śeṭa Bhāṣanā. 4 in der Unterschr. v. L.
 धायात्रं Adv. bis an die Fersen Mīlav. 85.
 2. धायिं (von पी) Adj. schwellend, erfischend RV. 1,33,2.
 धायिर् m. Patron. des Ṛshi Dhāumya Mh. v. Thel.

1,3,31. धायिर् v. L.
 धायिल 2) traurige Lage Harṣad. 29,17.
 धायिर् als Erklärung von धायिर्नि Si. zu RV. 1,113,2.
 धायिली f. C. n. einer Apsaras Māts. 5, 2, 8,19 (14,24).
 धायत्यलम्बन Adj. rechtstönig Colera. Alg. 58.
 धायान 3) ein best. Pferdeschmack Harṣad. (1936) 437,9. Comm. zu 441,1,1.
 धायम् 5) *Pöschung; richtig धालन् Zacc. Beitr.
 धायम्बार् m. ein best. Opfer Yassupa 26,3.
 धायसि 1) Adj. s. u. 1. र्म् mit धा. — 2) n. Gedrüll, Gekred.
 2. धायि 3) f. था eine best. Anordnung von 11 Opferfesten in der Weise, dass der mittlere der höchsten ist und die übrigen nach beiden Seiten hin niedriger werden, Āp. Çc. 14,6,3.
 धायुद्रुपारिन्, Nom. abstr. ०त्तौ n. Comm. zu Āp. Çc. 14,5,4.
 धायुर् n. Geschrei.
 धायुर्, der Paśap. धैरहित.
 धायुर्ण u. auch das Hervorgehen, Entstehen Visay. 150, 3. v. l. र्णु.
 धायिर्कार Adj. Uebel zukünftig Āp. Çc. 12, 23,13.
 धायिका f. eine nach der Weise der Ṛshi gezeichnete Frau M. 3,39.
 धायित n. Unterredung mit (Gen.) Mh. 5,29, s. Gerade Chr. 299,3 (im Präkrit).
 धायन्मन्त्रपद्याम्बार्क्याप्या f. Titel eines buddh. Werkes M. Müller, Ron. 310, N. 3.
 *धायत्यवर्त् Adj. träge, faul Dēvī. 1,16.
 धायल m. eine best. schleimige Substanz des menschlichen Körpers Kāraṅka 2, 4. *धायिन् Adj. eine solche mit dem Harn entlassend abend.
 धायलवन्त् auch sehend (Gegensatz blind) Hem. Pak. 1,215.
 धायलिका f. das zum Einschleifen eines Kindes angewendete Summen Visay. 168,4.
 धायर्वक 2) lies ०त्तिका st. १.
 धायर्वन् Absol. wiederholend Kīrt. Çc. 26,3, 4. किं द्रुवन्म् 11,3,10.
 धायलेन Adj. (f. ॠ) aus einem best. Stoffe gemacht J. A. O. S. Proc. 1883, Oct. VIII.
 धायसवधानैन् Adj. im Hause überwachend Çc. Bn. 12,4,6,6.
 धायव 11) Zacc. Beitr.
 धायिर्वृत्त n. das Offenburgsordnen, Erscheinung Sā. zu RV. 8,39,1.
 धायत्वं n. das Geschlossenheit (siner Thür)

Paśat. 198,8.
 धायविक 2) Visay. 286,3.
 धायविय 2) Patron. oder Metron. Māts. 5, 2, 3, 2 ist धायविको zu lesen.
 2. धायिन m. ein den Agvin geweihter Becher mit Soṃa Līty. 4,12,12; vgl. 5,4,12.
 धायिर् mit क्तु Hem. Pak. 2,388.
 धायुत् m. letztes Lachen Visay. 205,1.
 धायुत्तित्वम् Adj. = धायुत्तित्वम् Goss. 1,7,12.
 धायुत्तित्वम् Nom. sg. Herbstfeier Sā. zu RV. 1, 13,4.
 3. ॠ mit धायि, धायि auch *unbrauchbar und *berühmt.
 *शुद्धी oder *शुद्धी f. eine best. Pflanze Zacc. Beitr.
 शुङ्गल m. pökellich für धङ्गर् Kohle Harṣa in Comm. zu Visay. 191. Vgl. Hem. Pr. Gr. 1, 47. 254 und die Anm. zu 5, 67.
 शुङ्ग 8) शुङ्ग am Anfang eines Satzes anreihend: und da, alsdann, und da vor (sachā) so dass Hem. Pak. 1, 236. 2, 1, 7. 166. Kāmpaka 37. 72. 87. 107. 130. 241. 280. 352. 364. 367. 474. Utkarā. ed. 26. 31. 47. 62. 81. 113. 106. 103. 108. 236. 238. 240. 320. 330. 347. Çc. 1, 293. 2, 451. 3, 4. 7, 1, 10, 2. 132. 302. 329. 333. 14, 104. 192. 303. Im letztgenannten Werke wird auch शुङ्ग ohne च ähnlich gebraucht.
 शुङ्ग Adj. Anberühlangst Çc. 16, 116. = प्रा-त्तर्य Comm.
 शुङ्गिर्, auch *शुङ्गिर् m. Dēvī. 1,79.
 शुङ्गल Mondstehl Çc. 10,7,1.
 शुङ्गवन् m. ein Opfer an Indra Sā. zu TBr. 2, 349,6.
 शुङ्गु m. Patron. Argūna's Çc. 13,22.
 *शुङ्गाधायन m. das Erwecken Indra's Dēvī. 1, 82. Vgl. Wilson, Sol. Works 1, 127.
 शुङ्गार m. ein Brahmane M. Müller, Ron. 300. 1. शुं mit धायिर् darüber ānān angefordern Āp. Çc. 12,27,6. 14,34,4. Vātsya.
 शुषित्वम् Adj. ein wenig gesotten Pāṇḍ. zu Mīl. Gap. 2.
 शुषिकाश्चि Adj. roharrig gestreift J. A. O. S. Proc. 1883, Oct. VIII.
 शुषिन् noch Atrevar. = शुषं तपन्.
 उष्ठी als Adj. und n. so betont.
 उष्ठा 4) = नीवी Scherz Dēvī. 1,102.
 उष्ठाक n. (nach dem Comm.) ein gelber oder stelen gelblicher Becher Harṣad. (1936) 336,1,4. = धायतानपातन schol.
 *उच्चैरधीष्ठी f. das Verlangen zu pflücken Çc. 7, 44.
 उच्चैरभिनय Adj. von hoher Abstammung Mo-

sein. 121,1 (194,4).
उच्छिन्नक n. etwas als unbrauchbar Weggeze-
 fenes Comm. zu Nīlaka. (a.) 1,2,16.
उच्छिन्निपा f. das Verlangen zum Fortschreiten zu
 kommen Kīvali. 37,4,1.
उच्छिन्नमूर्ति Adj. abson gerietenes Kīlten. 11,9.
उच्छिन्नगतविति Adv. mit ^{von} dem Schmerz nach
 einem gelittenen Gegenstand ergreifen werden Comm.
 zu Nāṣa. 1,37.
उच्छेप Adj. erstirt Aśikāsa. 32,6.
उच्छेपक Adj. dessen Knospen herorgebrochen
 sind Hem. Pan. 1,241.
उत्तमचरित्र m. N. pr. eines Fürsten Uṛṛama.
 3. fgg.
उत्तरासिन् m. ein indirecter Zeuge, einer der
 die Aussage eines wahrlichen Zeugen gekört hat
 Nīlaka. (a.) 2,1,156.
उत्थित Adj. in die Höhe gehoben Cī. 11,2.
उत्थुव्री Adv. mit करु in die Höhe leben Comm.
 zu Cī. 11,2.
उत्तरिणी f. das Schicksal Cī. 2,9.
उत्पस Adv. mit ausgebreiteten Flügeln Hem. Pan.
 2,212.
उत्पद्य Hem. Pan. 1,107.
उत्पुन n. das Abwischen, Wegwischen, Ent-
 fernung Zacc. Beitr. Aśikāsa. 21,6.
उत्पुंस ist richtig; vgl. Z. d. d. m. G. 32,29
 und Zacc. Beitr. उत्पुंसित Somaśūtra. 880. A-
 śikāsa. 22,2. Vgl. 2. पुंस. — Mit ⁱⁿ dem ⁱⁿ dem ⁱⁿ dem
उत्प्रेतसोप n. eine best. rhetorische Figur Comm.
 zu Vīsa. v. 126.
उत्प्रेतज्ञ Adj. beigeachtet Cī. 3,79.
उत्प्रेतार्थि Adj. sich ausdehnend —, sich richtend
 auf Cī. 2,19.
उत्पुंस 1) m) ° m) Adv. so v. n. ungenügendlich Hem.
 Pan. 1,378.
उत्पुंस (Nachtr. 2) auch vom Fäden abgeleitet
 (Perlen) Cī. 8,33. Vgl. oben धनुस्त्रपुन्याम.
उत्पुंस (Nachtr. 1), so zu accentuiren nach TS.
 7,5,7,1.
उत्पुंसलोम Adj. das Abschneiden der Haare
 entstellend Gaur. 16,2.
उत्पेय n. a. Uṛkotsāyem weiter unten.
***उत्प्रेतविषय** Adj. entpriegend Bīz. zu B.V. 5,83,3.
***उत्प्रेतकार** Hem. m. das sich in's Wasser Tauchen.
उत्प्रेतसोप n. Wasserlibation Goss. 3,3,12.
उत्प्रेतवाम Adj. mit dem Kopf nach Norden
 Goss. 2,8,1.
उत्प्रेतवर्ग Adj. im Norden abschliessend Āraṣṭ.
 Cī. 14,3,19.

उद्गार m. = उद्गमार् Cī. 8,45.
उद्गव Adj. dessen Tragbahnen nach Norden
 gerichtet sind Kīva. Cī. 4,7,3.
उद्ग 1) Adj. Goge „schwach Uḍg“ hinzu. In
 der Bed. nördlich Daṣak. 85,7.
उद्गमित Adj. = उद्गव (Nachtr. 2) im Mat-
 terielle löfendlich Hem. Pan. 2,272.
उद्गमित 1) * Zacc. Beitr.
उद्गित n. das Gesprochene, Rede, Worte.
उद्गित Adj. mit Achgebenden Wegen Hem. Pan.
 1,121.
***उद्गितिका** (उद्गितिका) f. das Goldempfan-
 gen für Kāṃṣa 278.
उद्गितिका f. das Auftrichten des Hutes Vīsa.
 46,3.
उद्गितकार m. N. pr. eines Autors Vīsa. v. 235,3.
 M. Müller, Ren. 290.
उद्गित etwa übergehend vor Freude (Augen)
 Hem. Pan. 1,222.
***उद्ग**, vgl. Zacc. Beitr.
उद्गित Adj. aufstrahlend Cī. 11,12.
उद्गित Adj. dass Vīsa. v. 24,2.
उद्गित 1) auch aus seiner Stelle zu entfernen
 Math. S. 1,8,1 (19,17).
उद्गितव्य n. impers. zu zehndern vor (Abt.)
 Cī. 16,19.
उद्गित n. auch das Entsetzen (eines belagerten
 Ortes) Hem. Pan. 8,207.
उद्गित Adj. mit aufgerichteten Kopfe Cī. 18,22.
उद्गित Vāstavya 3,57 nach Binnas Ausgung
 (gare curā).
उद्गितव्य Adj. dem ein Dienst zu erweisen
 ist, den ein D. erweisen wird. Nom. abstr. ° न
 Cī. 17,66.
उद्गित Cī. 7,60.
उद्गितव्य Adj. mit einer Diensterweisung ver-
 bunden Cī. 9,22.
उद्गित auch das sich an Ethear Mochen, so v.
 n. Anstrichung Kāṃṣa 115. fgg. 152. 174. fgg.
उद्गित 3) vgl. Zacc. Beitr.
उद्गित, vgl. Zacc. Beitr.
***उद्गित** Adj. in die Lobre aufnehmend Nī-
 laka. (a.) 2,1,197.
उद्गित 3) n. oben धनुस्त्र.
उद्गितव्य Adj. durzirekten beabichtigend
 Comm. zu Āraṣṭ. Cī. 12,17,1.
उद्गितव्य Absol. widerholt Cīken. H. 11,5.
उद्गितव्य Adv. zum Hshi Prasaṃkāṅka-
 dra, Hem. Pan. 1,476.
उद्गित 1) Adj. s. u. १२१ mit उप. — 2) ° m. Der.

Rāhu's H. an. 4,104.
उद्गितव्य Adj. verfanst (durch Rāhu) Cī.
 20,11.
***उद्गितव्य** bedeutet nach v. B. S. die Sterb-
 lichen empfindend.
उद्गितव्य Adj. zu einer nachfolgenden Weite
 in Beziehung stehend Goss. 4,3,12.
उद्गितव्य n. Wskänge. Pl. Māsa. 133,19 (198,7).
उद्गितव्य 1) Adj. s. u. 2. १२१ mit उप. — 2) n.
 ein abgeschlossenes Gemak. Prāpē° so v. a. Ha-
 ram Kāvali. 36,259.
***उद्गितव्य** Absol. einschliessend, einsehernd P.
 3,4,15.
उद्गितव्य Adv. im Walde Cī. 6,62.
उद्गितव्य Adj. mitzuhalten, anzulegen Vers.
 d. Ost. H. 269,5,36.
उद्गितव्य Adj. in Cīka (mit hinzugefüg-
 tem विधि): zu bestigen Māsa. 55,19 (88,12).
उद्गितव्य Adv. beim (Bāhi) Sāgara Hem. Pan.
 1,414.
उद्गितव्य 1) * Zacc. Beitr. Auch = इतिर्मे abend.
उद्गितव्य m. Einlöftungspruch Āraṣṭ. Cā. 12,17,2.
उद्गितव्य Adj. (f. वा) auf beiden Seiten Früchte
 habend Goss. 2,6,6.
उद्गितव्य Adj. auf beiden Seiten mit der For-
 mel Modā verhalten Āraṣṭ. Cā. 12,13,2. 13,11. 14,3,1.
उद्गितव्य Adj. (f. वा) nach beiden Seiten
 fliessend Bāc. P. 4,3,6.
उद्गितव्य Adj. sich das Gleichgewicht An-
 tend, gleich schwer beladen Kīva. 27,10.
उद्गितव्य Adj. beide Bäder habend Saṃp.
 Bk. 1,5.
उद्गितव्य Cī. 3,12.
उद्गितव्य (fehlerhaft) und उद्गितव्य (v. 1.) m.
 das Füllen von Metoren Goss. 3,2,18.
उद्गित ein best. Fruchtstoff Hāsaṃā. 185,1.
उद्गित Māsa. ed. Cat. 342,16. fgg. fehlerhaft.
उद्गितव्य, vgl. लेगिका.
उद्गितव्य Hem. Pan. 2,124. Kāṃṣa. 104, N. 22. Vgl.
 Zacc. Beitr.
उद्गितव्य Absol. heranziehend, — fackend
 Kāṃṣ. 43.
***उद्गितव्य** m. und *धाया f. eine best. Ge-
 bräufelart Somaśūtra, Tīas. 121. 123. 125.
उद्गितव्य f. N. pr. einer Tantra-Gottheit
 ebend. 121. N. 1. J. R. A. S. 1876. S. 30 ° विधि.
***उद्गित** m. Schilfröhre H. 1233, sch.
उद्गितव्य Adj. getrieben werdend von (Wollen,
 Instr. 3H. 3208,26.
उद्ग (wohl n.) Verheiratung (eines Weibes).

उत्तलप्रमत्ति MBh. 5,83,12.
उनेनपूर्णिमा f. der Mond einen Tag vor dem Vollmond Cīvara 195.
उल्लङ्घ m. Schenkelbruch Visay. 297,3.
उल्लू mit व्यञ्ज ३) व्यपेक्षित offenbart, an den Tag gelegt MBh. 8,24,192. — MH विनिम्न विनिष्ठ उ-वर्तते, in regelmäßiger Reihenfolge Asat. Çr. 4, 14,3. — MH ष् ४) annehmen, anzunehmen Vor. 6, 58, Anf. — MH तिथि ४) d) Pau. 6,6.
उल्लिम् Adj. von Büschen angenehmen Vastupa 16,4. S. Beide Sūtra sind offenbar verdorben.
उल्लि Del. Indu. zu 1. रू ४V. 8,4,17.
उल्लि ३) e) d) vgl. Zsch. Beitr. 33.
उल्ल 1) f) vgl. Zsch. Beitr. 48.
उल्लेखित Adj. (f. घा) die Abreibung zur Gott-heit Autend Āgr. Gṇa. 2,6,12.
उल्ल २) vgl. Zsch. Beitr.
उल्लापित Adj. einmal mit dem Nīrāpaśā-Becher versehen Asat. Çr. 12,25,26.
एकपालि Adj. f. nur einen Gatten habend. Nom. alatr. ० v. Hax. Pa. 2,383.
एकपुम्प Adj. mit Elter überhäufig, so v. a. un-gepaar Gonn. 4,5,21.
एकवर्तिन् Adj. einadrīty Saap. B. 1, 5.
एकवसन Adj. (f. घा) = एकवस्त्र MBh. 1,130,5, 3,83,69.
एकवाम् auch irgend ein Mal Paśā. od. orn. 64,22.
एकविधवर्तिन Adj. die Bahn für einen Eka-विधगतिमा bildend TS. 4,3,2,7.
एकवर्ग Çr. 19,25.
एकव्यालीमरुप m. ein Genesse, mit dem man aus demselben Topfe isst, Nīrāda (a) 2,1,190.
एकदाश्राववेदिन् und **एकदाश्राड्दिन्** m. ein Ken-ner der 11 Ängz der Śūna Yādumānā. 5,18.
एकान्त 1) Loc. sov. a. unter vier Augen Daç. 81,6.
एकान्तिक Visay. 118,5.
एकतमूत्रि Adj. damit beginnend Gonn. 2,1,24,3,6.
एम् mit परि, षड्यपित (buddh.) = षपीष्ट er-sucht, angegangen J. R. A. S. 1876, S. 27.
एकनस्पद्य n. das dieselben Mantra haben Comm. zu ३) Paç. Çr. 12,24,3.
एरुप * n. die Wurzel des langen Pfeifers De-śh. 1,120.
एरुकाश्रितिक m. ein Deist der Njāja-Schule Harad. (1930) 489,13.
घोषी Adv. mit भू zu einer Masse anschwellen Çr. 18,65 nach der richtigen Lesart.
घोषीयकपदा n. als Erklärung von पवित्र Bezo Zsch. Beitr.

घोषपिहितम् m. eine best. Spende Āpat. Çr. 28,11.
घोषधीयवन् m. der Mond Asāśāna. 10,8.
घोषरूपक retende Lippen Harv. 2233, 12366. Çr. 10,9 (n. nach dem Comm.). Vgl. धार्य रूपक und धर्यो रूपक oben und das folg. Wort.
घोषरूपि dass. Visuq. 1,8 in derselben Ver-bindung wie im Harv.
घोषक Çr. 5,62.
घोषकथ n. Ebermass, grosse Menge Comm. zu Çr. 5,52.
घोषरिपि Adj. an Agni gerichtete Çr. 20,29.
घोषेन्द्र Adj. dem Vishṇu eigen u. s. w. Çr. 20,7.
घोषुपदा, das * zu streichen.
घोषुक ३) Harad. (1930) 218,7. Çr. 5,65.
घेन m. auch N. pr. eines Ekādāçāṅg in Va-śasāśā. 1,48.
घेन्मुष n. = दिव्यल ध्वनिपद Çr. 20,28.
घेनिकुण्ड m. Eidenetz Zsch. Beitr.
घेन ३) e) धावद् ० Adj. sich zur Arbeit gerüstet habend Harad. 109,1.
घेनवातिन् Adj. mit Röhren besetzt (Pfeil) MBh. 8,116,10.
घेनपर m. = पूरिदि Zsch. Beitr.
घेनार Feßl Harad. 2,12, 27.
घेनलिक n. eine Art Wassergefäß Uṛamā. 128. Vielleicht auch 70 so st. घेनलु zu lesen.
घेन्याश्रित m. eine Zinkenart A. 1. 2. 205,3.
घे 1) f) Visay. 75,2.
घेतिव Adj. an die Hüfte geleimt, so v. a. nach auf den Armen getragen werdend Har. Pa. 1, 272, 2,72. Vgl. J. Joux in der Deutschen Rundschau 1883,84, No. 12, S. 30.
घेनद्वी Vīsav. 106,1,2.
घेनशिक angebl. = घेन J. A. O. S. Proc. 1883, Oct. VIII.
घेपु 1) e) so v. a. heftiges Verlangen nach (im Comp. vorangehend) Çr. 14,72.
घेपुल und **घेपुल** (f. घा) Juckend, so v. a. heftig verlangend nach (im Comp. vorangehend) Comm. zu Çr. 17,11, 19,12.
घेकवध 1) Zwelff Sadra. P.
घेनपरस्रज 2) Kir. 1,24. Zsch. Beitr.
घेदपाम m. ein dreijähriger, Ketter Harad. 3,85.
घेदपव Adj. rändell Kāpaka 459.
घेनकामकुल n. eine Art Lothblüthen Pen. 1,205.
घेनकुलातोला f. Bauplatz Kumāra. 5,19. Beig. P. 8,12,12. 22. घेि ० B. mit Kipfen 5,9,19.
घेनिकु m. Bein. Argura's Çr. 12,12.
घेनियन् m. ein best. Baum. = इन्द्रद Comm. zu Harad. 198,5.

घेने N. pr. eines Volkes oder Landes Ind. An-fig. 9,17, 133.
घेना f. etwa Mäzche Uṛamā. 78.
घेन 1. कर्त्तृ mit यन्त्रेण, lies mit Elinas Instr.; über Et-was (Acc.) entlang fahren. — MH परिं auch un-gelesen Matr. S. 1,83 (119,1). — MH वि. विकृत auch geföhrt Pa. Gṇa. 2,7,17. — Desid. विषि-कीर्षित mit dem man eine Veränderung vor-nehmen wünscht Baic. P. 14,28,31.
*** कर्षेधर** m. = धारिण Zsch. Beitr.
कर्षी Adj. für Kamele bestimmt, mit der Pflege derselben betraut Harad. 67,10 (218,7).
कर्षलम् ० पति Sakauer erregend werden Vi-ay. 78,3.
कर्ष ३) Glt. 1,31.
*** कर्षितिका** f. = कर्षिदि 1) Deç. 2,21, 6,2.
कर्षिदि vgl. Çr. Öhren zerreiben, — sprengend (Trommel) MBh. 6,18,21.
*** कर्षीयो** oder ० कर्षीनि f. = कर्षीनालिका Zsch. Beitr.
कर्षीसन m. l. (घा) ein Zuckertrunk für die Öhren, Öhrenzade.
कर्षीसानी Adv. mit कर्त् zu einer Öhrenzade machen.
*** कर्षीनालिका** f. = कर्षीयो Zsch. Beitr.
कर्षीय Visay. 149,1.
*** कर्षीयवा** N. pr. eines Landes Hocky-russa.
कर्ष 5. 32. Sp. 1, 2 v. u. lies 120,21 st. 120,1.
कर्ष 3) Visay. 236,2.
कर्षेधरि m. das Meer als Hinterfuß MBh. 1, 17,12.
कर्ष 1) f) Mid Ind. Antiq. 9,212.
कर्षत n. कर्षपदपद, कर्षतपद u. s. w. auch kurz für कर्षतपदपद u. s. w. die Schenkung eines künst-lichen Astores Bonzen, der den fabelhaften Baum dieser Namens erwecken soll, Harad. 1,248. fgg.
कर्षतपसिन् Adj. einen Kalpa (Weltperiode) bestehend Baic. P. 4,9,30.
कर्षतपुन्दरी f. ein Frauenname Daç. 78,1.
कर्षधारी 4) d) vgl. Zsch. Beitr.
कर्वपर, richtig कर्वपर in der anderen Ausg. 326,6.
कर्वधम् ० पति einen Panzer eigenen Harad. 112,3 (296,1).
कर्वधम् ० पति beschmutzen und belästigen Vi-ay. 71,2. 1. Vgl. कर्वधपि.
कर्व 2. 2 vom Ende, lies Praśanta.
कर्व m. (nach dem Comm.) ein best. Meeres-, = शिपा Gonn. 4,6,12.
*** कर्वनील** ein best. Baum Zsch. Beitr.

*काकुद्र Zacc. Beitr.
 *कापिच 3) vgl. Zacc. Beitr. 86, wo कश्चिन्नायेके
 अ. त्रिपायके als eine Lesart in H. n. 3, 155 ange-
 führt wird. Vgl. auch die Note dazu.
 कापि 1) 1) statt रस्म्. Nee Andere रस्म्.
 Zacc. Beitr. 19.
 कापिन्ययम n. eine Art Sals Soga. 2,36,16.
 1. कापि 2) f) vgl. Zacc. Beitr.
 कापिच, f. ३ eine best. Form der Opferung von
 1) Thieren Comm. zu Āpast. Çā. 14,7,20.
 कापमन्विचि f. = कापमन्विचि Bhaṭṭak. 3,31.
 कापमन्विचि f. Unterhalt des Körpers, das Zu-
 nehmen von Nahrung Bhaṭṭak. 2,17, 3,28.
 कापिच (metriisch statt कापिच) Adj. geboren
 von einer nach der Weiss des Präṣṭapati ge-
 richteten Frau M. 3,28.
 कापिमन् 1) Adjektiv, Adept der alchimisti-
 schen Philosophie Haradā. (1936) 489,13.
 कापि 3) 3) vgl. Zacc. Beitr.
 कापिन्ययम Adj. golden und köpfigt einend
 Vāsy. 144,1.
 कापिकास्मिन् Adj. zweckmäßig, erforderlich,
 nötig Kāmpaka 75.
 1. कालक 3) d) N. pr. eines Waldes Vasishṭha 1,1.
 कालविष्णु Adj. schwarzzünftig MBh. 1,71,28.
 कालचरण n. Zeitgerannung.
 कालातिवचन n. das Überbringen der Zeit De-
 vastic. 3,12,24, 11.
 कालोत्सर्ग m. eine schwarze Schlange Vāsy. 191,2.
 काष्ठशिवच = युग्मरूपच und काष्ठ्यमया-
 यस्व: Vāsy. 114,1.
 कापि m. des Beiden. ऋ३० Ç. 5,43.
 काष्ठवाचक m. Halsträger Kāmpaka 532.
 काष्ठवाचिक m. etwa Halständer Kāmpaka 4.
 काष्ठवाचक, lies काष्ठवाचकलो C die Flaschen-
 gabel die Pfanne und vgl. Haradā. (1936) 478,3.
 कास्ल 1) (f. षी) e) f) und 3) a) Ç. 18,54.
 कस्लप soll = शस्त्र Steinsichel sein; s. J. A.
 O. S. Procc. 1883, Oct. VIII.
 कस्लिट oder ३ in ein best. Locken Comm. zu
 TB. 1,1,9,5. Vgl. विकस्लिट.
 *किन्दि 1) die Lauter der Kaṅgāla Zacc. Beitr.
 Vgl. किन्दा, किन्दि.
 किन्दास्त्रविहारी Adj. weiche Spitze genies-
 send und weichen Vermögens nachgebend? Har-
 ad. 111,7.
 किन्दिस्त्र auch ein Tierjunges. मू३० Vāsy. 333.
 2. Nach Darabai im Comm. ebend. auch = चोद्र.
 किन्दिस्त्र 1) a) Vāsy. 231,2.
 कीर्ति 1) 1) Dass das Wort nicht, wie Kell. zu

M. 4,31 und 11,45 annimmt, Baum nach dem Tode
 bedeute, ersieht man aus M. 2,9, 5, 166, 8, 81.
 Wenn es 4,74 und 11,46 und Spr. 6683 neben
 यस्मि erscheint, so ist damit wohl nichts Anderes
 gemeint als im Deutschen mit Baum und Erbe.
 Dasselbe gilt von पयो वा किन्ति वा in einer A-
 gōka-Inschrift (Z. d. d. m. G. 37,573, 575).
 कीर्तिलोप Vāsy. 7,1.
 *कुडकण्ड m. ein best. Gefäß Decc. 2,20.
 कुटीरी Adv. mit कृष् zur Hütte —, zur Wohnung
 erwehnen Vāsy. 264,2.
 कुडक 1) einschneidend, scharf Haradā. (1936)
 433,15. 329,8 (224,22).
 कुतस्तन Adj. (f. ३) woher kommend? wie mög-
 lich? Bhaṭṭak. 1,88, 99.
 कुतकुचि Adv. Sperr gegen Speer Kāmpaka 144.
 कुमाजीव m. N. pr. eines Autors M. Müller,
 Ren. 308.
 कुमापूरति m. Bein. Harshavaradhana's ebend.
 386.
 कुमरुप Adj. einen schlechten Tod habend Har.
 Par. 2,118.
 कुंयव 3) die Bod. Miznerre passt nicht in den Zu-
 sammenhang VS. 18,10 = Matr. S. 2,11,1 (142,1) =
 Kav. S. 28,5. Atracter verhält sich zu कुंयवम्
 Miznerre. TS. hat statt dessen कुंयवः (Nachtr. 4).
 कुंयवम् (°याव) ist auch Atracter ein Dämon,
 der Miznerre (कुंयव) hervorruft.
 कुस्सप n. ein niederträchtiges Geheimnis Ka-
 tvās. 32,14.
 कुस्ल also ein Frauennamen Vāsy. 229,3.
 कुस्ल n. ein Eckel verkündender ägyptisch
 Katalis. 32,9.
 कुस्लथिलिषा Har. Par. 2,65.
 कुस्लरामिणी C Hauptresidenzstadt Raga. 16,36.
 कुस्लिक auch Richter Nāśak (s.) 2,1,187 nach
 Vāsy. Nach Andern Haupt einer Kaste.
 कुस्लियामा m. Bein. Indra's Ç. 11,13.
 कुस्लियक m. Knüttel Haradā. (1936) 447,9.
 कुस्लिक m. ein schlechter Juwelier Haradā.
 (1936) 462,9.
 कुस्लिकेयु m. der Liebesgott Vāsy. 190,1. 283,1.
 कुस्लियासि C Blütenleserin Spr. 3702.
 कुस्लियाराम m. der Liebesgott Gr. 11,1.
 कुस्लर vgl. Zacc. Beitr.
 कुस्ल mit ३३. उन्कीति kehrt auf Sarāvatī. 1,22.
 1. कुस्ल 10) m oder n Haradā. (1936) 478,19.
 कुंयव (Nachtr. 4) n. Sg. Matr. S. 2,11,1 (142,1),
 v. 1. Vgl. कुंयव oben.
 कुतस्तप 1) Adj. (f. षी) d) am Ende eines Comp.

3) veranlasst durch R. 6,95,12. — 3) betrefend,
 sich beziehend auf MBh. 12,16,22. Har. 5031.
 कुतस्तप (M. 11,108) und °वापन (M. 11,178) Adj.
 kañ geschoren.
 कुप 1) c) wird auf कुप् zurückgeführt Zacc.
 Beitr. 45. Dem Worte wird auch die Bedeutung
 विविष्, विविद्र zugeteilt.
 कुषी m. auch ein best. Fapel J. A. O. S. Procc.
 1883, Oct. VIII.
 कुषिपयस् Pl. Feldfrüchte MBh. 2,5,117.
 कुषिमती Adv. mit कृष् pflegen und wahren Har.
 Par. 2,217. Vgl. मनी.
 कुषिमती Adv. mit कृष् pflegen und wahren Har.
 Par. 2,217. Vgl. मनी.
 कुषित m. ein schwarzer Würfel MBh. 4,1,23.
 कुषितपुत्र Num. ap. Aufzorderer. f. °त्री Sā. zu
 H. V. 1,113,19.
 कुषिलिका f. ein Frauennamen Vāsy. 227,1.
 कुषोत्ककपा n. die Ceremonie des Haarschnei-
 dens Gōṣ. 3,1,2.
 कुषिलयकुचि f. eine best. rhetorische Figur
 Comm. zu Vāsy. 283.
 कुषिक Ç. 12,12.
 कुषिपुर n. N. pr. einer Stadt in Magadha Bra-
 had. 1,26, 22.
 कुषो 6) Haradā. 12,23.
 कुषिलि f. Nom. abstr. zu कुषित Har. Ç. 14,56.
 कुषिल Adj. (?) ind. Antiq. 8,213.
 कुषिप = कुषिप, कुषिप्य M. Müller, Ren. 326.
 कुषिकपा n. eine best. Spende Āpast. Ç. 12,6,
 5. 14,1,2.
 कुस्ल mit यव Çā. 1) zu streichen, wenn च-
 क्स्ल und चक्रस्ल zum Simplex gezogen werden.
 कुम् mit प्रययति zurück (d. i. auf dem Wege,
 den man genommen ist) vorüberstreifen Āpast.
 Ç. 14,8,9.
 कुस्लियमप Adj. aus dem Wasser „Spit“ be-
 stehend Katalis. 28,95.
 कुम्भि; so zu lesen ist, कुम्भिम्.
 कुम्भिस् Adj. nüssend, froh Kāmpa. 190,3.
 कुम्भिस् m. der Mond Vāsy. 190,1.
 1. तानिचि m. auch N. pr. eines der Daçapūrvā
 Vardhamānā. 1,12.
 तानि Adv. mit ३ in die Lage kommen Etwas
 (Dat.) zu vermögen Har. Par. 1,220.
 ताप 3) c) zu streichen; vgl. Zacc. Beitr.
 *तापकीट m. ein best. Insect Zacc. Beitr.
 1. तापू मी षी 12) lies verlesen s. entlassen.
 *तामूत्र m. ein best. Baum Comm. zu Har-
 adā. 196,9.
 तापलेल्म् Absol. an Milch fressend Kav. 30.
 तापलेल्म्

*तीर्द्क m. ein best. Baum Comm. zu HARSHÄ. 198,9.
 तुल्यक (†) Hess. Fas. 1,236.
 तुल्यकविद्येव (auch Nachtr. 3), ० देवत्व स्तेने (= वायव्यमादिने त्रेत्रे Comm.) BACULANA im Comm. zu ĀPST. Cn. 13,1,15.
 त्रैपणिक m. Schiffer, Bootsmann und Adj. = त्रैपणिक Viśav. 199,1. = त्रैपणिक Zacc. Beitr.
 त्रैमर्द्गा f. ein lösenes Tuch mit FROSCH GOBL. 4,2,32.
 3. त्रैपण्डित Partic. geknnt Saccu. P. 74,4. Vgl. त्रैपण्डित्तु Adv. Schwert gegen Schwert KAMPANA 141.
 त्रैपण्डित (Nachtr. 2) auch LEHMAN, Ausp. Gl. Zöllneröcher.
 त्रुं soll eine natürliche Höhle sein J. A. O. S. Proc. 1883, Oct. VIII.
 त्रुप्रायं ein best. Gerölter HARSHÄ. (1936) 482,11.
 त्रुं mit w. klein werden, verkrüppeln Comm. zu Cn. 2,2,2.
 त्रुलता f. auch eine in der Luft schwebende Söllingfpanze, so v. a. ein Ending Cn. 16,2,4.
 त्रुन् mit einem Absol. so v. a. stehe ab von Nir. 1,5. P. 3,4,1,8. Cn. 2,7,9.
 त्रुनकोपतयाम् m. und त्रुनकोपलिको f. die Art und Weise, wie eine Zauberschau über eine Getreideschänke erfüllt, Comm. zu Cn. 10,14. Atā-śikāra. 86,6.
 त्रुन, vgl. Zacc. Beitr.
 त्रुनयुं ein best. Insect J. A. O. S. Proc. 1883, Oct. VIII.
 त्रुन (wohl n.) Brezche. त्रुनं दू eine Brezche legen, in Jada (Gen.) Haas einbrechen KAMPANA 431. ० त्रुन n. das Graben von Brezchen HAN. Pan. 2,170.
 त्रुलित्त (†) Adj. Viśav. 150,3. 6.
 त्रुलुन m. N. pr. eines Gelehrten CĪCVATA 906. Vgl. XVIII, N. 1.
 त्रुलुन auch das Entgehen Anārita zu NĪRADA. Vgl. mahatt. 102,6.
 *त्रुन् und *०ताल Zacc. Beitr.
 त्रुल 3) HARSHÄ. (1936) 437, 2. Nach dem Comm. m.
 त्रुयां mit त्रुन्वर्त्त bedeutet erkunden.
 त्रुगलित्त्वं Adj. Na ein die Wolken reichend Cn. 17,49.
 त्रुगलानुवा n. Himmelszittl, Himmelsgeißel Viśav. 183,1. Vgl. नीलानुवा weiter unten.
 त्रुग्व m. N. pr. eines der 11 Daṣaṣpārvin Yan. V. 136,1.

तुह्यन्त 1,15.
 *तुष्टिका f. ein best. Baum Zacc. Beitr.
 तुष्ट 3) *n. त्रिमेष्टम् = तुष्टिलाल Dāgin. 2,119.
 तुष्टात्र HARSHÄ. 20,31 (69,8).
 तुष्टाकाव, n. Nom. abstr. zu तुष्टाक 3) a) URTRA. abt. 589.
 *तुष्टाकतुष्ट m. ein best. Baum Zacc. Beitr.
 तुष्टलेला f. Backengegend RAGU. 7,54. 10,13. KURMA. 7,32. Kur. 10,3.
 तुष्टलकीक Adj. seiner Schinheit herant, entstellt R. GOAN. 4,60,17.
 तुष्टलत्वम् Adj. nutzlos Bala. P. 1,13,34.
 तुष्टव (f. ३) zu Ende eines Comp. sich an einem Ort begebend HARSHÄ. (1930) 477,3.
 तुष्टव 2) a) das Verhältn HARSHÄ. (1936) 307,3.
 तुष्टवत्त्वं 3) N. pr. eines Scholasten CĪCĪNA 1,3.
 तुम् mit धनि CAUS. auch zukommen lassen Śi. zu RV. 9,1,1. — Mit निम् CAUS. auch verlieren, einbüßen KAMPANA 396. 484.
 तुम्पत्त्वं Adj. abgehend, vorgeht Śi. zu RV. 4,113,12.
 तुम्पु. läst sich zu begen beabsichtigend statt zu d. 6.
 3. तुम्पु mit उद्, HARSHÄ. (1936) 367,1 Host त्रुनविका त्रुनगात्.
 तुम्पुकेतु m. Bein. Viśvaḡa's URTRA. 87.
 तुम्पु auch *Fener Zacc. Beitr. 54.
 तुम्पुपुच्छा m. ein Embryo-Puroḡaḡa. Wird nach dem Pācupuroḡaḡa dargebracht, wenn ein weibliches Thier trüchtig ist, ĀPST. Cn. 9,19,6. 7.
 तुम्पु. HARSHÄ. (1936) 478,2 Host त्रुमिति st. तुम्पु. Nach dem Comm. ist तुम्पु eine Schlingpflanze.
 तुम्पुन् n. Keld (sowohl Inf- als Speiseröhre) NĪLA. zu MBH. 12,283,51. KAMPANA 35.
 1. तुम्पु mit धनि CAUS. ०पुच्छीगम्पु HAN. Pan. 1,399.
 3. तुम्पु auch sagen, sprechen, — zu Jada (Acc.) KAMPANA 126. 137. 338. 438. 472. URTRA. 167. 283.
 तुम्पुत्वम्, Nom. abstr. ०वर्त्तन R. Śi. 1,49,39.
 तुम्पुत्रिकायन्त्रि m. eine Art Knoten HARSHÄ. (1936) 22,4.
 तुम्पुत्रयविद्या f. Mitrā Comm. zu ĀPST. Cn. 13,7,9.
 तुम्पुत्रिय Adj. bergsteiger, bergähnlich TBn. 3, 10,44,1.
 *तुम्पुक्क v. l. für तुम्पुक्क Zacc. Beitr.
 तुम्पुक्कान् v. l. ein Bogen, von dem Tonkugeln abgeschossen werden, Viśav. 183,1.
 तुम्पुक्कत्वम् Adj. mit juelenartigen Fortsätzen

ausgestattet HAN. Pan. 2,53.
 तुम्पु Adv. mit त्रुन् versehen, verborgen URTRA. abt. 337.
 तुम्पुमापित n. = तुम्पुत्वम् Viśav. 141,1.
 तुम्पुत्वम् Adj. = तुम्पुत्वम् R. GOAN. 2,107,19.
 तुम्पुत्वम्, Nom. abstr. ०पित्तं f. R. 2,118,19.
 *तुम्पुत्रयविद्या f. ein best. Gebet SCHUMNER, TĪ. kan. 121.
 तुम्पुत्वम् Adj. dessen Glanz verborgen ist Bala. P. 1,19,26.
 तुम्पुक्क wohl ein Wassergefäß mit einem engen Halse, so dass das Wasser darin nicht zu sehen ist, URTRA. 71.
 तुम्पुत्रयम् Adj. (f. ० शीर्षा) gupierig TATR. Ān. 1,58,1.
 तुम्पुन् ०पित्तं zu einem Hause werden KULPATA 9,13.
 तुम्पुत्वपुच्छो f. Houseschale, der Platz vor einem Hause HARSHÄ. (1930) 335,6.
 2. तुम्पु 1) MATR. S. 2,3,4 (126,5).
 *तुम्पुक्क m. v. l. für तुम्पुक्क Zacc. Beitr.
 तुम्पुत्रयम् m. N. pr. eines Berges HARSHÄ. (1936) 423,3.
 तुम्पु 4) d) * Alerna precatorius Zacc. Beitr.
 तुम्पुन् mit वि etwas Jada blieszellen KAMPANA 389. Ist wohl Denomin. von विर्त्तिय.
 तुम्पुत्व m. und तुम्पुत्रयम् m. N. pr. eines Berges URTRA. 365. S. 305, N. 7.
 तुम्पुत्रयिका Cn. 12,11.
 तुम्पुत्रय m. Viśav. 192,5. त्रुगामानिर्त्तयार्थं त्रुनार्थं वा त्रुने तुम्पुत्रयः त्रुनार्थेयन् Comm.
 तुम्पुत्रय Adj. als Bein. Kṛṣṇa's Pāśā. 4,8,16.
 तुम्पुत्व GOAN. 4,136 nach dem Comm. = त्रुलगा. तुम्पुत्रय m. auch N. pr. eines der 5 Cṛatakalavālin VARDHMAN. 1,12. — Z. 5 st. 2) et. 3) zu lesen.
 तुम्पुत्रयत्व m. N. pr. eines Fürsten J. R. A. S. 1876. S. 3.
 तुम्पुत्व m. auch N. pr. eines der 3 Kevalin VARDHMAN. 1,14.
 *तुम्पुक्क auch Guesat URTRA. S. 305, N. 7.
 *तुम्पुक्कत्त f. vielleicht Cīst TATR. 3,3,275. H. an. 2,229. Mex. p. 10.
 तुम्पुक्क auch Verföndung. ०के तुम्पुक्कविन्द KAMPANA 410. 473.
 त्रुलित्त in चायक् ० mit ३ so v. a. dem Drängen nachgehen HAN. Pan. 2,562.
 त्रुलगात्रित्त्वं m. Dorfbesitzer M. MÜLLER. Ran. 269.
 त्रुलगात्रक m. Dorfbesitzer abend.

घनलेका m. Dorfweiber, Dorfweibweiser ebend.

घानिक. घ. घानिवा (घ) HANSA. (1936) 477, 1. घान्यम् ङ. 15, 12.

*घाघ्रेच्छ m. *Physalis flexosa*.

घाघ्रितिय Adj. zu veranlassen Etwas (Acc.) zu übernehmen DAČA. 91, 1.

घाघ्रय Adj. beherzigenwerth, beachtenswerth MB. 1, 220, 23.

घाघ्रवाला f. ein Gebäude ohne Fenster ÇIČKA 1, 112.

घट. Z. 11 lies 3) st. 2). घटम् घट्, sich rechtsfertigen lassen BADA. 4, 32, 31.

घट्ट 1) c) * = मुलकदेश ZACH. Beitr.

घट्टाकली f. N. pr. einer Göttin HANSA. 2, 9, 92, 1, 2.

घनोप n. (adj. Comp. f. घी) Schweiz ङ. 17, 2.

घनोपु m. die Sonne ÇIČ. 11, 28, 12, 67.

घनोवारि n. Schweiz ङ. 13, 12.

घम् mit घा, * घुत्तु Han. Pa. 1, 237. * घुत्तुत्तु ३०. * घुत्तु 2, 10.

1. घुम् mit घी 1) mit Acc. oder Gen. (RV. 8, 64, 5.)

* घुमनोविशो f. Butterfliege H. 836, Sch.

घुम्बोधिम् m. N. pr. eines Dānava VP. 1, 21, 2.

घुम्बि 2) d) Fürst, König Han. Pa. 1, 291.

घुम्बुमी m. Augenlast, Augenweide RĪD. 3, 252.

घुम्बु, ० त्ति Anietern VĪSA. 242, 1. 243, 1.

घुम्बुर्मायि Adj. wenigstens vier Gatt. 4, 2, 6.

घुम्बुटक Adj. vier Aśvjakā genannte Tage An. Śa. 3, 10, 5.

घुम्बुके 1) f. घी VASUDEV. 28, 21.

घुम्बुके विकि mit घस्त् = घुम्बुका 3) Sī. in der Einl. zu RV. 3, 35, 1.

घुम्बुक m. * = चतुर्विंशति ZACH. Beitr.

* घुम्बुल m. Bärler ZACH. Beitr.

घुम्बुकोर्ति m. auch N. pr. eines Fürsten von Uḥḥājini BHOJAS. 4, 32.

घुम्बुगुमि m. N. pr. eines Fürsten von Avanti BHOJAS. 2, 7, 3, 6.

घुम्बुवलेभ्याम् N. pr. einer Stadt KĀMPA. 64, 68.

घुम्बुदिगुमि m. = घुम्बुगुमि BHOJAS. 3, 28.

घुम्बु mit घम्बुवय्य Aeronautischen MARR. S. 1, 10, 30 (166, 17).

घुम्बाक m. Füßler ङ. 11, 2.

घुम्बु Caus. auch besprechen HANSA. (1936) 447, 3.

घुम्बुद ein lederner Sach oder Blasebalg HANSA. 172, 2.

घुम्बक 1) m. HANSA. (1936) 331, 2.

घानकाक Adj. der Anas Caracus entsprechend u. s. w. MIV. Gen. 1, 14.

घुम्बुकीक = घुम्बुकी 3) Sī. in der Einl. zu RV. 1, 165.

* घुम्बुरु [gamburdevavadi in der Kī. घम्बुरु] * 1. घुम्बुरु 3) f. ई. N. pr. einer Stadt HANSA. 167, 19 (424, 7).

घुम्बु 2) c) etwa Fanggrube Han. Pa. 1, 213.

घुम्बुरु Adj. später als Augen besitzend NAMA. 1, 12.

घुम्बुताद्ये n. auch Anpaßweise, das Entsprechen Comm. zu H. v. d. Bomb. 1, 2, 28.

घुम्बुक ZACH. Beitr.

घुम्बिन 1) stumpf (Kinn) HANSA. (1936) 481, 2. = रूलेपद्वय Comm.

घुम्बुविरु m. Herzenslieb, der Liebste VĪSA. 187, 1.

घुम्बुवामि m. Herzensgeliebter, der Liebste ÇIČ. 10, 28.

घुम्बुवामि Pl. die zur Kiti dienenden Bruststeine ĀSA. Ç. 14, 8, 6.

घुम्बुवाम् m. ein Pfosten an der Leichenstätte GAN. 3, 3, 21. Wird auch cogn. Comp. erklärt.

* घुम्बुवसता Adj. f. vor langer Zeit gekostet habend (Kuh) RĪD. 15, 23.

घुम्बुवित्ति Adj. 1) lange abwesend gewesen. — 2) lange gestanden —, — gelassen habend (von Speisen).

घुम्बु चोद्यति mit घी Arzten SAUKR. 2, 114, 5, 13, 27.

1. घुम्बु mit घीमे Aḥḥen DAČA. 90, 1. — Mit घी dass. ebend. 90, 12.

घुम्बु 1) tiefend (Augen) HANSA. (1936) 480, 15.

1. घुम्बु, streiche das Störchen davor.

घुम्बु mit मिम् Caus. aussetzen Comm. zu ĀSA. Ç. 13, 17, 6.

घुम्बुति ist Superl. 1) zu घुम्बु am meisten anmerkend, uocham auf (Gen.) RV. 1, 63, 9. 128, 5. 527, 1. 7, 16, 1. 18, 29, 2. — 2) zu घुम्बु am meisten in's Auge fallend RV. 8, 46, 26. VS. 27, 15.

घुम्बु Adj. rüberziehend Han. Pa. 2, 170.

घुम्बुर्गुप्त n. = घुम्बुर्गुप्त AśvKī. 65, 6.

घुम्बु 2) c) * Lippe ZACH. Beitr.

* घुम्बुगुल = प्रदेशविशेष ZACH. Beitr.

घुम्बुगुलम्प Adj. aus Ziegenhaar ÇIČKA 102.

घुम्बुगुलकी Abt. mit घुम्बु entkommen Comm. zu NAMA. 4, 6.

घुम्बु Caus. हेतुत्वे abgehüllet URVASH. 316.

घुम्बु n. das Abschneiden URVASH. 300. S. 302. N. 2.

घुम्बु. निर्वात (mit निर्वात wechselnd) bedeutet willkommen vertraut mit, steht also richtig nach.

घुम्बुचन् m. N. pr. eines Dichters. Nach ARYABHAT richtig वलचन्.

घुम्बुचन 1) Adj. die Menschen erfressend Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

घुम्बुचोदिविवाचिवाच्योपमन् Adj. durch Giv. 1, 15. Verz. d. Ost. H. 199, 6. No. 672. — 2) f. ई. eines Gest. Gebetsformel PĀKA. 3, 13, 23.

suchen oder durchforschen, durchsuchen MATR. 5, 2, 5, 5 (53, 19).
 श्रुतिवैय्यं verwundtschaftliche Gefühle HANSEN 31, 3 (98, 5). Gedruckt श्रुतिवैय्यं und श्रुतिवैय्यं die richtige Lesart in einer Hdschr.
 श्रुतिवैय्यं Adj. den Kenntnissen nach alt (oben) वासुदेवस्य R. 2, 45, 6.
 1. यमं mit सम् (समीचीयते) = Sīmp. 2) A V. 14, 3, 55 in der Pañs.-Rec. (सत्यः समीचीयते st. सर्वधर्मानि शी-
 यते).
 श्रुत्युग् अण्चिब = श्रुत्युग् Bopensehne J. A. O. S. Proc. 1883, Oct. VIII.
 श्रुत्युग् (Nacht. 3), lies श्रुतिवैय्यं.
 श्रुत्युग्मन्त्रं m. der älteste (erste) Haugensasse Cat. Nr. 12, 4, 4, 4, Vgl. श्रुत्युग्मन्त्र (Nacht. 4).
 श्रुत्युग्मन्त्रं m. ein Brahmanes Kim. NTR. 2, 1, 9.
 श्रुत्युग्मन्त्रं f. etwa langes Leben in einer Formel ĀPAST. Çā. 13, 3, 1.
 श्रुत्युग्मन्त्रं Adj. längst vertrieben TS. 2, 1, 8, 7.
 श्रुत्युग्मन्त्रं m. कर्त्तुं Sīmp. und CAUS. Absteht nehmen, Lebenszeit sparen Comm. zu HANSEN. (1936) 354, 3, 327, 1, 1.
 श्रुत्युग्मन्त्रवापी f. der Mond ALAŚIKHAT. 60, 6.
 श्रुत्युग्मन्त्रं oder श्रुत्युग्मन्त्रं (Pañs.) 2) a) MATR. 5, 2, 9, 1 (120, 15).
 * श्रुत्युग् ZACH. Beitr.
 श्रुत्युग् CAUS. Unmöglich verhindern, vereiteln KĀPĀRA 108.
 श्रुत्युग्मन्त्रं m. N. pr. eines Dorfes M. MÜLLER, Red. 300.
 श्रुत्युग्मन्त्रं zu streichen; vgl. oben श्रुत्युग्मन्त्रं.
 श्रुत्युग्मन्त्रं mit श्रुत्युग्मन्त्रं verbunden.
 श्रुत्युग्मन्त्रं f. d'fer Çā. 8, 19.
 श्रुत्युग्मन्त्रं vgl. wie ein Abhang erscheinend ALAŚIKHAT. 38, 6.
 श्रुत्युग्मन्त्रं Adj. mit dem पुष्ट 4) verbunden ÇĪKAU. Çā. 14, 22, 6.
 श्रुत्युग्मन्त्रं Adj. dort beynählich, dabei verwendend Comm. zu ĀPAST. Çā. 14, 3, 1.
 श्रुत्युग्मन्त्रं Adj. Solches aufwährend, so verführend Htr. 101, 1, 1.
 श्रुत्युग्मन्त्रं n. Galbūissa, Versprechen PĀNĀV. 5, 1.
 श्रुत्युग्मन्त्रं Adj. = श्रुत्युग् S. in der Einl. zu RV. 18, 18.
 श्रुत्युग्मन्त्रं Adj. dieses zum Wohnsitze Abend, dort

wohnend M. MÜLLER, Red. 300.
 श्रुत्युग्मन्त्रं Nom. sg. Zusammenfüger, Ausführer ŚLĪ. zu RV. 18, 30, 14.
 श्रुत्युग्मन्त्रं m. Sohn Hen. PAR. 1, 501, 2, 1, 2, 294, 298.
 श्रुत्युग्मन्त्रं Adj. gepanzert Çā. 19, 59.
 श्रुत्युग्मन्त्रं Nom. sg. Schwächer, Minderer (der Feinde) ŚLĪ. zu RV. 5, 34, 6.
 श्रुत्युग्मन्त्रं m. ZACH. Beitr.
 श्रुत्युग्मन्त्रं Adj. der Doctrin gemäße, gesetzlich DATTATILAKA in DATTARAG.
 श्रुत्युग्मन्त्रं f. ZACH. Beitr. Vgl. नाम०.
 श्रुत्युग्मन्त्रं m. Fabul Steinbüchertabularisopicalis 131 nach ACARANCH.
 श्रुत्युग्मन्त्रं 2) VĪAY. 177, 3.
 1. श्रुत्युग्मन्त्रं mit श्रुत्युग् 2, lies श्रुत्युग्मन्त्रं. — Mit सम्प, ० तोष्यं abgesetztes DAÇĀ. 48, 1, 8. — Mit उद् CAUS. 4) Nägel abnehmen, so v. a. beschneiden Hen. PA. 1, 185.
 श्रुत्युग् 1) m. oder n. Hen. PAR. 2, 310.
 श्रुत्युग्मन्त्रं m. oder ० मां f. Pl. = श्रुत्युग्मन्त्रं VASUDEV. 25, 1.
 श्रुत्युग्मन्त्रं ein einschneidendes Schwert (nach dem Comm.) HANSEN. 166, 21, Vgl. Ind. St. 16, 38.
 श्रुत्युग्मन्त्रं n. तलमारिक.
 तलमारिकं m. auch ein Wäpchen mit einem Feuerherde HANSEN. 179, 1 (445, 3).
 तलमारिकं, so st. तलमारिकं HANSEN. (1936) 443, 1, 1. Nach dem Comm. तलमारिकं (so) m. 1. घघमज्जवट्टिकीणाम्भ्रवापी oder उरुपरिकी.
 तलमारिकं m. KĀPĀRA 422. Vgl. तलमारिकं bei LALUBAN, Ausp. Gl. und Ind. St. 14, 38. तलमारिकं im Prékrit ist = तलवार = पुरुहयत्तं BEZENSCHEN, Beitr. 3, 261.
 तलमारिकं auch = उपर्याधरो वेदानः ZACH. Beitr.
 तलमारिकं Adj. in Besitz seiner Welt stehend.
 तलमारिकं Nom. abstr. ० तलमारिकं f. Du. f. 4, 24, 7.
 तलमारिकं * = तलमारिकं wegen एकतानं ZACH. Beitr.
 तलमारिकं 1) Adj. auch peinigend, bedrückend ŚLĪ. zu RV. 3, 35, 3. — 2) m. auch Koshherd HANSEN. 479, 1 (445, 3). — 3) f. eine Art Bratpfanne ebend.
 तलमारिकं m. eine Schlange (Uttaraś. 273).
 तलमारिकं vgl. ZACH. Beitr. und Kene in seiner Uebersetzung von SARDU. P. S. 23 u. s. w.
 तलमारिकं (Çā. 20, 24) und तलमारिकं (ebend. 48) m. die Sonne.
 तलमारिकं m. = तलमारिकं ŚLĪ. zu RV. 1, 113, 1.
 तलमारिकं Adj. seitwärts (fallend auf) (Loc.) Çā. 10, 16.
 तलमारिकं auch = त्रिशोकी ZACH. Beitr.

तलमारिकं Absol. in drei (Rā) verwandelt ĀV. Çā. 5, 13, 5.
 तलमारिकं Adj. auch so v. a. wogelbig ZACH. Beitr.
 तलमारिकं Adj. brennend selbst Socy. 1, 34, 1, 2.
 तलमारिकं Adj. mit scharfer Spitze (Heil) MBH. 7, 123, 30.
 तलमारिकं Adj. aus Tirhut stammend Comm. zu ÇLĪ. (Ponca.) 174, 1, 1.
 तलमारिकं 1) 13) 15) 18) ZACH. Beitr.
 3. तलमारिकं Sohn Bhudras. 1, 101.
 तलमारिकं f. Reitbahn für Pferde ŚLĪ. 83, 21 (131, 12). Vgl. घघमज्जवट्टिकी oben und वासुदेवस्य. तलमारिकं v. ZACH. Beitr.
 तलमारिकं m. die Woge im Tierkreis M. MÜLLER, Red. 324.
 तलमारिकं f. der Mond ALAŚIKHAT. 60, 6.
 तलमारिकं m. dass. ebend. 74, 6.
 तलमारिकं m. der Himant ALAŚIKHAT. 31, 6.
 तलमारिकं vgl. in die verwandelt, mit Eis überziehen Çā. 6, 5, 2.
 * तलमारिकं n. v. l. für तलमारिकं ZACH. Beitr.
 तलमारिकं, f. ३ auch * Schleifstein Peitstein ZACH. Beitr.
 तलमारिकं am Ende eines Adj. Comp. = तलमारिकं ŚLĪ. zu RV. 1, 116, 5.
 तलमारिकं 3) m. der Text der Yajitirija ŚLĪ. zu RV. 1, 65, 2, 2, 4, 42, 3.
 तलमारिकं m. eine best. Personifikation MATR. 5, 2, 9, 1 (120, 15).
 तलमारिकं vgl. in die Bahn für einen Trajectivastoma bildend TS. 4, 3, 2, 2.
 तलमारिकं Adj. = त्रिपिनं ÇLĪ. in Comm. zu R. ed. Bomb. 5, 11, 16.
 तलमारिकं vgl. in die Bahn für einen Trigavastoma bildend TS. 4, 3, 2, 2.
 तलमारिकं Adj. = त्रिपिनं ÇLĪ. in Comm. zu R. ed. Bomb. 5, 11, 16.
 तलमारिकं vgl. in die Bahn für einen Trigavastoma bildend TS. 4, 3, 2, 2.
 तलमारिकं Adj. = त्रिपिनं HANSEN. 262, 6.
 तलमारिकं, auch त्रिपिनं.
 तलमारिकं Adj. durch drei Worte bewirkt PĀNĀV. 5, 1, 22, 6, 17.
 तलमारिकं Bhudras. 1, 64. Insir. त्रयका 4, 9.
 तलमारिकं Adj. ständendes Schreier R. Goas. 1, 43, 3. R. ed. Bomb. 7, 107, 3.
 तलमारिकं 2. 6. 7. lies श्रुत्युग्मन्त्रं und wohnen st. nehmen, श्रुत्युग्मन्त्रं zu streichen, da तु रे ० gemeint ist.
 तलमारिकं f. eine Tochter Dakṣas'; Pl. die Wälder des Mondes Hen. PAR. 2, 8, 8.
 तलमारिकं und तलमारिकं Partic. vom Desid. von 1. तलमारिकं gänzlich RV. 1, 130, 2, 2, 4, 7, 18, 91, 7.
 तलमारिकं f. Pl. die Hüte des Opferkisses

Comm. zu *Āpast. Ca.* 12,19,6.

द्विचामिनमन म. der Spruch, mit dem die als Opferleben bestimmten Kühe nach Süden vorbestritten werden, *Āpast. Ca.* 13,6,6.

द्विचोत्तर. *द्विचो पाणिपयम् mit beiden Händen, so dass die rechte Hand oberhalb zu stehen kommt, *Govs.* 4,7,1.

द्विचयन. so zu lesen st. द्विचयन.

द्विचपालि *Vśak.* 190,1.

द्विचप्रवेष्ट ein Rulf von den Fingern einer Elephanzen *Çc.* 18,17.

द्विचवेष्टन n. dass ebend. Comm.

1. द्विचं mit उग्र *Jand* (Gon.) zum Schaden gereichen. न म द्युमुदम्बिषक् *Āpast. Ca.* 13,7,15. Zur Form vgl. *Ind. St.* 4,412.

द्विचोयमुन m. Patron. *Çc.* 9,11,1.

*द्विचंय् auch ein bat. Baum *Zach.* Boitr.

द्विचक auch = द्विच *Vśak.* 209,1.

द्विचकुम्भ m. Haubenzschlinge *Çc.* 20,12.

द्विचामीचर m. N. pr. (=द्विचोति) des Verfassers von *Nyāṣasāstra* nach *Jell.*

द्विचर und क्व म. Fäden. Strickchen *Urramā.*

300. 316. S. 202. N. 5. *Kalpa.* S. 123. N. 57.

द्विचरमलितान्नप्र. so zu lesen st. द्विचरमलितान्नप्र.

द्विचरलपा Adj. Zehnerlei betreffend, — behandelt *Buā.* P. 2,9,12.

द्विचर्या m. eine Gruppe —, eine Zusammenstellung von Zehnen.

द्विचर्यापन्व Adj. zehnjährig *Mb.* 13,8,31.

द्विचर्या Adj. zehnmäßig *Paśān.* 4,8,31.

द्विचर्या Adj. mit Frauen versehen *Āpast. Ca.* 12,14,1.

1. द्विचं mit धो, धौत, so zu betonen.

2. द्विच. *BV.* 5,16,26 gehört zu 2. द्विचम्; s. weiter unten.

द्विचम् m. Gabe *Çc.* 19,11,4.

द्विचद (द्विच + दृ) *Çc.* 19,11,1.

3. द्विचं n. *Braut* des Thieres, Liebesdrang. Pl. *BV.* 3,33,11. 8,33,8.

द्विचनयो Adv. mit कर durch Geschenke *Jand* bestechen 114,21.

*द्विचनेच. *द्विचनेच und *द्विचनेच m. N. pr. verschiedener Männer M. *Māxā.* Ren. 311. N. 1.

द्विचरित्तवक Adj. auf den Schatz der Frauen bezüglich *Verz.* 2. *Orf.* H. 216,2,2.

2. द्विचम् m. (Nomim. द्विचम्) Vererber *BV.* 5,10,16.

3. द्विचम्. द्विचानि = 1. द्विचम्. Mit ihm verfolgen (= 1. द्विचम्) mit धनि. *BV.* 5,16,25.

द्विचोक am Ende eines adj. Comp. von द्विचो

Slovān *Mb.* 2,49,15.

द्विच auch Verbrunnungsplatz *Vasistha* 19,26. द्विचद्वा m. *Vasistha* 13,25 wohl nur fehlerhaft für द्विचद्वा.

द्विचिउक 1) m. ein nach einbergehender Lehrer *Ataśāśā.* 28A. — 2) f. धो *Idre* ebend.

द्विच. दिनति zum Tage werden *Kāvya.* 270,5.

द्विचमार m. Wochentag.

द्विचारा *Çc.* 11,5,2.

द्विचकोतिल 2) *Ham.* Par. 1,31.

द्विचकोतिल 2) vielklein *Kivāśā.* 1,17 neben *Bed.* 1).

द्विचयो auch *Mb.* 3,232,4.

*द्विचो Adj. = द्विचकोपि. *Siṅgh.* *Zach.* Boitr.
 *द्विचकोप 1) f. *È.* *Mb.* 2,31,3.
 *द्विचलक्षण m. *Shraṇ.* *rohuṣā* *Ratn.* 211.

Vgl. *त्सदुम*.

द्विचविष्णु m. Pl. N. pr. eines Volkes *Mb.* 2,32,16.

द्विचवसति f. = द्विचवस *Mb.* 3,280,12. 5,187,4.

द्विचवासिका f. das Gefühl des Unbehagens, Verstimtheit *Comm.* zu *Harisā.* (1906) 68,5.

द्विचयुत Adj. nach Milch am Abend, so v. n. *Itāyā* *Ham.* Par. 1,102.

द्विचर्यु Adj. schwer zu erlangen *Çc.* 12,51.

द्विचर्यु m. *Uttell.* *Brahm.* 1,34.

द्विचर्यु Adj. schwer herbeiführen *Ham.* Par. 1,111.

द्विचरित Adj. schwer zu erlitten. Nom. abstr.

द्विचरि *Çc.* 17,10.

द्विचर्या n. böse Gedanken *Ham.* Par. 2,4.

*द्विचामिका f. eine Art Muschel *Zach.* Boitr.

द्विचत *Çc.* 18,76.

द्विचलित्व Adj. schlecht geritzt *Soga.* 2,332,16.
 दुचलत्, lies Gatten st. Vater.

2. द्विचारा, für *BV.* 1,176,1. 7,32,7 nimmt *Atarāch.* ein Thema *होचोप* an und erklärt dieses mit *द्विचर्या*
 विचिना प्राप्तपुन.

2. द्विचर्या 1) Gesund. द्विच² *Ham.* Par. 2,147. *Urramā.* 136.

द्विचर्यु, eher fehlerhaft für द्विचर्यु.

द्विचर्युचिन्व Adj. von früher her von Angesicht

kenntend *Ham.* Par. 1,215.

द्विचलित्व, lies das *Itāyā* *Bergbesitzer* der Augen *Çc.* Co. 16,1.

द्विचक 4) a) 2) द्विचकारिणम् n. Pl. *Āpast. Ca.* 13, 24,1, 12.

द्विचकिया f. Götteropfer *Kivā.* *Çc.* 25,8,11.

द्विचक 1) auch द्विचक²; vgl. *जानत्य* (weiter unten) und *पतन्या*.

द्विचकन m. N. pr. eines *Gandharva* *Kaviś.* 38,112. fgg.

द्विचामिनि Adj. zu den Göttern führend *Si.* zu *BV.* 10,18,2.

द्विचलत्त्वं, so zu betonen.

1. द्विचो f. s. u. 1. द्विच.

2. द्विचो Adv. mit 2) zu einem Gotte werden *Ham.*

Par. 2,115,119.

द्विचो f. f. Götteropfer *Nis.* 12,3.

द्विचोपातिक Adj. nur darauf beschränkt das Leb zu erwasen *Buā.* P. 5,3,3.

द्विच *Çc.* 11,1,8.

द्विचविष्णु m. *Strickel.* Pl. *Spr.* 7049.

द्विचमक Adj. (f. = तिका) in Laufe eines Tages erfolgend, — erfolgt *Mb.* 3,196,12.

द्विचक als Subst. so v. a. *Natarācogitā* 114, 2,66.

द्विचिक m. eine Art Tanz, geschildert in *Nṛtya-sarvasva* bei *Malin.* zu *Megh.* 33 nach *Atarāch.*

द्विचमुद n. ein *einmünder* schwebender Kampf *Çc.* 18,9,9.

द्विचलित्व Adj. (f. धो) 1) in einem Palangin stehend *Paśān.* 236,16. — 2) auf einer Scheitel stehend, so v. a. *schwebend*, in *Zweiſt* stehend, — über (im Comp. vorangehend). Mit und ohne

द्विच *Kaviś.* 32,9. 57,102. 67,29. 83,21. 119,190.

मुचन n. die Sonne *Kāvya.* 307,8.

1. द्विच 10) विष्णु H. an. fehlerhaft für विष्णु *Zach.*

Boitr. Also = 3).

1. द्विच mit धनिप्रा *zusanf* (Acc.) *BV.* 4,19,5.

2. द्विच mit नि, निरागित eingeschlimmert *Çc.* 17,5.

Kap. 4. — Mit विचि. = चित्त aus dem Schlafe erwacht *Kāmapā.* 301.

4. द्विच 2) Baum oder Art *Ham.* Par. 2,465.

द्विचर्युचरयो f. ein Zeitraum von 42 Jahren *Ham.* Par. 1,166.

द्विचर्युचरयो m. ein Verein —, eine Gruppe von *Zweiſen* *Verz.* 2. H. H. No. 873.

द्विचर्यामि (v. l. द्विचर्या) Adj. mit zwei/ (Stieren) bespannt *Mats.* S. 2,6,2 (84,16).

द्विचोपक 1) f. *È.* *Ham.* Par. 1,226.

द्विचनत्त्वं 2) zwei Stängel zu haben scheinen *Vino.* 18,16 (1) *चिचिद्विचनत्त्वे* zu lesen).

द्विचनत्त्वं Adv. in zwei verandend *Āp.* *Çc.* 9,6,6.

धनिच 5. oben u. द्विच.

धनिच 6. oben u. द्विच.

धनिचयपि m. Verlust des Vermögens *Spr.* 6050.
 1. धृच mit मीच. *धृचरित getrogen, so v. a. empfangen (Schmerz) *Ham.* Par. 2,11.

धृष 2) f) zu streichen nach Zacc. Beitr.
 धृषिपातम् m. N. pr. eines Lexicographen Zacc.
 Beitr. 2.
 धृषि धर्मि zu Recht —, zum Gesetz werden Ke-
 lapa 9,39.
 धृषि, धर्मयति *Jed die Gesetze befolgen lassen,*
gestatten, dass er die vorgeschriebenen Gesetze be-
folgt, Vasv. 15,11, 16.
 *धर्मयन् m. N. pr. eines Mannes M. Müller,
 Ren. 312.
 धर्मवाधियक m. = धर्मवाधिका MBu. 3,31,5.
 धर्मवह Adj. das Recht zum Fehdel Abend,
 sich vom Gesetz lösen lassend MBu. 13,159,64.
 धर्मविधायक Adj. das Recht beinträchtigend,
 alles Recht verletzend R. od. Bomb. 2,36,29.
 धर्मवत् 2) c) Hassanā. 178,8.
 2. धर्मवत्त Cq. 6,45.
 1. धर्मि mit धर्मि. S. 152, Sp. 1, Z. 2 lies धर्मिंरित्त-
 — Mit धृषयु 3) streiche Mod. — Mit धर्मिन् 4)
 lies (Acc.) st. (Loc).
 धर्मयकटम् N. pr. eines Landes J. R. A. S. 1876,
 S. 27. Vgl. BOUSSA, Archæol. Survey of Southern
 India, No. 3, S. 45. 34. Hooper-rasna 2,110.
 धर्मयत् (Nachtr. 4), der ganze Spruch Vy-
 asas. 48,11.
 1. धर्मि 4) f. ई. Min. Gya. 1,10, 11.
 धर्मलोचक n. wohl eine best. Begehung Verz. d.
 Ost. H. 02,0,59.
 धीला f. Tochter Zacc. Beitr.
 धृष्यु mit धर्मि, *धृषित in Verbindung mit दिष्
 = धृषित 2) (wie statt 2) zu lesen ist) Cq. 17,41.
 धृष्यक Adj. mit Busch gefürbt Çar. Bu. 6,3,4,36.
 *धृषारो f. Nabel Zacc. Beitr.
 धृषोल 1) Vlasv. 184,1.
 *धृषलवणा n. eine Art Salz Zacc. Beitr. 84.
 धृषि als Beiw. Rudra's Matr. S. 1,8,5 (121,
 10). धृषि statt dessen Āvast. Ç. 6,51,2.
 *धृषिकच्छ wohl = *च्छ Zacc. Beitr.
 धृषीकच्छ Hassanā. (1936) 486,8.
 धृषुर्भा Adj. dessen Glück fortsetzt Cq. 3,82.
 धृषर्भ m. eine best. Personification Matr. S. 2,9,1.
 *धृषवर् m. N. pr. eines Mannes gaga तिकादि
 in der Kic.
 *धृषिस्ता und *धृषिलीला f. v. l. für धर्मिस्ता
 Zacc. Beitr. 92.
 *धृष Adj. Zacc. Beitr.
 धृषयन्सृ 1) lies dhyskō, so v. a. veranlagt, ver-
 mündet RV. 6,15,12, 7,4,3. Es ist त्रौ oder त्रु
 zu lesen.
 *धृषयन् m. N. pr. eines Mannes gaga तिकादि

in der Kic.
 *धृषयवयपि m. Patron. von धृषयवत् ebend.
 *धृषयवयपि m. Patron. von धृषवर् ebend.
 नत्तव m. N. pr. eines Ekklōgōngin Vāsan-
 aśāś. 1,48.
 नत्तत्रेवत् Adj. (f. धृ) die Sterne oder die Mond-
 Adress zur Gottheit lobend Āv. Gya. 2,4,12.
 नमरपुत्रा f. Heiter Vlasv. 142,4.
 नमानन् m. Falschheit Cq. 15,10.
 नर्, नरितं wohl so v. a. überdrüssig; mit Instr.
 Hem. Par. 1,172. Vgl. Hās. S. 27. — Mr वि. ०-
 त्रिज्जि Aśvārthi stehend. — schätzend (von Bie-
 nen) Vlasv. 180,2. Vgl. विमृत्.
 नर्दु mit धर्मि ein lautes Geschrei erheben.
 नर्दीमा = केनापि J. A. O. S. Proc. 1883,
 Oct. VIII.
 नरेषु m. das Meer Vlasv. 73,1.
 नन्दु mit धर्मि Caus. erfreuen.
 नन्दकृषार्य m. N. pr. eines Autors Einl. zu
 Çikāṣā XI, N. 2.
 नन्दमित्र m. N. pr. eines der 8 Çrātakava-
 lin Vāsanāśāś. 1,13.
 नैमुक 1) Matr. S. 2,5,5 (53,11, 54,9).
 नैमाङ्कुषा n. Nimmelskitt, Nimmelsgrüße Vlasv.
 232,1. Vgl. गगनाङ्कुष.
 नम्पु mit विपरि Caus. *धामयते Ç. 6, zu Āśv.
 Uv. 6,8,3.
 नप, über die Bed. des Wortes bei dem Āśv.
 n. Zacc. Beitr. Ind. St. 16,381. Çq. 17,36,63.
 नयनवारि Cq. 11,33.
 नरवीर m. ein heldenmüthiger —, ausgezeich-
 neter Mann MBu. 3,69,23. *लोचक m. so v. a. die
 Menschensinder Spr. 5467.
 1. नरी f. s. u. नर्.
 2. नरी Adv. mit नृ zu einem Menschen werden
 Hem. Par. 2,415.
 नर्मद 3) a) zu streichen nach Zacc. Beitr.
 *नर्मली f. Zacc. Beitr.
 *नवप्रसूता Adj. f. vor Kurzem geblutet Abend
 (Kuh) Rikāś. 15,33.
 नवल्लण Adj. (f. धृ) am neunfachen Wale sich
 äussernd Balz. P. 7,5,24.
 नववर्ग m. eine Gruppe —, eine Zusammenstel-
 lung von Neuen.
 नवावसितं (wohl a.) eine neue Wohnung Çar. Bu.
 2,3,8,8. Kīrt. Ç. 4,13,8.
 *नागलम्बी f. = नागपण्डि Zacc. Beitr.
 नागार्मन् m. N. pr. eines Purōhita Bhasdān. 1,29.
 *नागाङ्गना f. v. l. नागाधवा Zacc. Beitr. 91.
 *नागाधना f. = नागपण्डि दिवद्वय च मुनेरु Zacc.
 Beitr. 91.

नाडी such * Nāman Zacc. Beitr. 49.
 नादिषुषु Adj. (f. eben so) nicht zu breit Vāśā,
 Bhu. S. 70,4.
 नादिरीक्षिषु Adj. f. nicht zu roth (nach Nilak.)
 MBu. 2,65,23.
 नादिलेषुषुषु Adj. nicht zu dürr und nicht
 zu aufwühlend Vāśā. Bhu. S. 1,2.
 नादिलम्पट Adj. nicht zu hässlich, — glorio
 Balz. P. 16,81,25.
 नादिलेषण (Nadi) nicht sehr bekannt MBu. 2,65,23.
 नादिलम्पिषुषु Adj. nicht gar zu langsam, —
 gemessen Nom. abstr. *निष्ठा f. H. 70.
 नादिवत् Adj. nicht weit entfernt von (Abi.)
 वैषवन् so v. a. noch recht jung Mās. P. 61,11.
 नादिवृत् Adj. nicht gar alt. वर्षमा an Jahren
 abend.
 नादिवेत Adj. = नादिवेत्य Comm. zu Āvast.
 Ç. 14,7,1.
 नादिवृत्तियुषु Adj. dessen Geist an Fiedler Ge-
 fallen findet MBu. 13,124,23.
 नान्द्राकम्बुषु Adj. eine Fandgrube für man-
 cherlei Juwelen Abend Vāśā. Bhu. S. 48,21.
 नान्द्री = *हृदयनूपनिधाय Zacc. Beitr. 89.
 नान्द्रोपनिधान ein best. Wasserpfütz Urrasāś. 80.
 नान्द्रु 2) hieveln tonlos Kic. zu P. 8,1,37.
 नार्दिषु, पति zu einem Weibe werden Kivāśā.
 209,12.
 नाप n. das Menstruiren Bhasdān. 1,104.
 नातोक्, vgl. Zacc. Beitr. 85.
 नातोर्, vgl. Zacc. Beitr.
 *नार्दिसिन् Adj. zerlassend Kicāś. 27,109.
 निहाण Cq. 20,4 nach der richtigen Lesart.
 नितिलवद्व Adj. der das Aiden über Etwas ein-
 gestellt hat, kein Wort mehr sprechend, — über
 (Gen.) MBu. 1,187,19. Hās. 10797.
 निगड m. N. pr. eines Lehrers Ind. St. 4,372.
 f. निगड 6) zu streichen. Richtig: निगड.
 निगम m. Nādan 2. f. d. m. G. 37,546. Vgl.
 निगमपाठ.
 निगल Kicīṭikāśā 25 nach Aśvārthi.
 निगपस Adj. beständig zehend in (Loc.) MBu.
 2,31,15.
 निगयवाधक Adj. zum Sommer und zur Regen-
 zeit gehörig, māmī MBu. 7,30,10.
 निदाम 6) vgl. Vasv. 15,14.
 निदिरद्वृ (Coq.) Adj. schliefen wollend, schliefzig
 Rikāś. 8,31,29.
 निधायर्, lies der weicher in (die Feinstapfen)
 tritt.

Y. Thal.

विष्णवति m. das Meer *Çc.* 13,29.
 विष्णामृत m. Meeres. Bāhishma's *Çc.* 15,31.
 निरुत्तार^१ Adj. unerschrocken *Hem. Pa.* 1,389.
 निरुक्त 2) a) am Ende eines Adj. Comp. f. वा
Beiz. P. 12,6,55.
 निरुद्धे *TBa.* 1,8,4,3 fehlerhaft für निरुद्धे.
 निरुद्धि^२ Adj. schuldlos *Ashtad. zu Nīradā.*
 निरुम् Adj. schuldig *Çc.* 19,89.
 निरुपक^३ Nom. abstr. ० ति^४ f. *Sl.* zu *R.V.* 1,113,17.
 निरुपि n. das Fehlen aller Leppentien Comp.
 zu *Çc.* 10,15.
 निरु^५ 2) a) निर्ण^६ v. l. *Zacn. Beitr.* 39.
 निरु^७ lios 1) Klüftung, Kiaras. — 2) glänzender Putz, glänzender Gewand.
 निर्ण^८ * m. = तुषाग्नि und धर्वाध *Zacn. Beitr.*
 निर्णधि. vgl. *Zacn. Beitr.* 36.
 निर्निद्ध^९ ० पति^{१०} aus dem Schlaf erwachen *Nass.*
 19,33.
 निर्वर्^{११} Adj. ohne Schminkefäden (Pflanz) *Vīsv.*
 288,5.
 निर्ममन 2) *Hassanā.* bei *Zacn. Beitr.* 40.
 निर्मित्त Adj. zu Asche verbrannt, zu Nichts gemacht *Çc.* 12,63 nach der richtigen Lesart (निरित्तित्ते die ältere Ausg.).
 निर्ममक auch Stiermann *Uttarāṣ.* 51, 53, 38.
 निर्मकार^{१२} auch nicht abnormalis habend.
 निर्मदिन् n. Gaebeel *Kīrtana.* 140,1.
 ० नितापिन् Adj. sich niederlegend auf oder in *Çc.* 12,61. Nom. abstr. ० पित्ता f. 6,11.
 * नितापि^{१३} Also! rührend *Vacc.* 127. * नितापि^{१४} Adj. ebend.
 निवातापार्श्व zu streichen, da der richtige Name श्री ० ist.
 निवृत्ततापीप n. ein best. zu der Gattung der Rājāsya gezüchtetes Heilmittel *Sya.* 2,109,14; 1,10,3.
 निवाय^{१५} 3) a) *Racn.* 11,30.
 निवायिन् Adj. fest entschlossen, der festen Ansicht stehend *Hem. Pa.* 1,144.
 निवेष Adj. in *Çc.* ० oben.
 निवया 2) *Çc.* 18,15.
 निवर्^{१६} Adj. frei von Abgaben *Vasistha.* 19,25.
 निव्यक्तक^{१७} ist Adj. der sein Haar geschoren hat *Vasistha.* 20,11, 12.
 निव्यक्तक = निव्युष्ट 1) *Mbā.* 4,218,16.
 निव्यसत्वा^{१८} Adj. karsoräthend *Saṅgita.* 2, 161, 175.
 निव्यसक Adj. veteris *Āmpana.* 233.
 निव्योड^{१९} f. das Andriehen, Zusammensprezen.
 दूत^{२०} *Comm.* zu *Çc.* 10,75.
 निव्यप्रति^{२१} Adj. das Glaszer bruch *Saṅgita.* 2,23.

निव्यप्रवाधि auch Subst. *Hassanā.* (1936) 86,15.
 निव्यपति 1) 8) Nom. abstr. ० ति^२ f. *Spr.* 3853, v. l. 1. नी^३ mit उद्य^४ einzeln eingelenen *Çc.* Ba. 5,1,8, 19. *Āṣṭap. Çc.* 11,6,3. 12,37, 13,8,3. — Mit समय 1) zusammenführen, vereinigen. — 2) zusammenpressen. — Mit उद्य^५ zu उपपत्ति *Çc.* Ba. 2,3,8,3 vgl. Oldenberg in *Kuhn's Z.* 27,381. — Mit धनिप्र^६ auch abführen zu (Acc.).
 नीतिनस als eine Bed. von धावप *Zacn. Beitr.*
 नीरदिन् Adj. mit Wäulen bezogen *Çc.* 6,51.
 नीरय^७ 2) alt Adv. am Anfang eines Comp. ununterbrochen *Uttarā.* 103,19 (143,5).
 नीररति m. das Meer *Çc.* 20,26.
 नीरय^८ Adj. rein, klar *Kīcān.* 42,33.
 नीरु^९ Adj. glänzend, der Schönheit bedauht *Çc.* 11,37.
 नीलकण्ठ n. N. pr. eines Tirtha *Madhup.* 22,33.
 नीलाण्ड n. eine Hirschart *Hassanā.* (1936) 487,6.
 नीलापिन् *Çc.* 4,26.
 नीलापि *Çc.* 4,1.
 नीवी 4) *Zacn. Beitr.* 28, 29.
 नीरु^{१०} (?) *Vasistha.* 19,11.
 2. नु 1) मुर्वसम् abreibend *B.V.* 4,29,5 angeblich = पीडयन् *Verz.* d. *Gr.* H. 301,8,12.
 नुमिन् ist Adj. gepriezene Freunde habend.
 नुकलदिया f. ein Frauennamen *Brhadā.* 4,123.
 नुत्र n. auch eine Art Zeug *Hassanā.* (1936) 315,2. 428,7 (475,11). ० पक्ष *Kīcān.* 30,11.
 नुत्रयेप Adj. woran sich die Augen loben *Vīsv.* 226,2.
 नुम m. auch * = दुति *Zacn. Beitr.* 88.
 नुचिक 2) *Hassanā.* (1936) 129,10.
 नुत्रायार्^{११} m. N. pr. eines Fürsten Einl. zu *Daśapati's Nṛsiṅghaprasāda* (nach *Jolly*). Vgl. नित्राय.
 नुत्र Adj. (f. *Çc.* *Comm.*) von निता Schlaf *Çc.* 6, 12, 11,5. 14,55.
 नुत्रायि m. auch Schiedsrichter *Kātyāyana.* 19.
 नुत्रय^{१२} n. Nom. abstr. zu निर्णय 2) a) *Brhadā.* 4,188.
 नुत्र^{१३} Adj. (f. *Çc.*) glütlich *Kīcān.* 64,23.
 नुत्रिय n. Schärfe *Comm.* zu *Çc.* 9,66.
 नुत्रिय^{१४} (?) *Vasistha.* 19,15.
 नुत्रयति^{१५} Adj. nicht unerschütterlich *Bāḥ.* P. 5,18,30.
 नुत्रिय Adj. = नून 1) *Brhadā.* 4,123.
 नुत्र 3) a) ० पक्ष^{१६} vollständig *Çh.Śāra* nach *LEHMAN.*
 नुत्रि *Loc.* = नुत्रिये *Āṣṭap. Çc.* 13,12,9.

न्यत्रवद^१ Adj. der das Reden über Etwas eingestellt hat, kein Wort mehr sprechend über (प्रति mit Gen.) *Harr.* 10967.
 पक्षिना^२ f. Raife (in übertragenen Bed.) *Alc.Śāra.* 13,3.
 पक्षि^३ 2) e) die verholten Reste und die Asche einer Leichname *AV.* 12,3,2. 7. 9. 31.
 पक्ष^४ nach *Atrekh* Adj. etwas gebildet, — verständig.
 पक्षिन् m. Partisan, Anhänger *Vīsvap.* 33.
 पक्षुपे^५ m. s. oben धनुष्युष्ट^६.
 पक्षि^७ Adv. reihenweise *Çc.* 14,33.
 पक्षु 2) a) das Sternchen zu streichen.
 पक्षुपि^८ m. Sonnend. *Kīcān.* 88,16.
 पक्षुपि^९ (wohl n.) = पक्षुपि *Kīcān.* 99,106.
 पक्षु^{१०} Adj. = पक्षु^{११} 4) 6) *M. Müller.* *Ren.* 299, N. 2.
 पक्षुपि^{१२} f. Adj. die Bahn für einen Pañkāda-gastoma bildend *TB.* 4,3,3,1.
 * पक्षुपि^{१३} f. eine alle 3 Jahre stattfindende Versammlung *HOLEN-LEHMAN.*
 पक्षुपि^{१४} Adj. fünf Nächte (Fuge) verwirrend in *(Loc.) Mbā.* 12,192,5.
 पक्षुपि^{१५} 1) a) das Quadrat von fünf.
 पक्षुपि^{१६} Adj. f. aus fünf Durbin-geogen bestehend *Çh.Śāra.* Kap. 14.
 पक्षु mit वि^{१७} ansetzen, Atken *Çc.* 19,36.
 पक्षुपि n. (so zu lesen) *Çc.* 5,21.
 पक्षुपि *Çc.* 6,37.
 पक्षुपि^{१८} *Çc.* 12,62.
 पक्षुपि^{१९} f. *Hārīre* *Hem. Pa.* 2,235. 288.
 पाण्डितध्वार^{२०} m. N. pr. eines Autors *Verz.* d. *B. H. No.* 566.
 पाण्डितधी *Vīsv.* 174,1.
 1. पत् mit धनुष्ट *Çacn.* aufhören machen zu (Acc.) *Çc.* Ba. 4,8,8,14. — Mit धनिम^२ 1) Anfliegen, Anhalten zu, stärken auf (Acc.) — 2) einherfliegen. * पति^३ n. v. l. für पक्षि^४ *Zacn. Beitr.* 86.
 पक्षु^५ ist wohl n. Kīcā. (ed. *Bomb.*) 75,17 bezeichnet es eine best. Kunstfertigkeit (विष्णवदि-पक्षु^६ vgl. Gloss.) im Prakrit *पक्षु^७ LEHMAN.* *Acc. Gl.*
 पक्षुपि m. *Boin. Garuda's* *Çc.* 20,73.
 पक्षु^८ 1) *Çc.* 18,72. — 2) *Çc.* 20,23.
 पक्षु auch *District, Canton Ind. Antiq.* 6,53,311.
 * पक्षुपि^९ eine best. Pflanze *Zacn. Beitr.* 90, v. l. *पक्षुपि^{१०}.*
 1. पक्षु mit विप्रति, ० पति^{११} auch nicht übereinstimmend, einen Widerspruch enthaltend *B.V. Paṭ.* 17,13.

पद्म - पिपास

पद्मं सूत्र = पद्मं षृ. 10,75.
 पद्मिन्, so zu lesen ist. पद्.
 पद्मिन्, so zu lesen ist. पद्मिन्.
 *पद्मिकं eine best. Pflanze Zacc. Beitr. 91.
 पद्मिकोष्ठी Adv. mit कर्त्तुं zum Stennesschale sit-
 mes Foylatazz gestalten Hen. Par. 1,70.
 पद्मार्थं m. N. pr. eines Fürsten Bestorax. 1,37.
 पद्मवल्लभमिणियान् m. Titel eines Commen-
 tarys Z. d. d. m. G. 37,514. fgg.
 पद्मोष्म m. Walle C. 16,61.
 2. पद्मं mit ध्वज Caus. Anstehföhren, erretten Śā.
 zu RV. 10,39,6.
 पद्मकाण्ड ein sehr günstiger Augenblick Vā-
 sav. 202,1.
 *पद्मप्रभं m. N. pr. eines Mannes M. Müller.
 Ren. 312.
 पद्मार्थिक Adj. überaus glücklich Hen. Par. 1,122.
 पद्मार्थ्यं m. eine best. Personifikation Matr. S.
 2,3. (120,14).
 पद्मश्रेण Śā. zu RV. 1,165,11.
 पद्मपुत्र. Nom. abstr. ऽपुत्र m. Śā. zu RV. 4,85,2.
 zu RV. 1,20,6.
 पद्मश्रेण m. die Partei eines Anders, eine fremde
 Part. f. Spr. 906.
 पद्मप्रान्त m. das Fürstenth. Śā. zu RV. 18,18,1.
 पद्माम् Blüthenstaub darstellen. ऽपिन n. im-
 pers. Śā. 106.
 पद्माम् Adj. Blüthenstaub Abend षृ. 6,11.
 पद्मं सूत्र auch ein Bestandteil des Folgenden
 Śā. zu RV. 5,13,1.
 पद्मालम्बु. Absol. davonliegend Matr. S. 1,10,
 13 (132,12. 13).
 पद्मक 2) *पद्मकं ossus auxilliaris Aśā. Śā. 2,2.
 पद्मिका allein dass. 6,2. 8,2.
 पद्मिलि f. Verwendung षृ. 7,31.
 पद्मिन् m. auch das Reithen Comm. zu C. 9,84.
 पद्मिनी Adv. mit कर्त्तुं zum Entersgegend mo-
 chend Comm. zu C. 13,22.
 पद्मिनी Adv. an den Nabel herum षृ. 13,11.
 पद्मिणीम् m. ein sehr weisses Aussehen
 षृ. 6,36.
 पद्मिणी Adv. mit कर्त्तुं stark röhlich braun
 föhren षृ. 20,13.
 पद्मिष्ण Adj. 1) weiß aufgerissen (Augen) C.
 13,11. — 2) mit sich strübenden Hühnen bedacht
 षृ. 13,16.
 पद्मिष्णु Adj. mit Acc. übertreffend C. 20,69.
 पद्मिष्णु सूत्र auch weinend C. 10,19.
 पद्मिष्णु 1) Adj. Partic. vom Caus. von कर्त्तुं
 mit परि. — 2) n. a. a) Umbrähung. — b) die Stelle,
 wo sich Jnd gewöhnt hat.

पद्मिन् n. Umwindung, womit Etwas umwin-
 den utrd Comm. zu Hassak. (1936) 518,7.
 पद्मिन्वा f. Vorhang Hassak. (1936) 432,9.
 Die andere Ausg. 172,11. ऽपुत्र.
 पद्मिन्विद्पु Adj. mit Acc. zu schmalen beu-
 richtigend C. 15,72.
 पद्मिन् 1) Adj. n. u. वर्त्तुं mit परि. — 2) n. das
 Rollen, Stöhnenberühren, Stöhnen M. Müller.
 11,63 (परिवर्त्तुं v. l.). Militär. 76,10 (ed. Bomb.
 164,3).
 पद्मिन्वि सूत्र auch das Rollen M. Müller. 11,6,14.
 पद्मिन्दिन n. Wähltag R. 2,39,12 (Goss. 38,50).
 * 1. परिविन.
 पद्मिन्वि 4) Grundlegung, womit Etwas umwin-
 den utrd Hassak. (1936) 518,7. ऽपुत्र gefr.
 पद्मिन्विष्णु s. oben षृ. 6.
 पद्मिन्वीप, Nom. abstr. ऽपि f. C. 8,24, 17,61.
 पद्मिन्वा m. das Scheren (der Haare) Zacc.
 Beitr. 50,1.
 पद्मिष्ण m. Mühsal, Gefahr. Pl. Hen. Par. 2,322.
 पद्मं 3) a) zu strichen. RV. 4,22,3 und 5,32,9.
 (कैषां sit Loc.) ist पद्मोष्ठी Adj. zeitig.
 पद्मोष्ठी, die Kāya-Rec. des Car. B. nach
 Leumann पद्मोष्ठी.
 पद्मं, पद्मिन् Śā. 5,122.
 पद्मपुष्प und पद्मिष्णु nicht boddh., sondern
 in der Sprache der Gāina.
 पद्मोष्ठी m. Bergwand.
 पद्मिष्ठा f. der Lehrerin für die Eriernung
 einer best. Veda-Abtheiltes Goss. 3,3,11.
 पद्मव Sg. Angul, Angulhaken Visav. 138,3.
 पद्मिन्कर्ष Adj. (f. ऽ) Visav. 207,3. Aśā. Śā. 2,
 47,2.
 पद्मिन्विष्णु Adj. graue Haare Abend Hen. Par.
 1,322.
 पद्मिन्विष्णु m. Feuer C. 20,71.
 पद्मिष्णु f. ein best. Opfer Vastuza 22,10.
 पद्मिष्णु m. N. pr. eines fabelhaften Berges
 im Westen, hinter dem die Sonne untergehen
 soll, Visav. 44,2.
 पद्मिष्णु 1) a) Matr. S. 2,3,2 (108,2). 11,6 (143,
 16). Fraglich, ob gerade vierfüßig. — 3) Matr.
 S. 2,11,6 (143,16).
 पद्मिष्णु Adj. Kāvya. 175,9 = निम्नारू nach ei-
 nem Comm. (Mithheilung von Atvancur). Statt
 पद्मिष्णु f. hat der Comm. zu C. 2,113 पद्मिष्णु m.
 1. पां mit निम्न Caus. trinken lassen aus (Abt.)
 Matr. S. 2,3,3 (32,5. 6).
 पद्मिष्णु 2) m. = पद्मिष्णु Visav. 92,3.
 पद्मिष्णु 3) m. das Auseinanderlegen von Sand

(ein best. Kinderspiel) M. Müller. 4,128,16.
 *पद्मिष्णु m. Zacc. Beitr. 60. 92.
 पावन्त 2) a) Elephantenfeder Hassak. (1936)
 267,6.
 *पावलिष्णु m. wohl = पावलि Zacc. Beitr. 85.
 पावलिष्णु m. ein best. Insect Vā. 269,2.
 पावलिष्णु C. 17,23.
 पावलिष्णु C. 19,54.
 पावलिष्णु 8) vgl. Zacc. Beitr. 74.
 पावलिष्णु ऽपि für Etwas (Acc.) eine andere
 Lesart Ahen Probst, die Recension der Ca-
 stentali, S. 8.
 पावलिष्णु n. = पावलिष्णु 1) Kā. 409.
 पावलिष्णु f. f. gebricht Hen. Par. 2,119.
 पावलिष्णु. Absol. bei der Hand ergreifend
 C. 18,15.
 पावलिष्णु m. Brühling Śā. zu Tat. 1. Aśā.
 8,1,2,14.
 पावलिष्णु die Ahoie Hand Spr. 7784.
 पावलिष्णु 2) eines Ekkaḍāḍḍin Vasudā. Śā.
 1,18.
 पावलिष्णु n. ein gelbes, weisses Blatt C. 18.
 पावलिष्णु. पाति wesslich gelb färben Vā. 231,
 2. Vgl. पावलिष्णु.
 पाव. *अपद्मं = तालकालिकापवित्रेय Zacc.
 Beitr. 88.
 पावलिष्णु 1) Ahersturzend C. 3,2.
 पावलिष्णु m. auch ein best. Jōpa Ā. 1,2. C. 14,
 5,6.
 पादं सूत्र Rod C. 12,21.
 पाद 3) * f. पादिका = उपानुष्णु und रम्भोष्णु
 विष्णु: स्वपादिकम् Mā. bei Zacc. Beitr. 72.
 पादलम् 1) auch ein Feuer Abend 293,16.
 पादलम् m. eine Verbindung zu Jnda Füßen
 C. 11,22.
 पादलिष्णु m. eine best. Secte der Gāina Bra-
 ma. 4 in der Unterschr. v. 1.
 पादपरी f. Aufeinanderfolge Sū. 1,2,10.
 3. पादं m. und पादलिष्णु m. पादलिष्णु, die Jungfrau
 im Thierkreis M. Müller, Ren. 326.
 पावन 2) f. st. व्यापने sit H. an. 5 व्यापने = पूरं
 zu lesen; vgl. Zacc. Beitr. 88.
 पावो f. = Strich, Fessel C. 18,37.
 पावलिष्णु Zacc. Beitr. 91. 92.
 पावलिष्णु auch Bein. Agn's M. Müller. 2,31,14.
 पावलिष्णु f. Zacc. Beitr. 92.
 पावलिष्णु f. = पावलिष्णु Zacc. Beitr. 86.
 पावलिष्णु f. = पावलिष्णु Zacc. Beitr. 85.
 पावलिष्णु f. Zacc. Beitr. 92.
 पावलिष्णु = पावलिष्णु Zacc. Beitr. 91.

विभूदेव Adj. (f. घी) *Āc.* Gaa. 2,4,12.
 विभूजित 2) n. *väterliches Vermögen* Van.
 Ben. S. 68,29.
 विभूज्य *f. Hem.* Pa. 2,304.
 विभूज्यमष्ट Adj. *an der Galle leidend* 216,24.
 विभूज् Adj. *Jmd. von Etwas zu fragen im Be-*
griff stehend, mit doppeltem Acc. Bhaṭṭan. 2,17.
 विभूज् 1) Nom. abstr. *वि* f. *Āc.* 15,7.
 विभूजितवर्णय Adj. (f. *वि*) *aus Fleisch und Fett*
bestehend Spr. 6184.
 विभूज् 2) n) कर्पासो स्त. कापसि (wie im Pol. W.
 vermählt wurde) H. an. 3,291 nach Zacc. Beitr. 88.
 विभूज् 3) m. *उत्त. उत्प्रेतितवर्णय* Adv. *Softly*
androlend (smarmen) Duṣak. 47,5.
 विभूज्य Adj. *beten Trinken übrig gelassen;*
Sahel die Überbleibsel einer Trankes Gau. 3,
 10,21. R. 2,27,8.
 विभूजन् Adv. (wie bei — und) *wie bei dem Manne*
Hem. Pa. 3,109.
 विभूज् mit *वि* *an/ān/ān* *Āc.* 13,8.
 विभूज्यो *Vikar.* 174,2.
 विभूज् *Āc.* 13,26. Bhaṭṭan. 4,56.
 विभूज् m. N. pr. eines Mannes *Comm.* zu Ha-
 rṣak. (1936) 423,12.
 विभूज्योपनिषत् m. *Bein.* Kṛishya's MBh. 2,24,59.
 विभूज्यवर्णय als Adj. *Vordienst makrend* Harṣ.
 14354.
 विभूज्य Adv. mit *कृ* *Ästigen* Ha. Pa. 1,132.
 विभूज्य n. *Sahasra* *f. Hem.* Pa. 2,232.
 विभूज्यम् Abstr. mit *रुद* *einen Sohn besitzen*
Kāśh. Uv. 3,15,2.
 विभूज्ये *und विभूज्ये.* Matr. 8,1,5,6,7,8,8, oxy-
 tonit wie in TS.
 विभूज्यवत् m. *Wiederkehrer* *Sti.* zu
 Yatt. 6,1,8,14,1.
 विभूज्यम् Adv. *immer und immer wieder* *Āc.*
 17,5.
 विभूज्यद्वय Adj. *von den alten Weisen anerkannt,*
— angenommen *Yastupya* 17,12.
 विभूज्य auch = *पुरुष* 3) *Comm.* zu *Āc.* 5,30.
 विभूज्य *ebeud.* als n.
 विभूज्यवत् auch *Galtenmord* Lā. 17,3.
 विभूज् f. *वि* auch ein *best. Gang der Pforte* *Citā*
im Comm. zu *Āc.* 5,65. Vgl. *धर्मलोमि.*
 विभूज्यम् m. N. pr. eines Fürsten M. Müller,
 Ros. 287. **विभूज्यह्वय* *degl.* *Ind. Antiq.* 7,162,
 8,12.
 **विभूज्य* n. *Galyop.* Vgl. *धर्म*.
 विभूज्यम् m. = *विभूज्य* *Faust* im Appen-
 dix zu *Archaeol. Surv.* of W. I. S. 433.

विभूज्यवत् m. *Bein.* *Brashman's Belg.* P. 3,
 19,21.
 विभूज्यवित्त m. *der Liebesgott* *Āc.* 1,1,1,1.
 विभूज्यवित्तौ f. ein *Frauenname* *Kāmapas* 189, *Āc.*
 विभूज्य *वि* *in einer Blase werden* *Kullā-*
patā 5,60.
 1. *Vi.* *Desid.* *विभूज्यति* *reinjgen* *waiten* *Āc.* 14,7.
 विभूज् auch *Svarak.* 2,12.
 1. *वि* *wohl zu streichen, da auch* *Āc.* *Be.* 1,1,8,
 1. 2,1,10. 8,18 wahrscheinlich 2. *वि* 1) *gemeint*
ist: "Curem tat ja der Mensch, weil er Unwahr
redet; in Folge dessen stinkt er innerlich". Bei der
anderen Auffassung würde man *विभूज्य* *und* *विभूज्य* *er-*
gänzen müssen.
 **विभूज्य* = *विभूज्य* *Zach.* *Beitr.*
 विभूज्य n. *eine mit Garn* *und* *unweichelte* *Spin-*
del *Gau.* 2,7,7.
 विभूज्य m. *ein toller, ganzer* *Ergebnis* *Katāk.*
 47,11.
 विभूज्यलीक Adj. *voller Praehl, —* *Rechtlicher*
Katāk. 20,181.
 विभूज्य m. *ein vorangegangenes* *Leben* *Hem. Pa.*
 1,153.
 विभूज्य m. *Vorzett, Vorgeschichte* *Sadsu.* P. und
 J. R. A. S. 1870, S. 5.
 विभूज्य *m.* *das Land der östlichen* *Videha.*
 **विभूज्य* f. *ein best. Art zu schreiben.*
 विभूज्यप्रतिषेध m. *ein Conflict zweier* *Bestim-*
mungen, bei dem die vorangehende die folgende
aufhebt, Comm. zu *Āc.* 2,19,2. 5,27,3.
 विभूज्यक Adj. (f. *वि*) *von vorn oder im Osten*
empfangen *Gau.* 4,2,15. Vgl. *विभूज्यकम्*
(Nachtr. 2).
 विभूज्य Adv. *seine besondere* *Göttlichkeit* *habend*
Sti. zu *Hy.* 2,39,1.
 विभूज्यक Adj. *aus je einem* *besondern* *Soft ge-*
bildet *Beiz.* P. 6,18,13.
 विभूज्य m. *die* *Mittagszeit* *MBh.* 1,111,26.
 2. *वि* *steht an* *unrechter* *Stelle.*
 विकि ein *best.* *Fogel* *Svarak.* 1,99.
 विक्य n. *Nom.* *abstr.* *von* *वि* *Beitrag* 9,6.
 विक्य (m. nach dem *Comm.*) *angeblich =* *विकल*
Harṣak. (1936) 478,5. Es ist aber wohl nach *Kuan*
चैत्रमल *st.* *विकल* *zu* *lesen. —* *विकल* *Hemaphro-*
dit *ebeud.* 413,12.
 विक्य m. *Patron.* *von* *विभूज्य* *Harṣak.* (1936)
 423,19.
 विक्य mit *वि* *anschwollen* *u. s. w.* *nach* *(Acc.)*
Matr. S. 2,2,7 (21,11. 14).
 विक्य führt *Avast* *auf* *विदु* = *विदु* *zurück.*

विभूज्य 1) *Harṣak.* (1936) 100,2. n. *nach* *dem*
Comm. *प्रलोम* *u. l.*
 विभूज्य 1) *Harṣak.* 31,12. *प्रलोम* *u. l.*
 **प्रलोम* m. N. pr. eines *buddh.* *Gelehrten* *M.*
Müller, Ros. 292.
 प्रलोम in *विभूज्य*.
 प्रलोम ein *lothes* *Eifer* *Āc.* 20,70.
 प्रलोम 1) *Zach.* *Beitr.*
 प्रलोम Adv. *in* *Jedermann* *Āc.* 14,25.
 प्रलोमक Adj. *mit* *Acc.* *unsterblich* *Āc.*
 20,29.
 प्रलोमक m. *das* *Einigen, Einhängen* *Comm.*
 zu *Āc.* *Be.* 5,4,3. 6. 11. Vgl. *Kiz.* *Āc.* 15,8,3.
 प्रलोमक Adv. *von* *Jungling* *Āc.* 8,32.
 प्रलोमक Adv. *Pfosten für* *Pfosten* *Āc.* 14,
 3,26.
 प्रलोमित m. *Wiederhall* *Verb.* 22.
 प्रलोमित Adv. *gegen* *den* *oder* *die* *Feinde* *Āc.*
 17,39.
 प्रलोमित f. *Nebenaktoren* *Āc.* 8,11.
 प्रलोमित Adv. *Gruppe für* *Gruppe* *Kiz.* *Āc.*
 8,4,30.
 प्रलोमित 1) Adj. *u. s. w.* *वि* *mit* *प्रति* *Comm.*
 — *u. l.* *Verst.*
 प्रलोमित Adv. *in* *fasten* *Hauss* *Āc.* 13,27.
 प्रलोमित Adj. *an* *anfressen* —, *zu* *gehen* *be-*
stehend *Āc.* 2,1.
 प्रलोमित n. *vollständige* *Zurückgezogenheit*
(am *sich* *der* *Meditation* *hinzugeben)* *Lalit.* 184,17.
 प्रलोमित f. *Wiederherstellung* *Nachr.* *von*
der *Kön.* *Gen.* *der* *Wiss.* *in* *Göttingen* 1884,17.
 प्रलोमित Adv. *bei* *jeder* *Begehung* *Āc.*
 14,3,1.
 प्रलोमित (auch *Nachr.* 4) *Lalit.* 103,2.
 प्रलोमित Adv. *auf* *die* *oder* *den* *Schultern* *Āc.* 8,65.
 प्रलोमित Adj. *die* *Friedens* *(der* *Menschen,*
vor *Angen* *habend* *MBh.* 3,260,2.
 प्रलोमित m. *eine* *Art* *Nächtlich* *Comm.* *zu*
Āc. 4,8,8.
 प्रलोमित auch ein *Nachtrag* *des* *Rägers* *zu*
der *nach* *geschriebenen* *Avast* *zweiter* *Rechtender*
Nirāsa (a) 1,2,21.
 प्रलोमित m. *das* *Widerlegen* *Chā.* *zu* *Bhā.*
 307,3.
 प्रलोमित 2) *Āc.* 20,18.
 प्रलोमित f. *Menge, grosse* *Anzahl* *Āc.* 17,10.
 प्रलोमित *Nom.* *sg.* *Unterger, Betrüger* *MBh.*
 3,246,10.
 **प्रलोमित* m. *Sprung* *Āc.* *unter* *लघ्व.*
 **प्रलोमित* Adv. *essen* *Sinn* *erschaffen* *sind.*

प्रलीनेन्द्रिय — विल्याष्टक

Nom. abstr. ० प्र m. Sā. zu RV. 1,113,4.

2. प्रयवत् २) Cc. 13,19.

प्रयवमानो f. das Sichschützen zu (Loc.) Sam. 25,12.

प्रयवति Dal. Ind. zu वृष् mit प्र RV. 1,95,2.

प्रयवतक m. Kerala Haxkost 2,6,47,5.

प्रयवत् १) a) Fluss als Bez. der Kapitel in Sakendris.

प्रयवतिवत् १) Adj. in धति० oben. — 2) m. langer Zögern Z. d. d. M. G. 27,72.

प्रयवत् ३) f. घा N. pr. einer Unholdin Mās. P. 51,13,9 (so lesen वष प्रयवतो मा).

प्रयवत् ४. दत्० oben.

प्रयवत् न्त्वि nicht in Comp. Sā. zu RV. 1,13,6.

प्रयवति auch Whalgefallen, Lant zu Ethos, z. B. Einzel RV. 1,70,5. 181,4.

प्रयवतिव, याम्० so v. z. nur wenig Wasser gehend Atāksaras 26, Atāksaras. 72, Atāksaras. 10,4.

प्रयवत्य Adj. vorgezeichnet, zu erlassen Kāpaka 206.

प्रयवत्य Adj. (f. घा) ungeschützt sich schmend Rā. 4,37.

प्रयवतिव Adj. von 2. प्रयवत् ३) Comm. zu Ā. par. Cc. 13,23,3. 14,7,16.

प्रयवतकुल m. N. pr. eines Geschlechts Bha. 2,137.

प्रयवतवाचन Adj. = प्रयवत् 1) Sā. zu RV. 10,18,2.

प्रयवतवाचनप्रयवतम् m. ein best. Kleidungsstück der Frauen Āpāt. Cc. 10,9,11.

प्रयवतोचितम् Adv. von Ost oder von West Urrākā. 133.

प्रयवत्यम् Adj. Leben habend; m. ein lebendes Wesen Cc. 18,79.

प्रयवतिक, Nom. abstr. ० ना f. Cc. 10,70.

प्रयवतिव Adj. dem Feinde —, dem Gegner gegenüber Cc. 18,23.

प्रयवतिवत् Nom. sg. der erlangen lässt, verleiht. f. ० त्री Sā. zu RV. 1,113,7.

प्रयवतिवत् Cc. 16,75.

प्रयवतिव च० oben.

प्रयवतिवका f. ein Zimmer auf dem Dache eines Hauses Hansak. (1936) 235,18.

2. प्रयवचन Adj. (mündlich redend) Sā. zu RV. 1,13,5.

प्रयवचन m. = प्रयवत् Āpāt. Cc. 14,12,3.

प्रयवचन m. Pl. die Geleichen (f.) Cc. 13,55.

प्रयवत् auch sich befrehend mit (Instr.) RV. 3,53,9.

प्रयवतिवत् Nom. sg. Erfreuer, f. ० त्री Sā. zu v. 26,1. Institute of Indology & Tamil Studies Cologne University Germany 10/1/07

RV. 4,42,10 (प्रयवतिवो fehlerhaft).

प्रयवतिव् Adj. eine Schmelzele enthaltend Rā. 1,1. 40,9.

प्रयवत् m. = प्रयवत् Fisten Bha. 2,11.

प्रयवतिव (प्रयवतिव्) m. N. pr. eines Daçapārvin Vasasmitak. 1,45.

प्रयवत् auch fiesend von (im Comp. vorangehend) Cc. 12,47.

*कदा f. ein best. Gemise Zacc. Beitr.

*कदा m. = फलoder Fickel Schütz Zacc. Beitr. und Nitzsche in Sitzungsberichte der Berliner Akademie 1883, S. 1109.

*कदा m. = Ende hinzufügen: 2) f. ३) a) * f. zu वक, am Ende hinzufügen: 2) f. ३) a) * f. zu वक १) a) Comm. zu Vist. 99. — 4) = वृत्ता (die Unholdin).

वकुलमालिनीगीयाय, वकुलनाथाय (Op. Cal. f. 5132. 5617) und वकुलारण्यमाल्यम् m. (Boswell, T. 106,6) Titel von Werken.

वकुल m. Pl. kreisförmige Lichterstrahlen von dem geschlossenen Auge At. 332,7.

वकुलप्रभाक m. Titel eines Schauspielers Op. Cal. f. 5623.

वकुल m. १) (selten) (* f. घा und ३) und a) Angel, Haken zum Fangen von Fischen. Vgl. विलिख. — 2) m. N. pr. eines Mannes.

वकुल f. Ba. 43,8,8. 15,3,10 = वधि.

वकुल 13) auch Deposition. वकुल ३) so v. z. in Verneinung Hötten Kāpaka 460.

2. वकुल १) a) f. घा Hen. Pak. 2,65.

० वकुल १) m. = वलीवर्द Stier, v. ० geschrieben.

वकुल m. N. pr. eines Fürsten.

वकुलीन N. pr. eines Landes Rā. 8,199 (व०) 199,4.

वकुलीन, वरारिष Hen. Pak. 1,156.

*वकुली f. Angel, v. ० geschrieben.

*वकुलीवर्द m. = वलीवर्द Stier, v. ० geschrieben.

वकुल m. N. pr. १) eines Dämons. — 2. वकुल 2) c) 4) — 2) eines Dānava (verschieden von 1).

— Vgl. वलक.

वकुल m. Bein. Indra's Māñ. 174,4. v. l. Bala. V. 2,31.

वकुलियम् m. Bein. Vishnu's Atāksaras. 470,4.

*वकुल m. १) Angel. — 2) ein aus einem Gelenk hervorstechender Spröss. — v. ० geschrieben.

*वकुलिय und *वकुली f. Angel, v. ० geschrieben.

वकुल m. = वलक mit उप.

वकुलीवक m. N. pr. eines Muni MBa. 2,102, v. l.

1. वकुलीवक.

वलक Adj. Rā. 22,4,20 = वलक. वैलक, so zu betonen. Vgl. वैलक.

*वकुल = वलक Zacc. Beitr.

वलक in वलकवत्.

वलकियम् m. befähigt (Person) Cc. zu Cc. (Poon.) 182,3.

वलकिय १) * गी in der Verbindung mit वलकिय könnte auch so v. z. im Gegensatz zu व० bedeuten.

वकुलियिन् m. ein erfahrener, älterer Mann Cc. 12,4. 142.

वकुलियम्, ० viele Juwelen bergen Ind. St. 15,248 (वकुल ० gebt.).

वकुलियम् Adj. zutretend Sā. zu RV. 10,18,12.

वकुलियवत् Adj. wüthend sich viel sagen lässt Rā. 5,67.

वकुलियवत् Adj. zutretend Sā. zu RV. 10,18,12.

वकुली f. eine aus einem Pfeil hervorgehende lange Wunde R. 5,11,24.

वकुली m. ein Prokub der Bāpā Hast. 14017 (S. 790) = 2,119,92.

1. वकुली, Besid. v. 0 v. 0 verjagen wollen Comm. zu Āpāt. Cc. 14,7,2.

वकुलीवत् Nom. sg. Betrücker, f. ० त्री Sā. zu RV. 10,18,19.

*वकुली (वकुली) m. Nom. abstr. von वकुल (वकुली).

*वकुली Adj. in Lande der Barbaren geboren.

*वकुली Adj. von वकुली.

*वकुलीवत् vgl. Zacc. Beitr.

वकुलीवत् m. bei den Gāna die Art und Weise, wie ein Thor sticht (den) 12, darunter der Selbstmord, Urrākā. 150.

वकुलीवतो Adj. f. deren Kind noch ein Knabe ist. वाकुलीवत्, so zu lesen st. वैपुलीवत्.

वकुलीवत् m. eine Menge von Büchern R. 2,77,2.

वकुलीवत् * m. N. pr. einer Person Zacc. Beitr.

वकुलीवत् m. N. pr. eines Mannes.

वकुलीवत् m. N. pr. eines Mannes Hast. 1,32,65.

1. v. 0 v. 0 v. 0.

वकुलीवत् m. Pl. N. pr. einer Dynastie VP. 4,157.

वकुलीवत् m. Pl. N. pr. eines Mannes Hast. 1,32,65. zur Grundlage habend.

वकुलीवत् m. eine Schlangengatt. Socy. 2,265,16.

वकुलीवत् m. ein best. giftiges Insect. v. ० geschrieben.

वकुली 2) 4) hierher wohl Kumāra. 6,55.

वकुली m. eine Höhle, Versteck unter der Erde Bala. P. 5,34,16.

वकुली 2) Socy. 2,433,3 v. 0 geschrieben. वकुलीवत् m. Bein. Indra's Māñ. 174,4. v. l. und वकुलीवत् m. Titel von Werken Bha. 2,1.

विभक्त्यङ्क - म्

* विभक्त्यङ्क m. (1) *Letztensatzel*, Gedr. विष्णु.
 विभोधां f. die Fasern des Unterstumpels einer
Letztensplanze *Äsar.* 1,32,3.
 बुद्धेभ्रमाधि, lies st. dessen बुद्धेभ्रवर्लोचन.
 बुद्धिन् m. N. pr. eines Daçaapürvin Vardha-
 ninkä. 1,16.
 बुद्ध 1) a) auch * eine blauenähnliche Verze-
 rung *Zacc.* Beitr.
 बुद्धनपति m. ein best. Brauner Büntel, Rog. 32.
 बुद्धलवरेण m. ein best. Opfer Verz. d. B. H. 91,3.
 बुधधितिविरुध fehlerhaft für बोधि.
 बोधिलितिविरुध n. richtig.
 बोधिविनायक्याह n. Titel eines buddh.
 Werkes M. Müller, Rog. 308.
 बोधिसत्त्वधरा f. der Wandel eines Bodhisattva
Luzr. 102,1. J. R. A. S. 1876, S. 4.
 ब्रह्मचारिवान्नि Adj. als Brahmennachfolger
 gebraucht TS. 8,240,5.
 ब्रह्मरामाय m. Brahman's Nöter *Bau.* P.
 4,4,15.
 ब्रह्मलौकिक Adj. Brahman's Welt bezeichnend
 Jät. 2,19. MBh. 12,150 (155),16
 बुद्धकला f. ein best. Wassergefäß *Uttarak.* 66.
 Man könnte बुद्धकला oder बुद्धकला vermuten.
 भक्तोपावाण्विनो f. Du. Bez. der Göttlichen,
 denen der Garbhapuroqāga dargebracht wird,
Comm. zu *Äsar.* G. 3,19,5.
 भक्तोपावाण्विन्धि Adj. den beiden eben genann-
 ten Göttlichen geweiht *Äsar.* G. 3,19,6. 7.
 भवति Adj. von der unten lebend *Nikāy.* (a)
 2,1,152.
 भगो in विविधो und वेदगो in.
 भगिष्ठन् m. *Bezug* *Brhad.* 4,36. 152.
 भद्र 2) a) b) vgl. *Zacc.* Beitr.
 भद्रम् m. N. pr. eines Mannes *Brhad.* 4,171,4.
 भद्रवड 2) ein best. vierfüßiges Thier *Māna-*
visi Daitryviti unter बोधु लोचने nach *Äsar.* G.
 भद्रवडुचरित्र n. Titel eines Werkes, heraus-
 gegeben von H. Jacobs in Z. d. d. m. G. 38,19. fgg.
 भद्रानु m. N. pr. eines Mannes *Brhad.* 1,129.
 भद्रकिरण auch das Karapa भद्रा Haveloi f.
 702,17.
 *भद्र *Zacc.* Beitr.
 भद्रमाली *Vissay.* 242,2.
 भद्रम्. भद्राने sich föhrenden Phrysiaplat-Yatra
 10 nach *Äsar.* G.
 भद्रम् m. N. pr. = भद्रिष्ठ M. Müller, Rog. 314.
 भद्रं मित् *Caos.* Sabotus. 4,182.
 भद्राम्. पति übergeben *Pañān.* 49. *Uttarak.*
 333. S. 205, N. 1.

भवन्दन m. Patron. Skanda's *Vissay.* 223,1.
 भम् = भम्बु *Asch.* भाव्यम् *Çin-P.* (SK.) 28,77.
 भग्निन् Adj. zu *Asche* -, zu *Nichte* gemacht
Vissay. 186,5.
 भगामुग्माग Instr. mit größerem oder geringerem
 Antheil, in verschiedenen Verhältnissen *MBh.* 3,
 276,2.
 *भगी nach *Dimitz* zu *Yogaveta* = पृष्ठव्य-
 उपावितो. Mittheilung von *Auroscor.*
 भाद्यय n. *Passenreiserer* *Sanskritv.* 771.
 *भङ्गूट m. v. l. für भाङ्गू *Zacc.* Beitr.
 भाग्यमय f. Patron. der *Jamunā* *Çin.* 13,23.
 भाङ्क. f. भाङ्को *Moṅg.* *Çin.* 17,63.
 भाङ्गि Adj. auch schwer (*Çin.* 19,66) und von
 einem Tone so v. n. tief aus der Brust kommend
Çin. 19,23.
 भावयतिन् m. seinem Wozen -, seinem Leben
 nach *Äsar.* *Hen.* *Pa.* 1,415.
 भावयती *Ädr.* mit *वृ* ute ein wüchlicher Akeel zu
 leben *anaph.* *Hen.* *Pa.* 1,415. 458. 3,154.
 भावय *Çin.* 19,54. = भावान् (=अवृन् धवति
Comm.
 *भित्तिविडाल m. (7) P. 6,270, Sch.
 1. भिद्र 7) mit धरात् *Verrath* schändend *Daça.* 19,8.
 2. भिद्र 2) d) *Unterschied* *Viennoisica* 1,30
 nach *Auroscor.*
 भिद्रिन् *Sanskritv.* 4,372.
 भिन्नको *Ädr.* mit कृत् *thalin*, absondern *Çin.* 11,1.
 भिन्नत्वि Adj. verschiedenen Geschmack Aohend
Rasū. 6,36. *MLay.* 4.
 भिषक् m. das *Arztsein* *Sis.* zu *RV.* 8,29,5.
 भिमवृषभ m. Beim. *Judhisahira's* *Çin.* 16,44.
 भीष्मकान्तता f. Patron. der *Rukmignī* *Çin.* 16,45.
 भिकुषेप auch Adj. beim *Genuss* -, beim *Essen*
 übergrütigen *B. ed.* *Romē.* 2,27,2. *Pañān.* 222,10.
 3. भृन् mit उप *Denid.* zu *gelesen* (ethlich) *Wü-*
lens sein *Hen.* *Pa.* 1,289.
 भृन्वलिन् m. N. pr. eines Gāina-Lehrers *Va-*
sudhānā. 1,52.
 भृन्दत् *Matr.* S. 2,4,1 (54,9).
 2. भृं f) als m. Sohn *Hen.* *Pa.* 1,257.
 भृन्ता f. *Waterkloßigkeit* *Vissay.* 204,1.
 भृन्तू *Schein* und das *Anfeuchten* der Erde
Klyen. 3,27.
 *भृन्मिग m. N. pr. = भृन्वलि *Gat.*
 भृन्मिगिचर m. ein *Erdensbesüzer*, ein *Monch*
Uttarak. 339.
 भृन्मिचर auch *Svapnā.* 1,1. 2,22.
 भृन्मिचरन् *Lelolān* und zugleich = भृन्तू *Çin.*
 19,105.

भृन्मिता f. *Grosse Anzahl* *Çin.* 12,11.
 भृन्नि *Vissay.* 261,3. Auch *Biene* und ein best.
Vogel *Duapān* ebend.
 *भृन्नि Nom. abstr. णि f. *Hen.* *Pa.* 1,379.
 *भृन्निभुम्भाननाद n. Thiel eines Schwafpsteins
 J. R. A. S. 1876, S. 28.
 2. भृन्नी 1) d) deren recht. Ind. Anst. 4,276, a [37];
 vgl. 275, N. 1.
 भृन्निवन् (adj. Comp. f. ष्ठी) Schlafgemach *Va-*
ray. 51,2.
 *भृन्निमि auch Oberhaupt eines Dorfes *Zacc.* Beitr.
 भृन्निवन् auf *वृ* zurückgeführt *Matr.* S. 2,7,19
 (503,15).
 भृन्निवन् m. N. pr. eines Rāksbāsa *Uttarak.*
 21. fgg.
 भृन्निवन्. पति eine *Biene* darstellen *Sanskritv.*
119.
 भृन्निवन् = भृन्नि *Schloß* *Äsar.* G. 13,9,5.
 धन्तयध्वेत्वर्य (f. वी), so bezaht *TBh.* 2,2,6,1.
 2. म 2) vgl. 4. मी.
 *भृन्निवृष 1) = भृन्निवृषधरिन् - 2) = वल-
 निर्ममदार - 3) = त्रभृन्निवृष *Zacc.* Beitr.
 भृन्नि 1) *Harbhā.* (1936) 424,9.
 भृन्निवृषमन् Adj. v. l. für भा *Matr.* S. 4,4,6.
 *भृन्निवृष, lies 5,54.
 *भृन्निवृष *R. ind.* 10,170.
 भृन्निवृष. पति mit *Blutströmen* verstärken
Vissay. 232,1.
 भृन्निवृष v. l. für भाङ्गू *Trommel* und *Schildgriff*
Zacc. Beitr.
 भृन्निवृष n. wohl ein mit *Edelsteinen* verstärktes
Gesand *MBh.* 2,32,36.
 भृन्निवृषि m. 1) die *Heule* der *Schlange* *Ananta*.
 - 2) N. pr. einer mythischen *Insei*.
 भृन्निवृष 3) a) *Vissay.* 74,1.
 भृन्निवृष n. *Kunde*, *Abendung* *Çin.* 18,5.
 भृन्निवृषयन् m. das *Bilden* einer *Abendung* *Çin.*
 20,18.
 भृन्निवृषमन् Adj. im *Kreise* sitzend *Çin.* 12,28.
 भृन्निवृष auch eine *Art* *Trommel* *Zacc.* Beitr.
 भृन्निवृषमन् m. N. pr. eines Mannes *Kāmpā.* 146.
 भृन्निवृषमन् 1) oder 2) *Vissay.* 106,4.
 भृन्निवृष m. *Bronnstoff* (des *Elephanten*) *Çin.* 12,
 47. 66. 17,38.
 भृन्निवृष m. dass. *Çin.* 17,64.
 भृन्निवृष 2) a) auch N. pr. einer Tochter des
 Rāksbāsa *Bhromarakti* *Uttarak.* 93.
 भृन्निवृष n. = भृन्निवृष *Çin.* 17,27.
 भृन्नि 4) a) Pl. Bez. bestimmter *Anuvāka* *Va-*
siṅgā. 22,5.

मधुच्छ्र - मोतवार्तिक

मधुच्छ्र ein best. Baum Visar. 44, 3. 261, 3.

*मधुचरु m. Zuckerrohr Comm. zu Visar. 287.

मधुचूषा Visar. 287, 1.

मधुचूर्ण Cg. 10, 14.

मधुच्छित n. Buttermilch mit Honig oder süßen Milch mit Wasser Kavc. 31.

मधुघ्न m. Pl. (?) Kavc. 29.

मधुघ्न, ६ धौ auch *Mitternacht Zsch. Beitr.

मधुघ्न्या auch Gonn. 4, 4, 26.

मधुघ्न ऋषेय Adj. = मधुघ्न्या MATR. S. 2, 12, 3

(149, 3).

मधुघोषिण Adv. im Meer Ben. Pa. 2, 9.

मधुघोषानाम् Adv. auf der Leichenstätte Svastā. 1, 35.

मधुघ्न Pl. Bez. bestimmter Hymnen Yasnyta 28, 12.

मधुघ्न m. auch Ekronbesungung Śi. zu RV. 1, 165, 1.

मधुघ्नस्य Adj. mit Ekronbesungen verbunden Śi. zu RV. 1, 165, 2.

मधुघोषिण Nom. ag. Kṛpener Śi. zu RV. 1, 165, 12. 10

मधुघ्निकृती f. der Mond AtāŚikāy. 66, 9.

मधुघ्न m. = मधुघोषिण 1) Citat im Comm. zu Āṅgast. Cg. 14, 7, 6.

2. मधुघोषिण Adj. (f. ६) spracherhig Balz. P. 3, 24, 30.

मधुघोषी mit कर्तु durch einen Zauberspruch de- meistern Hem. Pa. 1, 19.

मधुघोषिण Nom. ag. Kṛpener Śi. zu RV. 1, 165, 15.

मधुघ्नोश्चि Adj. leicht abtönd., — abtönd.

मधुघ्न m. oder n. zu grosser Nachschick Harṣad. 18, 1 (92, 6).

मधुघ्नम् Visar. 47, 3. 75, 1. 165, 3.

मधुघो Instr. = मधुघ्न Brhadā. 2, 49.

मधुघ्नो m. N. pr. eines Lehrers M. Müller, Ren. 299, N. 2.

मधुघ्न 2) a) Nom. abstr. ०त्त f. Hem. Pa. 1, 399.

मधुघ्न m. Wüstenwecker AtāŚikāy. 32, 3.

मधुघ्न m. ein best. Fldr Svastā. 2, 18.

मधुघ्नस्य m. N. pr. eines Landes Uṛvāśā. 8, 5. 305, N. 7.

मधुघ्न Adv. mit ५ ein Sterblicher — ein Mensch werden Hem. Pa. 2, 415. 419.

मधुघ्नस्य m. Sandelbäum Cg. 11, 14.

मधुघ्न N. pr. eines Dorfes Harṣad. 39, 19.

*मधुघ्न्या f. eine best. Pflanze Rikā. 10, 163.

2. मधुघ्न Adv. mit ५ sich zehner fürten Cg. 20, 63.

मधुघ्नो Daśak. 18, 16 nach Büchler Apogee of (abstaining) liberation.

मधुघ्न, so zu betonen.

मधुघ्नस्य n. die grosse Stütze Cat. Bn. 4, 3, 8, 30.

Āṅast. Cg. 13, 10, 1. Nach Wassa ist मधुघ्नस्य in Cat. Bn. मधुघ्न स्वयंभूय: vgl. Rikā. Cg. 10, 4, 19.

मधुघ्नस्यकं m. N. pr. eines Lexicographen Zsch. in der Einl. zu Cg. 1, 2, 1, 10.

मधुघ्न m. eine best. Personifikation Matr. S. 2, 12, 3 (120, 12).

मधुघ्नस्य m. ein grosses literarisches Werk M. Müller, Ren. 314.

मधुघ्न m. ein grosser Verstorbener, — Geist. 2, 12, 3 (120, 12).

प्रसा विभुष कुरुष ईश्वर मधुघ्नोः । इति पद्य मधुघ्नो भूताधिपतयो मताः ॥ Citat aus Rudra- kula beim Sehol. zu Āṅast. 94 nach Aṅast. 2. मधुघ्नस्य Adj. überaus glücklich. Nom. abstr. ०त्त f. Daśak. 17, 29.

मधुघ्नस्यविद्यानामयय Adj. in der Sprache der Mahatras, der vorzüglichsten der Sprachen, abge- fasst Ind. Ind. 13, 188.

मधुघ्नसिद्धान्त m. Titel eines astron. Werkes M. Müller, Ren. 319, N. 2.

मधुघ्नस्य Citat, eine grosse Stirn Indob. B. 3, 35, 4.

मधुघ्नस्य Adj. (f. ६) laut schreitend, — tsend.

मधुघ्नो f. N. pr. einer Göttin Harṣad. 39, 3.

Nach Einigen = रविमधुघ्न.

मधुघ्नसिद्धान्त m. ein Erdenschilder Harṣ. 120, 83.

3. मा 15) मिलं देहो ममिण MATR. S. 2, 11, 1 (140, 1).

1) — Mit धौ 1) bilden, hervorbringen RV. 3, 38, 7. — 2) Anreizstoffe RV. 18, 36, 2. — Mit तन् ममिण MATR. S. 2, 11, 1 (140, 1).

मधुघ्नस्य Adj. = माधुघ्नस्य 1) 9) AtāŚikāy. 14, 3. AtāŚikāy. 205, 3.

मधुघ्न H. m. 3, 51 vgl. Zsch. Beitr.

मधुघ्न, मधुघ्न und मधुघ्नस्य m. N. pr. ver- schiedener Männer M. Müller, Ren. 314, N. 1.

मधुघ्न 1) vielleicht ist मधुघ्नस्य: die richtige Lesart.

मधुघ्न Adj. den Hochmut vertreibend Cg. 19, 33.

मधुघ्न m. Fremdenstößiger S. S. 182. 183.

*मधुघ्नस्य m. ein best. Baum Zsch. Beitr.

मधुघ्नस्य 1) ein best. Thier, aber wohl nicht eine Schlangenart Harṣad. (1930) 479, 7. Vgl. मधुघ्नस्य n. s. w.

मधुघ्नस्य Harṣad. (1930) 443, 1.

मधुघ्न 3) n. Fremdenstößig J. A. O. S. Proc. 1883, Oct. VIII.

1. मिलं k. oben n. 3. मा.

मिधुघ्नस्य etwa eine gegenseitige Verpflichtung

Mb. 1, 204, 4.

मिधुघ्नस्य 4) f. die Abstecken tragend, nicht das send, was der Schein besagt, Verz. d. Ost. H. 38, 3, 3.

मिधुघ्नस्य विकारिण् Adj. verzehrte Nahrung zu sich nehmend und verzehrten Fertigkeiten nach- gehend Soc. 1, 205, 31.

मिधुघ्न f. auch Bez. der Sprache वैम धारतनो मिधुघ्न und दुर्गा मिधुघ्नस्य (TS. 3, 3, 5, 4) Āṅast. Cg. 13, 17, 2.

मिधुघ्नस्य m. Da. die Fische im Thierkreis M. Müller, Ren. 323.

मिधुघ्न mit धौ Comm. चैत्यम् das Herzs verachtes- sen, so v. s. ganz in Beschlag nehmen Muvivā. 29, 16.

*मुकुलिका = मुखवाणिका f. das zum Einschlei- fern eines Kindes angeordnete Swastika Comm. zu Visar. 168.

मुखवाण m. Gesichtsfarbe.

मुखवाणस्य n. Antlitzend 314, 21.

मुखवाणो, so zu lesen s. मुखो १.

मुखवाण m. N. pr. einer Insel Uṛvāśā. 26. 5. 289, N. 6.

मुष्टम m. N. pr. eines Weones im Gefolge Cī- va's Rikā. 66, 31.

2. मुष्ट 5) in einer buddh. Inschr. विधौ मुष्टिन्यः परः धाम्नुः स्वधे इति धाम्नुमते ॥ nach E. Hultzsch.

मुष्टियान् Abstr. mit र्न् mit den Füssen dreizehnlagen Cg. 18, 12.

मुष्टियान्माम्पायस्य m. Titel eines Werkes M. Müller, Ren. 300.

मूलिक m. auch Wurzelverkäufer Nirāda (a.) 2, 1, 122. Nach Anderson मूलं विप्रलम्भस्तकारि.

मूलिकान् m. der Mond AtāŚikāy. 66, 9.

1. *मूलिकुण्ड 2) nicht Högel, sondern eine best. Heil- pflanze Zsch. Beitr. — 3) मूयेय = वेला die rich- tige Lesart ebend.

मेषनिध, das Storchenn davon zu streichen.

मेषु 1) Harṣad. (1930) 443, 12.

मेषु 2) Brhadā. 4, 18.

मेषु N. pr. eines Landes Uṛvāśā. 7. 383. 8. 305, N. 7.

*मेषुदन्तक Zsch. Beitr.

मेषुदन्तकस्योपयोगिण Adj. in der Schule des Mai- trāvarya befähigt Āṅast. Cg. 12, 16, 1.

मेषुदन्तक f. die höchste Stufe des Wohl- wollens.

मेषु 3) f. ६ die Zauberkunst Jmd zu lehren Hem. Pa. 2, 195.

मेषुवार्तिक Adj. auf die Erlösung bedacht Mb. 1, 204, 4.

12.220,171.
 मोघम् ० वने meeklos werden, Nichts mehr zu
 bedeuten haben *Asaśāstra*. 205, b. *Asaśāstra*. 14, b.
 मोटमसौ f. N. pr. eines am Meere gelegenen
 Landes *Uttarakā*. 161. 180. 234. 344.
 *मोह् ० *Phon* *Zaccu*. Beitr.
 मोहिनम् m. das Verweilen, Verweilen *Vi-*
sat. 48, 2.
 मोहन्ते, ङीष्णं am Ende hiazio: — ४) bestimmter
Asaśāstra.
 मोहप्राम् *Adr*, möglicherweise schnell *Āpast*. ७. 7, 13, 3.
 मरुद्मणिम् m. ein zufälliger Zeuge *Nāṣaṣa* (a).
 2, 1, 150.
 मतक n. in १ष् ० weiter unten.
 मुवर्त्त ३) und मुवर्त्तदिवान्कर्, lies *Saṅkṛta*. st.
Saṅkṛta.
 मूकमलिनौ f. eine Gruppe von roten Lotus-
 blüthen *Vāṣa*. 173, 2.
 मूकमृगम् Adj. aus rotham Zeuge verfertigt *Vi-*
sat. 172, 6, v. 1.
 मूकपण्डलिनौ f. in verschiedenen *Bodh*. *Vāṣa*.
 230, 2.
 मूकपथ - उर्म् *Baivasa*. (*Hāchr.*) 16, 9 nach
Asaśāstra.

1. १ष् १, lies सञ्जति.
 मूकलित Schlachtfeld *Vāṣa*. 293, 2.
 मूकियन्तु m. Getreide, Getreide *Ṇo*. 11, 52.
 मूकृत m. die Perle der Perlen *Daśak*. 20, 6.
 मूककर् 4) d) Pl. eines Volkes *Mh*. 2, 30, 21.
 मूकदिग्दिग्न् (d. i. मूकदिग्दिग्न्) m. N. pr. eines
 Muni *Basara*. 4, 172.
 मूकयानक n. Instr. so v. a. zu Wagen bilden,
 Rep. LXXXVII, 8 in einer scenischen Bemerkung.
 मूकमन्त्रिन् auch *Āpast*. ७. 14, 6, 10.
 मूकयन् १. 6, lies *ANARAKA*.
 1. मूक्य als Bez. der Zahl sechzehn *Vor*. d. *Orf*.
 II. 172, 23.
 मूकमिती f. N. pr. einer Frau. ० *पारिष्यम* m.
 Titel eines Werkes *Asaśāstra*. 8, 2.
 मूकमिन् Adj. in der Nacht stattfindend *Comm*.
 zu *Āpast*. ७. 14, 3, 2.
 मूकियन् ० वति zum Feinde werden *Senaisaric*.
 3128.
 मूक्य bedeutet TS. 7, 1, 4, 2 (vgl. *MAST*. S. 1, 9, 3
 [17, 3, 9]) und *Āst*. *Ba*. 1, 23, 15. ४, 32, 8 glänzen;
 vgl. *Ind*. St. 16, 32.
 मूक्य (vgl. ३ष्). मूकियन् *destaule*, *destreat*, *de-*
soliert *Ku*. 1, 31. — *Mh* *पथि*, ० *मूकियन्* *dis*.

ebend. 10, 16. — *Mh* *प्रति*, ० *मूकियन्* *das*. *ANARAKA*.
 3, 51.
 मूकयाम *Klicha*. 26, 1.
 2. मूक्य 14) विष्णु वतिन् *मूक्यम्* *Āpast*. ७. 8, 6, 21.
 मूकियम् Adj. (f. ३) *Asaśāstra*. 7, 2.
 मूक्य f. N. pr. einer Oertlichkeit *Senaisaric*. 1,
 15. *Klicha*. 18, 62.
 मूक्य 2) c) Pl. N. pr. eines Volkes *Mh*. 2, 30, 21.
 मूकियम् *ANARAKA*. 4, 56.
 मूकियत् Adj. aus *Galacocarpus Ganitrus* gemacht
ANARAKA. 4, 27.
 लकार 3) euphemistisch für लिङ्ग *Senaisaric*.
 2100.
 लवनीयारम्भा 2) *Ṇo* m. vor N. pr. hinzu.
 लङ् mit घति *Cauc* auch *kinabersprigen* aber
(Acc). *Daśak*. 85, 1.
 लङ्घयन् m. N. pr. eines Dichters *Z*. d. d. m.
 G. 36, 237.
 लङ्घु m. *Parivāṣ* 117.
 लम्बिनिक म. N. pr. eines Dichters *Z*. d. d. m.
 G. 36, 257.
 1. लिङ्ग mit वि, ० *निलीठ* *ausgerückt*, so v. a. er-
 griffen —, übermannet von (Schlaf) *Daśak*. 3, 15.

